

153

நாயாளன் (கலிமாஷன்) உண்மை
எல்லாம் இறைவன்
என்பதுல்ல

தெளஹீத்

ஈமானின் (கலிமாவின்) உண்மை
“எல்லாம் இறைவன்”
என்பதல்ல.

முஹம்மது இஸ்மாயில் முஹம்மது ஸலாஹுத்தீன்.

பிரசுரம்

கல்வி, சமய, சமூகவள அபிவிருத்தித்தாபனம்
185 A/3 அல்ஹம்ரா வீதி,
மருதமுனை-3.

முதற்பதிப்பு 1988.

Printed at **ILAMPIRAI PRESS** Maruthamunai Sri Lanka

வெளியீட்டுரை

இஸ்லாத்தின் தெளஹீதையும், அத்துவைதத்தெளஹீதையும் திறம்பட விளக்கி, அத்துவைதத் தெளஹீத், எவ்வாறு இஸ்லாத்தின் தெளஹீதாக நுழைக்கப்பட்டது என்பதைத் தெட்டத்தெளிவாகக்காட்டும் இந்நூலினைப் பிரசுரிப்பதில், தாபனம் மிகமகிழ்ச்சியடைகிறது.

‘உண்மை முஸ்லிம்களை இணைவைப்போர் என்று கூறும் அத்துவைதிகளே இணைவைப்போர்’ என ஆசிரியர் நிறுவிக்காட்டுவது அறிவு பூர்வமானதாக இருக்கிறது.

சின்னஞ் சிறு பகுத்தறிவால், மிகப் பெரும் இறைமையை விளக்க முற்படுவது முட்டாள்தனம் என்பதை, இனிமேலாவது இஸ்லாத்தின் துரோகிகளான முஸ்லிம் அத்துவைதிகள், உணர்ந்து கொள்வார்கள் என நம்புகிறோம்.

கல்வி, சமய, சமூகவள அபிவிருத்தித்தாபனம்
மருதமுனை.

முகவுரை

அல்லாஹ்வுக்கு வணக்கம் செலுத்தாமல் படைப் பினங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவது இணைவைத்தல் (ஷிர்க்) என்றும், அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே வணக்கம் செலுத்துவது இறையொருமை (தௌஹீத்) என்றும் 'இஸ்லாம்' கூறுகிறது.

நான் வேறு: இறைவன் வேறு: என இரண்டாகக் காண்பது இணைவைத்தல் (ஷிர்க்) என்றும், நான் வேறு இறைவன் வேறென்ற இரண்டு பிரிவையும்நீக்கி நானே இறைவன் என ஒன்றாக (அத்வைதமாக = இரண்டல்ல என்பதாக)க் காண்பதே இறையொருமை என்றும் 'உலக தத்துவ ஞானங்கள்' கூறிக்கொண்டிருக்கின்றன.

தத்துவ ஞானங்கள் கூறும் இந்த அத்வைதக் கருத்தை, இஸ்லாத்தின் தௌஹீதுக் கருத்தாக மாற்றியமைக்க உலகின், பல்வேறு தேசங்களிலும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அந்த வரிசையில், இந்தியத் தத்துவ ஞானத்தின் 'அத்துவைதக் கொள்கையை' எவ்வாறு இஸ்லாத்தின் தௌஹீதாக மாற்றி அமைத்தார்கள் என்பதை ஆசிரியர், தன்னாலியன்ற வரை விளக்கியுள்ளார்.

ஆசிரியரின் இம் முயற்சி, இந்திய-இலங்கைப் பகுதிகளில் மிக நீண்டகாலமாக இருந்து வரும் இப் பெரும் பிரச்சினைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்கும் ஒரு கைங்கரியம் என்றும், இந்நூல் தௌஹீதை தெளிவாக விளக்கும் ஒரு கருவூலம் என்றும் நான் திடமாகக் கூறுவேன்.

ஆசிரியரின் இப் பணியை ஏற்று, ஈருலகிலும் அன்றாடம் அல்லாஹ் நற்கூலியை அருள்பாலிப்பானாகவும்.

ஆமீன்

மௌலவி A. அபுஉபைதா B. A. (மதீனா)

போதனாசிரியர் அறபுக் கல்லூரி

சம்மாந்துறை.

மருதமுனை

1 - 11 - 1988.

மதிப்புரை

இந்நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியை முற்ற முழுக்க பார்வையிட்டேன். தலைப்புக்கு ஏற்றவாறு இந்நூலில் விடயங்கள் மிகவும் நன்கு ஆராயப்பட்டுள்ளன. கடந்த 1200 வருடங்களாக, இஸ்லாத்துக்குப் புறம்பானகொள் கைகள் இஸ்லாத்துள் நுழைக்கப்பட்டு, அதுவே இஸ்லாம் எனப் பொதுமக்களை வழி கேட்டில் கொண்டு சென்ற சில சூபிகளின் வரலாறும், கிரேக்க, உரோம, இந்திய, பாரசீக தத்துவ ஞானங்களும் மதக் கொள் கைகளும் எவ்வாறு இஸ்லாத்தில் புகுந்து கொண்டு இஸ்லாத்தின் மூலக் கொள்கைக்குக் குந்தகம் செய்தன என்பதும் இங்கு, நன்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. அண்மைக் காலத்தில், நமது பகுதியிலும் இவ்வாறான கொள்கைகள் தோற்றம் பெற்றுப் பொதுமக்களைப் பிழையான வழியில் இட்டுச் செல்லும் அவல நிலை தோன்றியுள்ளது. இஸ்லாத்தைப் பூரணமாக அறிந்து கொள்ளாத நிலையில் இவ் வழிகேடு இஸ்லாம் போல வே மக்களுக்குத் தோற்றமளிக்குமாகையால், இக் கால கட்டத்தில் இந் நூல் மிகவும் அவசியமானதொன்று என நான் கருதுகிறேன். தெளஹீதின், உண்மையான நிலை இந் நூலில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளதோடு மாற்று மதக் கொள்கைகளும், தத்துவ ஞானங்களும் விளக்கப் பட்டு, அவை எவ்வாறு இஸ்லாத்திலிருந்து வேறுபடு கின்றன என்பதும் நன்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலாசிரியர் எம். ஐ. எம். சலாஹுத்தீன் என்பவர், தத்துவ ஞானங்களையும், பல்வேறு தரிசனங்களின் (மதங்களின்) கொள்கைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்துள்ளார் என்பதனை இந்நூல் வாயிலாகக் காண்கின்றேன். உளவியல், அளவையியல், தத்துவ ஞானம் ஆகியவற்றில் இவருக்கு நல்ல தேர்ச்சி இருக்கிறது.

இஸ்லாத்தின் உண்மைநிலையை அறிந்து, அதன்பால் நிறைந்த அறிவும், பக்தியும் கொண்டுள்ளமை மகிழ்ச்சியூட்டுவதாக உள்ளது. நிறைந்த ஆராய்ச்சியுடன் ஆக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல், பொதுமக்கள் ஒவ்வொருவர்கையிலும் அவசியம் இருக்க வேண்டியதொன்றாகும். ஆற அமர இருந்து இந்நூலினைப் பல முறை வாசித்து, இதன் உட்பொருளை நன்கு ரசிக்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாது, வழிகேட்டின்பால் சென்றுகொண்டிருப்பவர்களுக்கும் இதனை வாசிக்கக் கொடுத்து, வேண்டிய விளக்கங்களையும் சொல்ல வேண்டியது இதனை வாசித்து விளங்கும் ஒவ்வொருவரதும் கடமையுமாகும். அறிஞர் பெருமக்களும், பொதுமக்களும் இந்நூலுக்கு நல்லாதரவு வழங்குவார்கள் என நம்புகிறேன். இறைவன் நம் அனைவரையும் வழிகேடுகளிலிருந்து காப்பாற்றுவானாக!

மருதமுனை.

அல்ஹாஜ்: ஆ. மு ஷரிபுத்தீன்
முன்னாள் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி

15. 09. 1988

முன்னுரை

அல்ஹம்துலில்லாஹி ரப்பில் ஆலமீன். வஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலாஸையிதில் முர்ஸலீன் வஅலா ஆலிஹி வஸஹ்பிஹி அஹ்மயீன்.

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைவாக்கியமான “லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்” என்னும் தெளஹீதுக் கலிமாவின் உண்மையான விளக்கத்தை அறியாத சில அறிவிலிகள், இந்திய மதமாகிய வேதாந்த மதத்து அத்துவைத வாக்கியமும் கலிமாவும் ஒன்றென சில ஆராய்ச்சிகள்மூலம் நிறுவி விட்டனர். இதனை விளக்கி பல நூல்களையும் உருவாக்கினர்.

இதனை, உண்மையென நம்பிய சில மிலேச்சர்கள் தாங்களே ஈமானின் உண்மையை உணர்ந்திருப்பதாகக் கூறி, அனேகமுஸ்லிம்களை வழிகெடுத்துவிட்டனர். இது, ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வருகிறது. இவர்கள் கூறும் கலிமாவின் உண்மை அல்லது ஈமானின் உண்மை “எல்லாம் இறைவன்” என்பதாகும்.

எல்லாம் இறைவன் என்பது, கலிமாவின் உண்மை அல்ல. குர்ஆனோ, ஹதீதோ இக்கொள்கையின்பால் மக்களை அழைக்கவில்லை என்பதை எல்லா முஸ்லிம்களும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை விளக்கி, இச்சிறிய நூலை உருவாக்கியுள்ளேன்.

ஆரம்பத்தில், “எல்லாம் இறைவன்” என்னும் கொள்கை வேதாந்த மதத்து அத்துவைதத் கொள்கை என்பதனையும் அதனை அடுத்து, கலிமாவின் உண்மை விளக்கத்தையும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எழுதியுள்ளேன்.

இதனை, நன்கு வாசித்து பயனடையுமாறு எல்லா ரையும் மிகவும் பணிவுடன் கேட்கின்றேன்.

எல்லாருக்கும் நேர்வழிகாட்ட அல்லாஹ் போதுமா
னவன் .

இந்நூலை வெளியிடுவதற்கு எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்
கமும்ளித்த பெரியார்கள், அறிஞர்கள், நண்பர்கள் சக
லருக்கும் அல்லாஹ் அருள் பாலிப்பானாக! அல்லாஹ்
வுக்கு என் நன்றியை தெரிவிக்கிறேன்.

அல்ஹம்து லில்லாஹ்

கலிமாவின் ஊழியன்.

முஹம்மது இஸ்மாயில் முஹம்மது ஸலாஹுத்தீன்.

01 - 09 - 1988

உள்ளுறை

அத்தியாயம்

பக்கம்

சுருக்கமாக நீங்கள் அறிய வேண்டியவை	1
1. எல்லாம் இறைவன் எனும் அத்வைதக் கொள்கை.....	8
2. கலிமாவின் உண்மை விளக்கம் (தொள ஹீத்)	33
3. வேதாந்தமதத் தொள ஹீத் (அத்வைதம்)	56
4. திகர் (தியானம்)	64
5. இஸ்லாம்-வேதாந்த மத இணைப்பு ஆராய்ச்சியினால் ஏற்பட்ட விபரீதங்கள்	89
6. முஸ்லிம் வேதாந்திகளின் பிழையான கூற்றுக்கள்	95
முடிவுரை.	111
பிழை திருத்தம்	119

— பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்ரஹீம் —

சுருக்கமாக நீங்கள் அறிய வேண்டியவை

கலிமா, குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பன கூறிக் கொண்டிருக்கும் தொலஹீதில் தப்துத்தாபியீன்கள் காலம்வரை எந்தக் கலப்படமுயற்சிகளும் நடைபெறவில்லை. அதற்கு பிற்பட்ட காலங்களில், உலகின் பல்வேறு தத்துவ ஞானங்களின் அடிப்படையில், பல கலப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதில் ஒரு ஆச்சரியம் என்ன வென்றால்; கலிமா, குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பன கூறும் தொலஹீதை, பல்வேறு தத்துவ ஞானங்களின் (Philosophy) தொலஹீதுக்கேற்ப மாற்றியமைக்க முற்பட்டவர்கள், முஸ்லிம்கள் என்பதுதான்.

இஸ்லாம், உலகின் பல்வேறுநாடுகளுக்கும் பரப்பப்பட்டபோது, அந்தந்த நாடுகளில் உள்ள அனேகர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர். அவ்வாறு, இஸ்லாத்தைத் தழுவி யவர்களில் அனேகர், தத்தமது நாடுகளில் ஏற்கனவே காணப்பட்ட தத்துவ ஞானங்களை முறையாகக் கற்றவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு, இஸ்லாம் கூறும் தொலஹீதுக்கும் தத்தமது நாடுகளில் காணப்பட்ட தத்துவ ஞானக் கொள்கைகளுக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதுபோல தென்படவே, இஸ்லாத்தின் தொலஹீதையும் தத்தம் நாட்டு ஞானத்தையும் ஒன்றையெனக் காட்டும் முயற்சியில் பல ஆராய்வுகளை மேற்கொண்டனர், அதன் விளைவாக;

1. சில இந்திய முஸ்லிம்கள், இந்திய தத்துவ ஞானத்தின் வேதாந்த மதப்பிரிவின் அத்துவைத கொள்கையே, கலிமா, குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பவற்றின் கொள்கையும் என்பதாக பல ஆராய்வுகள் மூலம் நிறுவினர்.
2. சில கிரேக்க முஸ்லிம்கள், கிரேக்க தத்துவ ஞானமாகிய அரிஸ்டோட்டல் போன்றோரின் ஞானக்

கருத்துக்களும் இஸ்லாத்தின் தெளஹீதும் ஒன்றே யென நிறுவி, இஸ்லாத்தின் தெளஹீதில் களங்கம் கற்பிக்க முற்பட்டனர்.

3. சில பாரசீக முஸ்லிம்கள், பாரசீக ஞானம், பாரசீகப் புராணங்கள் என்பவற்றின் தெளஹீதும், இஸ்லாம் கூறும் தெளஹீதும் ஒன்றேயென தங்கள் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை வெளியிட்டனர்.
4. முஹ்தசிலா என்ற முஸ்லிம்களில் சிலர், ஜஹமிய்யா என்போரின் ஞானக்கருத்துக்களை ஏற்று, அதுதான் கலிமா, குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பவற்றின் உண்மையான தெளஹீத் என பிரகடனப்படுத்தினர்.
5. இன்னும் சில முஸ்லிம்கள், ஜபரிய்யாக்களின் தெளஹீதுக் கொள்கையையே இஸ்லாம் கொண்டிருப்பதாக உறுதி கொண்டனர்.
6. சில நயவஞ்சக முஸ்லிம்கள், யூத, கிறிஸ்தவர்களின் தெளஹீதை கற்றுவிட்டு, தாங்களே உண்மையான தெளஹீத்வாதிகள் என்றும், யூதகிறிஸ்தவர்களின் தெளஹீதும் இஸ்லாத்தின் தெளஹீதும் ஒன்றே என்றும் வாதாட முற்பட்டனர்.

இவை மட்டுமன்றி, இன்னும் பல மாறுதல்களை, பல மாறுபட்ட தெளஹீதுகளின் அடிப்படையில் இஸ்லாத்தில் புகுத்துவதற்கு அனேக சக்திகள் முயற்சித்ததாக “பீலிழாவில் குர்ஆன்” என்ற தமதுநூலில் இமாம் செய்யது ஷஹீத் என்பார் கூறுகிறார்கள். மற்றும் சலூதி அரேபியாவைச் சேர்ந்த இஸ்லாமிய தத்துவஞானி (Philosopher) கலாநிதி யூசூப்-அல்-கர்ளாவி என்பாரும் தமது நூலில் இதுபற்றி கூறுகிறார்கள்.

கலிமா, குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பன பல்வேறு நாடுகளிலும், பல்வேறு தத்துவ ஞானங்களின் அடிப்படையில், தெளஹீது மாற்றத்திற்குள்ளாக்கப் பட்டதற்கான

ஆதாரங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் இச்சிறுநூலில் எடுத்தாளமுடியாது. இலங்கை, இந்தியா போன்ற நமது பகுதிகளில் இந்திய தத்துவ ஞானத்தின் அடிப்படையில், வேதாந்தமத அத்துவைதக் கொள்கைக்கேற்ப கலிமாசூறும் தெளஹீதுக் கொள்கையும் தெளஹீதின் அனுஷ்டானங்களும் எவ்வாறு மாற்றப்பட்டன என்பதுபற்றி மட்டுமே இந்நூலில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. தேவை ஏற்படின், ஏனைய தத்துவ ஞானங்களுக்கேற்ப, இஸ்லாத்தின் தெளஹீத் மாற்றப்பட்ட விதத்தை பின்னர் நூலுருவாக்கலாம்.

சில இந்தியமுஸ்லிம் சண்டாளர்கள், இஸ்லாத்தின் தெளஹீத் இதுதான் என பிழையாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும், இந்திய தத்துவஞான வேதாந்தமதப்பிரிவின் அத்துவைதக் கொள்கையின் சுருக்கத்தை இப்போது பார்ப்போம்.

- ⊖ குறைபாடுகளற்ற இறைவனும், குறைபாடுகள் உள்ள படைப்பினமும் ஒன்றே.
- ⊖ ஒவ்வொரு பொருளும் அவனே; என்று காட்டும் அத்தாட்சிகள் அப் பொருளிலேயே உள்ளன.
- ⊖ இறைவனைக் காட்டும் ஆதேயமும் அவனே, ஆதாரமும் அவனே.
- ⊖ எங்கும் வியாபித்து நிற்பவன் அவனே. குணமும் அவனே குணியும் அவனே.
- ⊖ எண்ணிலடங்காப் பொருட்களாக தோற்றுவதும் அவனே
- ⊖ திருமணம் முடிப்பதும் அவனே, முடிக்கப்படுவதும் அவனே. அறுப்பதும் அவனே, அறுக்கப்படுவதும் அவனே.
- ⊖ இந்த இரகசியமான உண்மையைத்தான் நபிமார்கள் இவ்வுலகுக்கு அறிவித்தார்கள். இறுதி நபி (ஸல்) அவர்களின் வழிகாட்டலும் இதனையே மறை முகமாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

- ⊖ பிர்அவ்னும், நம்ருதும், அவர்களின் வழித் தோன்றல்களும் பூரணமான ஈமான் கொண்ட மூமீன்களே; சொர்க்கவாதிகளே.
- ⊖ மன்சூர்ஹல்லாஜ், இப்னுசப்யீன், மஸ்தான்சாஹிபு கலிமத்துல் ஹக் அப்துர்ரஹ்மான், காந்தி, சத்தி சாயிபாபா, ராஜாஜி அனைவரும் மூமீன்களே; சொர்க்கவாதிகளே. மேலும், இவர்களெல்லாம் முற்றுமுணர்ந்த ஞானிகள், அவித்தை நீங்கிய நாயன்மார்கள், ஆண்டவர்கள்.
- ⊖ விக்கிரகங்களை வணங்கினோர்; இறைவனையே வணங்கினார்கள். அவர்கள் வழி சரியானதே.
- ⊖ தாய், சகோதரி, அன்னியப்பெண் என்பவர்களுக்கிடையே எத்தகைய வேறுபாடும் கிடையாது.
- ⊖ நீருக்கும் மதுவுக்கும், திருமணத்துக்கும் விபச்சாரத்துக்குமிடையே எத்தகைய வேறுபாடும் கிடையாது. எல்லாம் ஒருமூலத்தின் தோற்றமே. இல்லை; இல்லை ஒரே மூலமே.
- ⊖ நபிமார்கள் மனிதர்களை கஷ்டப்படுத்தி விட்டார்கள். துரோகம் செய்து விட்டார்கள்.
- ⊖ உண்மைக்கருத்தை விட்டு, இமாம்கள் வெகுதூரம் சென்றுவிட்டார்கள்.

இவையும் இவைபோன்ற பல்வேறு கருத்துக்களும் இந்திய தத்துவஞானத்தின் அத்துவைதக் கொள்கையைப் பின்பற்றும் இந்திய முஸ்லிம்களில் சிலரின் கருத்தாகும். இந்த அத்துவைத அற்புதத் தெளஹீதையே கலிமா, குர்ஆன், ஹதீஸ் என்பன கூறும் தெளஹீதென, இந்தச் சண்டாளர்கள் அறிமுகப்படுத்தினர். இதனை, உண்மையென்றே அனேகமுஸ்லிம்கள் நம்பிவிட்டார்கள் இது, இற்றைக்கு ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, இந்தியா, இலங்கை போன்ற பகுதிகளில் காலத்துக்குக்காலம் தோற்றுவதும் மறைவதுமாக இருக்கிறது. இந்த வேதாந்த மதத் தெளஹீதை ஏற்ற

வர்கள், வேதாந்தமதக் காபிர்களாக மாறியே மரணித்துவிட்டார்கள். இன்று நம்மத்தியில், இந்த அத்துவைத வேதாந்தக் கருத்துக்களை ஞானமற்ற சிலர், இஸ்லாத்தின் உண்மையான தெளஹீத் எனக்காட்டி, பழையபல்லவியை பாடத் தொடங்கியுள்ளார்கள். எனவே, முஸ்லிம்களில் மிகவும் அறிவிற் குறைந்த சிலர், இதனை உண்மை என்றே நம்பி இந்த அத்துவைதக் காபிர்களை காஸ்ஸுல்கவாஸ்கள், அவுலியாக்கள், ஒஸ்தாது, குத்புஎன அழைத்துக் கொண்டு, அவர்களிடம் துன்பங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தேடுவதுடன், ஆண்டவனின் அந்தஸ்தும் கொடுத்து பயப்படுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம், இவர்களுக்கு உலகின் பல்வேறு தத்துவ ஞான அறிவும் இல்லாமையேயாகும் எனக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

வேதாந்த மதத்தையும், இஸ்லாத்தையும் ஒன்றிணைத்துக் காட்டிய காபிர்களையும் அந்த இணைப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்களையும் மூவகைப்படுத்தலாம்.

1. காஸ்ஸுல் கவாஸ்கள்
2. கவாஸ்கள்
3. அவாம்கள்.

1. காஸ்ஸுல் கவாஸ்கள். (விசேட அறிஞர்கள்)

இவர்களே, இந்த இரு மதங்களையும் ஒன்று என நிறுவுதற்காக பல ஆராய்வுகளை மேற்கொண்டவர்கள். இந்த அற்புத நிகழ்ச்சியின், ஆரம்ப கர்த்தாக்களும் இவர்களே. இவர்கள், இந்திய தத்துவ ஞானத்தில் காணப்படும் பனிரண்டு மதப்பிரிவுகள் பற்றிய, பூரண விளக்கங்களையும் கற்றவர்கள். அதேவேளை, இஸ்லாம் கூறும் “தெளஹீதின் யதார்த்தநிலை” பற்றிய தெளிவு இவர்களிடம் மிகச்சொற்பமாகவே காணப்பட்டன. இந்நிலையிலேயே இவர்கள், ஆராய்வுகளை மேற்கொண்டதால் சரியான தெளஹீத் விளக்கத்தை விடுத்து, வேதாந்தத்தின் அத்துவைத தெளஹீதை இஸ்லாத்தின் தெளஹீதென பிரகடனப்படுத்தி விட்டார்கள். இதனை விளக்கு

முகமாக கலிமத்துல் ஹக், புஸுஸுல் ஹிகம், அத்ததுப் ருத்துல் இலா ஹியா, இன்ஸான் காமில், இப்ரீஸ் போன்ற இந்து சமய அத்வைத, உபநிடதக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் பலநூல்களையும் ஆக்கினார்கள். தாங்களே தங்களுக்கு, விசேட அறிஞர் எனப்பொருள்படும் ‘‘காஸுல்கவாஸ்’’ என்ற பெயரையும் சூட்டிக் கொண்டார்கள் மேற்கூறிய நூல்களில். அந்நூலாசிரியர்களின் அபிப்பிராயங்களே வெளியிடப்பட்டன. அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை சிலர் இஸ்லாத்தின் தெளஹீதென எடுத்துக்கொண்டதற்கு அந்நூலாசிரியர்கள் பொறுப்பல்ல.

2. கவாஸ்கள்: (அறிஞர்கள்)

விசேட அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சியின் விளைவாக உருவாக்கப்பட்ட மேற்கூறிய நூல்களை, உண்மையென நம்பி, அதனை நன்றாக மனப்பாடமிட்டு, இதுதான் இஸ்லாத்தின் உண்மையான தெளஹீத் என மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும் ‘‘ஓஸ்தாதுமார்’’ தங்களுக்கு வைத்துக் கொண்ட பெயரே அறிஞர்கள் எனப்பொருள்படும் ‘கவாஸ்’ களாகும். வேதாந்தம், அத்துவைதம், அட்டாங்கயோகம் போன்ற பல நூற்றுக்கணக்கான சொற்பிரயோகங்களை மேற்கொள்ளும் இவர்களுக்கு, அது இந்து சமய உபநிடதச் சொற்கள் என்ற உண்மை தெரியாது. அவ்வளவும் இஸ்லாம் என்றே நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர்; பாவம்.

3. அவாஸ்கள்: (அறிவிலிகள்)

கவாஸ்கள் எனப்படும் ஓஸ்தாது, சேகு, தங்கள் போன்றோரிடம் சிக்குண்டு, அவர்கள் மனப்பாடமிட்டு வைத்திருப்பதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்குமிவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரேசிதம்பர சக்கரமாகவேதென்படும். இருப்பினும், பலநாள் முயற்சியின்பயனாக சிலவிடயங்களைக் குறித்துப் பாடமிட்டுக்கொண்டு, பெரிய அறிவாளிகள் போலநடிக்கும் அறிவிலிமாணவர்களாகிய இவர்களுக்கு

அந்த ஒஸ்தாதுமார் கொடுத்த பெயரே, அவாங்கள் எனப்படும். இவர்கள், மற்றவர்களை அறிவிலிகள் என்று கூறித்திரிவர். தாம் பேசும் தெளவீத், எந்த மதத்தினுடையது என்பது இந்த அவாங்களுக்கோ, இவர்களின் ஒஸ்தாது களான கவாஸ்களுக்கோ தெரியாது. எனவே, இவ்வாறானவர்களுக்கும் இந்நூல் பயன்படும் விதத்தில், “எல்லாம் இறைவன்” என்னும் வேதாந்த மத அத்துவைதக்கொள்கை, ஆரம்பத்தில் விளக்கப்படுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து கலிமாவின்க் உண்மை விளக்கத்தைக் காணலாம்.

அத்தியாயம் 1

“எல்லாம் இறைவன்” எனும் அத்துவைதக் கொள்கை,
இந்திய தத்துவ ஞானத்தின்
வேதாந்த மதப் பிரிவைச் சேர்ந்தது.

இன்று உலகில், பல்வேறு தத்துவ ஞானங்கள்
காணப்படுகின்றன. அவற்றுள்:

கிரேக்க தத்துவ ஞானம்	Greek Philosophy
இஸ்லாமிய தத்துவ ஞானம்	Islamic Philosophy
சென்	Japan Philosophy
கொன்பூஷியஸ்	Chines Philosophy
இந்திய தத்துவ ஞானம்	Indian Philosophy

என்பனவும் சிலவாகும். இவற்றுள், கடைசியாகக்
குறிப்பிட்ட இந்திய தத்துவ ஞானம், பனிரண்டு
மதங்களை உள்ளடக்கியது.

1. உலகாயத மதம்	6. வைசேடிய மதம்
2. சமண மதம்	7. நியாய மதம்
3. பௌத்த மதம்	8. மீமாம்சை மதம்
4. சாங்கிய மதம்	9. வேதாந்தமதம் (மூவகை)
5. யோக மதம்	10. சைவ சித்தாந்த மதம்

இப் பத்து மதங்களில், ஒன்பதாவதாகக் கூறப்பட்ட
வேதாந்தமதம் மூவகையினது. எனவே, மொத்தத்தில்
பனிரண்டு ஆயிற்று. இந்த வேதாந்த மதஅத்துவைதக்
கொள்கையே “எல்லாம் இறைவன்” என்பதாகும்.

வேதாந்தம், சித்தாந்தம் என்ற சொற்களை
நாமும் அடிக்கடி உபயோகப் படுத்துகிறோம். பிறர்
உச்சரிக்க நாமும் கேட்டிருக்கின்றோம். இருப்பினும்,
இச் சொற்கள் இந்திய தத்துவ ஞானத்தின் இரு பெரும்
மதங்களின் பெயர்கள் என்ற உண்மை, எங்களில்
அநேகருக்கு இது வரை தெரியாது. இன்னும் சிலர்,
இவ்விரு மதங்களின் கொள்கையாகிய துவைதம், அத்து

வைதம் என்னும் சொற்களையும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அச் சொற்கள் அவ்விரு மதங்களின் இருபெரும் கொள்கைகள் என்றவிடயம் அவர்களுக்குத் தெரியாது.

இந்த வேதாந்த மதத்தைப் பற்றி மிகச் சருக்கமாகவாவது நாம் விளங்க வேண்டியது மிக அவசியம். ஏனெனில், இம் மதம் உலகில் இருப்பது பற்றி அநேக முஸ்லிம்களுக்குத் தெரியாது. குறிப்பாக, இதன் அத்துவைதக் கொள்கையை இஸ்லாத்தின் கொள்கையாக விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் முஸ்லிம்கள் கூட, இம் மதத்தைப் பற்றி அறியாமல் இருப்பது மிக வருந்தத்தக்க விடயம்.

இம்மதம், இந்திய தத்துவ ஞானத்தின் 12 மதங்களில் ஒன்று என்பதை முன்னர் கண்டோம். இவ்வேதாந்த மதம் மூவகையினது.

1. சங்கர வேதாந்தம்
2. மத்துவ வேதாந்தம்
3. இராமானுச வேதாந்தம்.

இந்தியதத்துவ ஞானத்தின், 12 மதங்களுக்குமே ஒரே ஆதார இலக்கியங்களே அடிப்படையாகும். அவையாவன

1. இருக்கு, யசூர், சாமம் அதர்வணம் எனும் நான்கு வேதங்கள்
2. பிராமணங்கள்
3. உபநிடதங்கள் என்பனவாகும். இவற்றுள், முதலாவதாகிய நான்கு வேதங்களும் காலத்தால் முற்பட்டவை. பிராமணங்கள், அதற்கு அடுத்துத் தோன்றியவை. உபநிடதங்கள், காலத்தால் பிற்பட்டவை, அந்தமானவை. இதனால், வேதங்களின் அந்தமாகிய உபநிடதங்களையே வேதாந்தம் என்பர். இந்த வேத அந்தத்தை ஆதார இலக்கியமாகக் கொண்ட மதமே

வேதாந்தமதமாகும். இதன் கொள்கைகளை தொகுத்து வரையறைசெய்து, பாதராயணர் என்பவர் வேதாந்தமதத்துக் கென்றே ஒருவேத நூலை உருவாக்கினார். அதன் பெயர், வேதாந்தசாரம், அல்லது வேதாந்த சூத்திரம், அல்லது பிரம்ம சூத்திரம் என்பதாகும். இம்மதத்தைப் பற்றிய சகல விபரங்களும் இந்நூலிலேயே காணப்படுகின்றன. இந்திய முஸ்லிம்களில் அநேகர், இந்நூலை மிகத்திறமையாகக்கற்றிருந்தார்கள் இவர்களிடம் வந்துவேதாந்தமதத்தினரே தங்கள்மதத்தைக் கற்றிருக்கிறார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளையும் இவர்களிடம் சிஷ்யர்களாக அமர்த்தி கற்பித்திருக்கிறார்கள்.

வேதாந்தமதத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்த இந்த வேதாந்த முஸ்லிம்களே, பிற்காலத்தில் இஸ்லாமும் வேதாந்தமும் ஒன்றே என நிறுவியவர்கள்.

வேதாந்தமதத்தின் எல்லாம் இறைவன் எனும் அத்துவைதக் கொள்கையும், இஸ்லாத்தின் கலிமாவும் ஒன்றே எனும் பிழையான கருத்தை ஆராய்வுகள்மூலம் வெளிப்படுத்தியபெருமை இவர்களுக்கே உரியது. இந்த அடிப்படையிலேயே இவர்கள், நூற்றுக்கணக்கான வேதாந்த நூல்களை இஸ்லாத்தின் பெயரால் வெளியீடு செய்தார்கள். அதனைக் கற்றுவிட்டுத்தான் இன்றும் அநேகர் நம் மத்தியில் “எல்லாம் இறைவன் என்னும் அத்துவைத மூலமொழியே கலிமா” என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். இவர்களின் இவ்விஷமப் பிரச்சாரம் பிழையானதென்பதை தொடர்ந்து வரும் கட்டுரைகளில் காண்போம்.

வேதாந்த மதத்தினரின் “எல்லாம் இறைவன்” கொள்கை விளக்கம்

முதலில் “எல்லாம்” என்பதன், விளக்கத்தைப் பார்ப்போம்.

இறைவன்

ஆன்மா

பிரபஞ்சம்

ஆகிய மூன்றையுமே, இங்கு எல்லாம்என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்த மூன்றையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, வேதாந்தமதம் இறைவன் என்றே கூறுகிறது. இறைவன், ஆன்மா, பிரபஞ்சம் ஆகிய “மூன்றும் இறைவனே” என்பதே “எல்லாம் இறைவன்” கொள்கை எனப்படும்.

இதைப் பார்த்ததும், உடனே உங்கள் மனதில் இரண்டு கேள்விகள் உருவாகும்.

1. இறைவனே ஆன்மாவாக ஆகினா?
2. இறைவனே பிரபஞ்சமாகவும் அதன் படைப் பினங்களாகவும் ஆகினா?

அதற்கு விடையை வேதாந்த மதம் பின்வருமாறு கூறுகிறது. இறைவனே ஆன்மாவாகவும், பிரபஞ்சமாகவும் ஆகினான். இதனைப் பின்வருமாறு விளக்கியும் காட்டுகிறது.

இறைவன், ஆன்மாவாக ஆனவிதம்.

ஒரு வெண்ணிறப்பூவை, செந்நிறக்கண்ணாடி வழியாகப் பார்க்கும் போது, அப்பூவே செந்நிறமாகத்தெரியும். பூவைச் செந்நிறமாகக் காட்டியது, கண்ணாடியே.

அதேபோல; பரமாத்மாவை, அறியாமையோடு பார்க்கும்போது, அப்பரமாத்மாவே சீவாத்மாவாகத் தெரியும். பரமாத்மாவை சீவாத்மாவாகக் காட்டியது, அறியாமையே.

கண்ணாடியைக் கழற்றிவிட்டுப் பூவைப் பார்த்தால், பூ மீண்டும் வெண்ணிறமாகத் தெரிவதே போல; அறியாமையை நீக்கிவிட்டு அறிவுடன் கூடியநிலையில் சீவாத்மாவைப்பார்த்தால், அதுவே பரமாத்மாவாகத் தோன்றுவதைக் கண்டுகொள்வாய் என்பார். இதனை;

“அவித்தையால், கட்டுண்ணாத நிலைதான் பிரம்மம். அதே பிரம்மம், கட்டுண்ட நிலையே

சீவாத்மாவாகும். பிரம்மமும், சீவர்களும் ஒன்றே. இயல்பிலேதான் வித்தியாசம். அவித்தை நீங்கிய நிலையில், பிரம்மமே நீ, நானே பிரம்மம் என்பவற்றை உணர்ந்து கொள்வாய்” என்பர்.

மேலும், “அவித்தை” என்பது அறியாமை என்றும், இறைவன் தனக்குத்தானே அறியாமை என்னும் கட்டை போட்டுக் கொண்டான் என்றும், இந்தக் கட்டுண்ட நிலையில் இருந்து நீங்கி, முக்தி பெற்று “தானே இறைவன்” என்பதைக் கண்டு கொள்ள இறைவனே ஜப, தபங்(திகர், முஜாஹதா) களை மேற் கொள்கிறான் என்றும் கூறி முடிப்பார்.

இறைவன் ஆன்மாவான விதத்தைக் கூறிக்காட்டிய வேதாந்த மதத்தினர், இறைவன் பிரபஞ்சமாக ஆன விதத்தை பின்வருமாறு கூறுவர்.

இறைவன் பிரபஞ்சமாக ஆன விதம்

மாலை நேரத்தில், மங்கிய ஒளியில், வழியில் கிடக்கும் ஒரு கயிற்றுத்துண்டு, பாம்பாகத் தெரிவதை நாம் கண்டு அஞ்சியதும் உண்டு. அதே போலவே, நாம் காணும் இப்பிரபஞ்சமும் காணப்படுகிறது என்பர். கயிறானது. நமது பிழையான பார்வையினால் பாம்பாகத் தெரிந்ததே போல, இறைவனானவனும் நமது பிழையான பார்வையினால் பிரபஞ்சமாகவும், அதன் படைப்பினங்களாகவும் தோற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். கயிற்ற ரவு உதாரணத்தில், எப்படி ஒரு விளக்கின் உதவியுடன் பாம்பைப் பார்த்ததும் அது பாம்பல்ல; கயிறு தான் எனக் கண்டு கொள்வோமோ அதே போல, எமது அறிவெனும் தீபத்தின் உதவியுடன் இப் பிரபஞ்சத்தையும், அதன் படைப்பினங்களையும் நோக்கும் போது, இது பிரபஞ்சமல்ல; இறைவன்தான் என்பதைக் கண்டு

கொள்ள முடியும் என்பர். மேலும், இறைவனை 'ஆதாரப்' பொருள் என்றும் இப்பிரபஞ்சத்தை 'ஆதேயம்' என்றும் கூறி விடுவர். இதுவே குணி, குணம் எனப்படுவதும்.

இதிலிருந்து நாம் விளங்குவது, வேதாந்தமதமே 'எல்லாம் இறைவன்' என்னும் கொள்கையைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதாகும். இவர்களது இக்கொள்கைக்கு ஆதாரமான இன்னும் சில வாக்கியங்கள்.

1. 'பிரமத்துக்குப் புறம்பான ஒரு பொருளுமே கிடையாது' அதாவது, இறைவன்தான் இங்கு எல்லாமாக காட்சியளிக்கிறான். அவனுக்குப் புறம்பான வேறொன்றும் இல்லை. 'எல்லாம் இறைவன்' தான் என்பதாகும்.
2. 'ஆன்மாவும் பிரபஞ்சமும் இறைவன் அல்லாதவையல்ல' 'படைப்பினங்கள் இறைவன் அல்லாதவையல்ல' என்பன போன்ற வாக்கியங்களும் காணப்படுகின்றன. எனவே, இவ்வாக்கியங்களும் 'எல்லாம் இறைவன்' என்றேகூறிக் கொண்டிருப்பதை, நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.
3. கடைசி ஒடுக்கத்தில் பிரபஞ்சம், ஆன்மா என்பன ஒரே பிரம்மமாக மாறி விடும். அப்போது 'எல்லாம் இறைவன்' என்பது நிருபணமாகும்.
4. 'தத்துவம்ஸி' 'அகம் பிரம்மாஸ்மி' 'சோ (அ)கம் அஸ்மி' என்னும் வாக்கியங்களும் உபநிடதங்களில் காணப்படுகின்றன. இவ்வாக்கியங்களின் கருத்தாவன:

தத்துவம்ஸி: அது நீ அல்லது இறைவனே நீ
 அகம் பிரம்மாஸ்மி: நானே இறைவன்
 சோ (அ)கம் அஸ்மி: நானே அவன்

என்பனவாகும்.

இவை யாவும், வேதாந்த மதமே எல்லாம் இறைவன் என்னும் கொள்கையை உடையது என்பதற்கு ஆதாரமான வாக்கியங்களாகும். இன்னும் அநேக வாக்கியங்களும், விளக்கங்களும் 'வேதாந்த சாரம்' எனப்படும் 'பிரம்ம சூத்திரத்திலும்', 'ருக், யசூர், சாமம், அதர்வணம்' என்னும் நான்கு வேதங்களிலும், 'உபநிடதங்கள்' பிராமணங்கள் என்பவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. எல்லா ஆதாரங்களையும் இங்கு விபரிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. எல்லாம் இறைவன் எனும் கொள்கை வேதாந்தக் கொள்கையே அன்றி இஸ்லாத்தின் கொள்கையல்ல என்பதை விளங்குவதற்கு இவையே போதுமானதாகும்.

'எல்லாம் இறைவன்' எனும் கொள்கை சில, இந்திய இலங்கை முஸ்லீங்களிடத்துக் காணப்படக் காரணம்.

1. இஸ்லாம் கூறும் தொலூத் என்னவென்பது தெரியாதது ஒரு காரணம்
2. இந்திய மதமாகிய 'வேதாந்த மதத்தை' நன்கு கற்றுணர்ந்தமை.
3. இஸ்லாத்தின் மீது வெறுப்புற்றிருந்த சில விஷமிகளின் விஷமத்தனமான விளக்கம்.

இவையாவும், சில இந்திய இலங்கை முஸ்லீம்கள், எல்லாம் இறைவன் எனும் வேதாந்தக் கொள்கையை ஏற்பதற்குக் காரணமாயமைந்து விட்டன.

ஏற்கனவே, வேதாந்த மதத்தின் கொள்கை விளக்கத்தை ஓரளவு விளங்கினோம். அவற்றுள், 'பிரம்மத்துக்குப் புறம்பான ஒரு பொருளுமில்லை' எனும்வாக்கியமும் ஒன்று என்பதைக் கண்டோம். இந்தவாக்கியம், கலிமா வின் பொருளாகிய 'அல்லாதவிர இலாஹு இல்லை' என்னும் வாக்கியம் போன்றமைந்திருப்பதை தொலூதில்

நாட்டமுடைய இந்திய முஸ்லீம் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு கொண்டார்கள். மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது, வேதாந்தவாக்கியமாகிய 'பிரம்மத்துக்கு புறம்பான ஒரு பொருளுமேகிடையாது' என்னும் வாக்கியமும், இஸ்லாத்தின் அடிப்படையான வாக்கியமாகிய 'அல்லா தவிர இலாஹு இல்லை' என்னும் வாக்கியமும் ஒன்று போல தென்பட்டாலும், இவை இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள மிகப் பாரதூரமான வேறுபாட்டை, இந்த முஸ்லீம் ஆராய்ச்சியாளர்கள் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை என்பது நன்கு புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

நாம், இவ்விரு வாக்கியங்களையும் பின்வருமாறு எடுத்து நோக்குவோம். வேதாந்தவாக்கியத்தை, பிரம்மத்துக்குப் புறம்பான ஒருபொருளுமே இல்லை என்றும் கலிமாவின் கருத்தை, பிரம்மத்தைத் தவிர ஒரு பொருளுமே நாயன் இல்லை என்றும் எடுத்து நோக்குவோம். இங்கு, நாயன், இல்லை எனும் இரு சொற்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்விரு சொற்களும், இவ்விரு வாக்கியங்களின் கருத்தையும், வேறு வேறுக கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம். வேதாந்த மத வாக்கியம் 'எல்லாம் பிரம்மமே' என்பதாகவும், கலிமா வாக்கியம் அல்லாஹுவைத் தவிர படைப்பினங்கள் நாயன் இல்லை (வேறும் இல்லாமையே) என்பதாகவும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், கலிமாவாக்கியம் இறைவனைத் தரிபடுத்தி, படைப்பினங்களை நாஸ்தி (இல்லாமை) யாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கொள்கை ரீதியான வேறுபாடு, இந்திய முஸ்லீம் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்குத் தெரியவில்லை. காரணம்? அவர்கள் வேதாந்த இறை ஒருமைப்படுத்தலை அறிந்த அளவுக்கு, இஸ்லாத்தின் தெளஹீதை அறிந்திருக்கவில்லை.

இதனால் 'அல்லாஹு தவிர இலாஹு இல்லை' என்ற கலிமா வாக்கியத்துக்கு, 'பிரம்மத்துக்குப் புறம்பான

ஒருபொருளுமில்லை'; 'எல்லாம் இறைவன்தான்' எனும் வேதாந்த விளக்கத்தை வருஷிக்கத் தொடங்கி, வெற்றியும் கண்டு விட்டனர்.

இந்த விளக்கத்தைக் கொடுத்த முஸ்லிம் அறிஞர்கள், வேதாந்தமதம்கூறும் சகலவிடயங்களையும், கலிமா கூறுவதாக நினைத்து, அறபு, உறுது. தமிழ் போன்ற மொழிகளில், பல வேதாந்த நூல்களை உருவாக்கி, இந்திய முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வேதாந்த மதத்தைப் பரப்பிவிட்டார்கள். இந்த ஆராய்ச்சி வரிசையில் பாரசீகத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான வேதாந்த நூல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவற்றுள்:

கலிமத்துல்ஹக், இன்ஸான் காமில், இப்ரீஸ். மஸ்தான் சாஹிபு பாடல், ஹவாத்திமுல்ஹிகம், தக்ரீபுல் உஸூல், புஸூஸூல் ஹிகம், யவாகீத் வல்ஜவாஹிர், ஜாமிஉல் உஸூல், அத்ததுபீருதுல் இலாஹியா, துஃபதுல் முர்ஸலா, தாவிலாத்துந் நஜ்மியா என்பனவும் சிலவாகும். இவற்றுள்

'இஸ்லாம்-வேதாந்த மத இணைப்பு' ஆராய்ச்சியால் உருவான நூல்களும் சிலவாகும். இவை, பிரம்ம சூத்திரம் எனும் வேதாந்த சூத்திரம், உபநிடதங்கள், அத்துவைத நூல்கள், பாரசீகஞானநூல்கள் ஆகிய வேதாந்த நூல்களைப்பின்பற்றியதாகவே காணப்படுகின்றன. இந்நூல்கள், வேதாந்த பரிபாஷைச் சொற்களை, அரபுச் சொற்களாக மாற்றியமைத்துக் கூறியதைத் தவிர வேதாந்தநூல்களுக்கும், இவற்றுக்கும் ஒரு வேறுபாடும் கிடையாது. இந்நூல்களில் காணப்பட்ட பெரும் குறைபாடு, குர்ஆனுக்கும் ஹதீஸுக்கும் வேதாந்த கொள்கைக்கேற்ப கருத்துப் பிரித்துக் காட்டியிருப்பதாகும்.

தௌஹீதை அறிவதில் தாகமுள்ள இந்திய, இலங்கை முஸ்லிம்கள், இந்நூற்களை ஆவலோடு வாங்கிக் கற்றார்கள். இது, அவலை நினைத்து உரலை இடித்த கதையாகி விட்டது.

அனைத்து இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் இருந்த தெளஹீதுத்தாகம் கொண்ட ஏராளமான முஸ்லீம்கள், வேதாந்த மதத்தை நாளுக்கு நாள் ஏற்றுக், காபீர் ஆனார்கள். 'நஹதுபில்லாஹி மின்ஹா' மஸ்தான் சாஹிபு, மன்சூர் அல்ஹல்லாஜ் போன்ற அறிஞர்கள் கூட இந்தமதமாற்றத்திற்கிலக்கானவர்களே. இன்றும் இவ்வாரய்ச்சியாளர்களின் கருத்தை உண்மையென ஏற்ற சிலர் இவ் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு, நமது பிரதேச மக்கள் மத்தியில் சக்கை போடுபோட்டு வழி கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இஸ்லாத்தின் மீது வெறுப்புற்ற சில இந்தியத் தத்துவ ஞானிகளும், இந்த விஷமச்செயலுக்கு காரணமாக இருந்ததற்கு பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன.

இஸ்லாம் - வேதாந்த மத இணைப்பு ஆராய்சியாளர்கள்

இந்தியாவின், மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள 'குணங்குடி' என்னும் ஊரில் பிறந்த 'சுல்தான் அப்துல்காதிர்' எனும் குணங்குடிமஸ்தான் சாஹிபு என்பவரும் இவ்வாராய்சியாளர்களில் ஒருவரே. அவரால் இயற்றப்பட்ட, மஸ்தான்சாஹிபு பாடல் என்னும் நூல், ஒரு இஸ்லாம்-வேதாந்த மத இணைப்பு பிரச்சாரநூல் என்பது அநேக முஸ்லீம்களுக்கு விளங்கவில்லை. அந்நூலில் காணப்படும் ஆயிரத்துப்பதினொரு பாடல்களும், வேதாந்தமதவிளக்கத்தையே கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன.

ஒரு பாடலில்,

'வேதாந்த சாரமே சாரமென்றறியாது
வீணாள் தொலைத்த பாவி'

எனப்பாடுகிறார். வேதாந்த சாரம் என்பது, வேதாந்த சூத்திரம் அல்லது பிரம்மசூத்திரம் எனப்படும், வேதாந்திகளின் வேதநூலாகும். இந்த, வேதாந்தசாரநூலைக் கற்று, இஸ்லாத்தின்தெளஹீதை அறிந்துகொள்ள முற்படாமல் முஸ்லீம்கள், நாட்களை வீணடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

ருக்கிரார்கள் என்றும், அவ்வாறானவர்கள் பாவிகள் என்றும் பாடுகிரார்.

அதுமட்டுமல்ல, இறைவனே உலகாகவும், ஆன்மாவாகவும் ஆகியிருக்கிரான் என்னும் வேதாந்த கொள்கையை விளக்கி;

ஊனாகி ஊனிலுயிராகி எவ்வுலகுமாய்
ஒன்றாய் இரண்டுமாகி
உள்ளாகி வெளியாகி ஒளியாகி இருளாகி
ஊருடன் பேருமாகி
கானாகி மலையாகி வளைகடலுமாகிமலை
கானக விலங்குமாகி
கங்குல்பகலாகி மதியாகி ரவியாகி வெளி
கண்ட பொருளெவையுமாகி
நானாகி நீயாகி அவனாகி அவளாகி
நாதமொடு பூதமாகி

எனப்பாடும் அவர், இக்கருத்தினை மேலும்வலுப்படுத்தி இதுபோன்ற இருபதுக்கு மதிகமான பெரும் பாடல் தொகுப்பொன்றையே, தமது நூலில் பாடியுள்ளார்.

மேலும் ஓரிடத்தில்,

தத்துவாதிகளுற்ற முக்திக்கு வித்தான
தத்துவமெற் கருள் புரியவும்

எனப்பாடுவதிலிருந்து, தன்னையும் ஒரு முக்திபெற்ற ஏகத்துவ வாதியாக ஆக்கிவிடு யா அல்லாஹ்! அந்தமுத்திக்கு வித்தான பகுத்தறிவுப்பார்வையும் எனக்குத்தா! என இறைஞ்சுவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இதுமட்டுமல்ல, எப்பக்கம் புரட்டினாலும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், அட்டாங்குயோகம், சமாதிய நிலை, ஏகதத்துவம் போன்ற இந்துமத விடயங்களையே அவரது நூலில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. கருத்தாழமிக்க அவரது பாடல்கள், 'வேதாந்த சூத்திரத்தை'

தழுவி எழுந்தவையே என்பதை அறிஞர்கள் புரிந்து கொள்வர்.

எத்தனையோ முஸ்லீம்கள், இவர்கூறுவது வேதாந்த ஞானம் என விளங்காமல், அந்த அலையில்சிக்கி, தொழுவதையும் கைவிட்டு, வேதாந்த மதத்து யோக நிஷ்டையாகிய ஜபம் (திகர்) செய்து, வேதாந்த மதக் காபிர்களாகி விட்டார்கள். நல்லவேளை, இவரது பாடல்களை விளங்கும் ஆற்றல், அனேக முஸ்லீம்களுக்கு இருக்கவில்லை. அனேக உலமாக்களுக்கு, இவர்கூறுவது இஸ்லாமல்ல என்பது தெரிந்திருந்தது. ஆனால், என்னமதம் என்பதை அவர்களால் விளங்கிக் கொள்ளமுடியாமல் போயிற்று. இருப்பினும், இவரது நூலுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார்கள். இக்காரணங்களால், இவரது மஸ்தான் சாஹிபு பாடல், அனேக முஸ்லீம்களிடம் எடுபடவில்லை.

‘எல்லாம் இறைவன்’ என்னும் வேதாந்த சூத்திரக் கொள்கையையே, இஸ்லாத்தின் தெளஹீதாக ஏற்றுக் கொண்ட இவர், இஸ்லாமிய வணக்க வழிபாடாகிய ஷரீஅத்தை, தூக்கி வீசிவிட்டு தன்னையும் இறைவனாகக் கண்டு கொள்ளுவான் வேண்டி, வேதாந்திகளின் வணக்க வழிபாடுகளைமேற்கொண்டு, சிக்கந்தர் மலையில் நாற்பதுநாட்கள்வரைஊனுறக்கமற்று, யோகநிஷ்டை புரிந்ததாகவும், பின்னர் சதுரகிரி, புராமலை, யானைமலை நாகமலை முதலிய மலைகளிலும் காடுகளிலும் தனித்திருந்து தியானித்ததாகவும், கோவணமணிந்து காணப்பட்டதாகவும், வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இவையாவும் வேதாந்த மதத்து வழிபாடுகளே. அது மட்டுமன்றி, ஐயா சுவாமி முதலியார் அவர்களின் புதல்வர் சபாபதி முதலியார் போன்றோர் இவருக்காகப் பல தோத்திரப் பாக்களைப் பாடியுள்ளனர். இவர்கள் யாவரும் பெரும் வேதாந்திகள். மஸ்தான் சாஹிபு அவர்களின் வேதாந்த விளக்கத்தினால், கவரப்பட்டவர்கள்.

இவர்களில் சிலர், சாஹிபு அவர்களிடம் முறையாக வேதாந்த சூத்திரத்தைக் கற்றவர்கள். எனவே, மஸ்தான் சாஹிபு அவர்கள் எவ்வளவுபெரிய வேதாந்த மதத்தினர், என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இவரது நூலின் முகப்பில், இவர் கோவணத்துடன் காணப்படும் அதேவேளை, இவரது சக வேதாந்திகள் திறந்த மேனியுடன், தாடிவளர்த்து லுங்கியை மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு திரிந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த இணைப்பு ஆராய்சியாளர்களில் 'கலிமத்துல் ஹக்' என்னும் நூலின் ஆசிரியரும் ஒருவர், இவரது பெயர் அப்துர் ரஹ்மான். இவர், பாகிஸ்தானும், இந்தியாவும் ஒரேநாடாக இருந்த காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர், வேதாந்தமத ஞானத்தை, முறையாகக் கற்றுத் தெளிந்து, அதன் பின்னரே 'கலிமத்துல் ஹக்' என்னும் தனது ஆராய்ச்சி நூலை எழுதினார். இவரது நூலின் கருவை உள்ளடக்கி, இவர் எழுதிய இரு பாடல்கள் பிரசித்தமானவை.

أَذْبُرَايَ ثُبُوتِي وَحَدِيثِي خِيَشْ
 كُفْتُ خُودًا لِإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ
 مَا سَوَّارًا بِبَيْكُ نَفْسٍ زَمِيَانُ
 مِي بَرْدًا لِإِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ

அல்லாஹுத்த ஆலா, தனது வஹ்தத்திலும் ஏகத்துவத்தைத் தரிப்படுத்துவதற்காக, தானே லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் என எடுத்தோதினான் என்றறி. அந்த லாயிலாக இல்லல்லாஹ் வானது, அவனையன்றி வேறொன்றுண்டு என்பதை இடையிலிருந்து ஒரேமூச்சில் இல்லாதொழித்துவிடும் என்பதாம்.

اَمَدًا اَزْبِي رِسَالَتِ خَيْشٍ
 غَيْرِ مُرْسِلٍ بِدَانِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
 خُرْفِرِ سِتْنَدَا خُرْفِرِ سِتَادَا
 سُوِي خُرْ رُوَانِ رَسُوْلِ اللّٰهِ

'தூது அனுப்பினவன் வேறின்றி, தனது தூது வேலையின் பொருட்டாகவே, நசூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் வந்தார்களென்றறி, அனுப்பினவனும் தானும், அனுப்பப்பட்ட நசூலும் தானும், தன்னிடத்திற்கே நசூலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் எழுந்தருள் செய்தார்கள் என்பதாம்.'

இவ்விரு பாடல்களிலும், முதலாம் பாடலில் சுருக்கமாக இவர் குறிப்பிடுவது; 'எல்லாம் இறைவன்' என்பதும் இரண்டாம் பாடலில் குறிப்பிடுவது; 'அல்லாஹ்வே ரசூலாக அவதரித்தான்' என்பதுமே

எனவே, உலகாகவும், ஆன்மாவாகவும் இறைவனே ஆகினான்; ஆகவே, பிரம்மத்துக்குப்புறம்பாக ஒருபொருளுமே கிடையாது, எல்லாம் இறைவனே என்னும் தத்துவத்தை, இவ்விரு பாடலிலும் அடக்கிக் காட்டிய அவரது நூல், பிரம்ம சூத்திரத்தின் பிரதியே, என்பதை சொல்லாமலே விளங்க முடியும். இதற்கு ஆதாரமாக, இவரது நூலை தமிழில் மொழி பெயர்த்த ஆசிரியர், அம் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு வைத்த பெயர் 'அத்துவித மூல மொழி' என்பதனைக் காண்பிக்கலாம். அத்துவிதம் என்பது, வேதாந்தத்தின் மறு பெயர். மேற்படி வேதாந்திகள், அத்துவைதிகள் என்ற பெயராலும், சித்

தாந்த மதத்தினர் 'துவைதிகள்' என்ற பெயராலும் அழைக்கப்படுவது யாவரும் அறிந்ததே. கலிமத்துல்ஹக் மட்டுமென்ன 'ஹவாத்திமுல் ஹிகம் முதல் கரீததுல் அஜாயிப்' வரையான அத்தனை நூல்களும் இஸ்லாம்-வேதாந்த மத இணைப்பு நூல்களே என்பதை நீங்கள் மறக்கக்கூடாது. யாவும், இந்திய முஸ்லிம் முனிகளால் எழுதப்பட்டவை. 'இவர்களுக்குத் தெளஹீதின் யதார்த்தம் என்னவென்று தெரியாததே இதற்கு காரணமாய் இருக்கலாம்' என, ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இன்னும் ஒரு இணைப்பு ஆராய்ச்சியாளரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, இப்பகுதியை நிறைவு செய்வோம்.

'அனல்ஹக்' புகழ் மன்சூர் - அல் - ஹல்லாஜ் என்பவரைப் பற்றி அறியாதோர் அத்துவித சமுத்திரத்தில் இருக்க முடியாது. இவரது இயற் பெயர், ஹுசைன் என்பதாகும். 858ம் ஆண்டு ஈரானில் பிறந்த இவர், 16வது வயதில் துஸ்ரர் நகர்சென்று 'ஸஹ்ல் இப்னு அப்துல்லா துஸ்தரீ' என்பவரிடம் இரண்டு ஆண்டுகள் மார்க்கக் கல்விபயின்றார். பின்னர் 'அம்ரு இப்னு உத்மான்' என்பவரிடம் மார்க்கக் கல்வி பயின்றார்.

இந்த, அம்ரு இப்னு உத்மான் என்பவர் அத்துவைதக் கொள்கைகளை விளக்கி எழுதப்பட்ட இந்திய நூலான நூலொன்றின் பிரதியை, பாரசீக மொழியில் மொழிபெயர்த்துத் தமது தொழுகை விரிப்பின் கீழ் வைத்துவிட்டு, உழு செய்ய சென்றுவிட்டார். தற்செயலாக, அம்மொழி பெயர்ப்பைக் கண்ணுற்ற ஹல்லாஜ் தமது குருவுக்குத் தெரியாமல் அதனை களவாடிச் சென்று அதனை முழுக்க முழுக்க வாசித்துவிட்டார். அந்நூல், ஒரு வேதாந்த முஸ்லீமால் எழுதப்பட்டது. இஸ்லாத்தின் தெளஹீதுக்கும் அதற்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமே இல்லை. இருப்பினும், முதல்மனிதர் ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாமாக அவதரித்தது இறைவன்தான் என்பதை விளக்

குமுகமாக 'இறைவன் மனிதத்தன்மையில்' என்னும் தலைப்பில் முழுக்க முழுக்க அத்துவைதக் கொள்கையை விளக்கி அந்நூல் உருவாக்கப் பட்டிருந்தது. இது ஹல் லாஜை வெகுவாகக் கவர்ந்து விட்டது. தனது குருவே இதனை மொழி பெயர்த்திருந்ததால் இதனை, உண்மை என நம்பிக்கற்றார். குருவானவர் தடுக்கும் இவர் கேட்க வில்லை. குருவுக்கும், சீடனுக்கும் மனக்கசப்பு ஏற்ப்பட்டு ஹல்லாஜ் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் அவ்வூரைவிட்டே சென்றுவிட்டார்.

'எல்லாம் இறைவன்' என்னும் வேதாந்த மத-அத் துவைதக் கொள்கையை அணுஅணுவாக பாரசீகமொழி யில் கற்றுத் தேறிய ஹல்லாஜ் தானும்பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். பின்னர் ஈரான், பக்தாத், இந்தியா சீனா, குராஸான், கூஸஸ்தான், மக்கா, மதீனா முதலிய பல நகரங்களுக்குச் சென்று, அக்கொள்கையைப் பரப்பி னார். இவரது செயலைக்கண்ட முஸ்லீம்கள், கொதித்தெழுந்தனர். மந்திரவாதியே! மாயக்காரனே! ஓடிப்போ எனத்தூற்றினர், துரத்தினர். இவரோ, இஸ்லாத்துக்கு மாற்றமான அக்கொள்கையை விட்டபாடிலை. இக் கொள்கைதான் இஸ்லாத்தின் கொள்கையென அரபியில் அதிகமான நூல்களெழுதினார். இதனால், அத்துவைதஞ் சான்ற அரபுவடிவம்பெற்றது. இஃருக்குப்பின் இக்கொள்கையை ஏற்று வேதாந்த மதக் காபிர்களாகிய அனேகர் அரபு மொழியில் இக்கொள்கையைக் கண்டதும், இஸ் லாம் என்றே நம்பிவிட்டனர். இஸ்லாத்தில்மிகஉயர்ந்த படித்தரமாகிய இக் கொள்கையைப் பின் பற்றுபவர்களே காஸ்ஸூல் கவாஸ்கள், என இவர்கள் எண்ணியும் கொண்டனர்.

இவரது நூல்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்த இந்தியர்கள், வாக்கியத்துக்கு வாக்கியம் அரபுப்பதங்களை பிரயோகிப்பதற்கு இந்நூல்கள் மிக வசதி செய்துகொடுத்தன. இம்மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைவாசித்த -தமிழைத்

தாய்மொழியாகக் கொண்ட - முஸ்லீம்கள் கூட அர
புப் பதப் பிரயோகங்களைக் கண்டதும் உண்மையான
இஸ்லாமியக் கருவூலம் என்றெண்ணி இக்கொள்கையை
நன்கு கற்றுத் தேறிப் பின்பற்றினர்.

ஹல்லாஜ், வேதாந்த மத அத்துவைதக் கொள்கை
யைக் கற்றது மட்டுமன்றி அதில் கூறப்படும் யோக நிஷ்
டைகளையும், சுலூக்பயிற்சிகளையும் மிகத்திறம்பட மேற்
கொண்டதன் காரணமாக அநேக சித்து வேலைகளையும்
நிகழ்த்தக்கூடிய திறமைகளையும் பெற்றிருந்தார்.
இந்திய வேதாந்த மத அத்துவைதச் சித்தர்களை விட
ஒருபடி மேலேநின்று இவர் ஆற்றியமனோசக்தி(Mindon)
சித்துக்களில்

அநிமா - தனது உருவத்தை அணுவளவாக்குதல்
மகிமா - உருவத்தை பருப்பித்து விசுவரூபம்
எடுத்தல்

ஆகாயப் பிரவேசம் - விண்ணில் சென்று மறைதல்
அதிர்சயம் - கண்ணுக்குத்தெரியாமல் தன்னையும்
பிறபொருட்களையும் மறைத்தல்
பிராப்தி - விரும்பிய சிறு செயல்களைச் செய்தல்
அக்கினிதம்பம் - நெருப்பு சுடாதிருக்கச் செய்தல்

என்பனவும் அடங்கும். இவை, இவரது யோக நிஷ்டை
களால் கிடைத்த 'சித்து'களையன்றி கராமத்துகளல்ல.
இவ்வாறான ஹீமியாக்களைச் செய்த சித்தர்கள், எல்
லாக் காலங்களிலும், எல்லாத் தேசங்களிலும் என்றும்
இருந்துகொண்டே இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது ஹீமியாக்களைக் கண்ணுற்ற ஒரு சிலர்,
இவரைப்பின்பற்றினர். இவரைப் பின்பற்றிய எவருமே
இஸ்லாம் கூறும் ஈமானின் உண்மை என்னவென்றே
தெரிந்திருக்கவில்லை. வேதாந்தமதஅத்துவைதக் கொள்
கையைத்தான் இவர்கள், ஈமானின் உண்மையென்று
நம்பினார்கள். இவர்களுக்கு, அவ்வுண்மைதான் கற்பிக்

கப்பட்டது. கலிமா, குர்ஆன் என்பனவும், நபிமாரும் 'எல்லாம் இறைவன்' கொள்கையே கூறியதாக இவர்களுக்கு திணிக்கப்பட்டது. எல்லாம் இறைவன் என்னும் அத்துவிதவாக்கியமாக கலிமாபுரட்டிக்காட்டப்பட்டது அநேகமான பாமர மக்களின் வழி கேட்டுக்குக் காரணமாக இருந்த இவரது எக் கருத்தையும் இவரது காலத்தில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் இறைநேசர்கள் வரவேற்கவில்லை மாறாக கண்டித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இஸ்லாமிய உலகில், இவருக்கும் இவரது கொள்கைக்கும் இருந்த எதிர்ப்பு சொல்லுந்தரமன்று. இருப்பினும், தான் கொண்ட கொள்கை சரியானது என நிரூபிக்க இவர்தொடுத்த முயற்சிகளோ அநந்தம். ஷரீஅத்தை அணுஅணுவாகப் பின்பற்றினார். மிக ஒழுக்க சீலராக வாழ்ந்தார். இவரது வரலாறு போன்று ஒருசுவையான வரலாறு வேறொன்றிருக்கும் என்று கூறமுடியாது. அவ்வளவுக்கு இவர் வரலாற்றில் இடம் பெற்றார் அவற்றையெல்லாம் இச்சிறிய நூலில் விபரிக்க இயலாது என்பதை வாசகர்களுக்கு மிக அன்பாக அறியத்தருகின்றோம்.

சிரச்சேதம் செய்யும்வரை அவர், தான்கொண்ட கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. இருப்பினுமிவர், செய்த குற்றம் மன்னிக்கமுடியாத குற்றமே. இவர்மீது அன்பு கொண்டவர்களால் இவரது குற்றத்தை உணரமுடியாமலே போய்விட்டது. அத்துனை அன்பு கொள்ளக் கூடியது தான் அவரது வாழ்க்கை அமைப்பு. இவரது அபிமானிகள், இவருக்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனையை பிழையென்றே கூக்குரலிட்டனர். ஹல்லாஜைத் தவிர ஈமானின் உண்மை எவருக்குமே தெரியாது என்று கூறினர். இஸ்லாமிய நீதி மன்றத்தைத் தூற்றினார். இறைநேசச் செல்வர்களை இழிந்துரை செய்தனர். அரசரையும் மந்திரிமாரையும் திட்டித்தீர்த்தனர். அத்தனைக்கும் காரணம் அவர்களது அறியாமையே.

விவேகமும், மனோதிட்பமும், ஒழுக்க சீலமும் நிரம்

பிய ஒரு உத்தமர் இஸ்லாத்தின் தெளஹீதென வேற்று மதத்தின் தெளஹீதை எண்ணிக் கற்றதால் ஏற்பட்ட விளைவுதான் இது. இவரது, அந்திம காலத்தில் வீசிய சண்ட மாருதம் இவரது மரணத்துடன் ஓய்ந்தாலும் இவரின் நினைவு மக்களின் மனதை விட்டும் நீங்க வருடங்கள் பல சென்றன. புயலடித்து ஓய்ந்ததும் புயற்காவி யங்கள் உருவாகுவது போன்று பல கவிஞர்கள் இவரது வாழ்க்கையை காப்பியங்களாகவே வடித்தனர். உரை நடையிலும் பல நூல்கள் உருவாகின. பல வகையான வர்ணனைகள் அதில் இடம் பெற்றன. அவரது நாவைத் துண்டித்ததாகவும், துண்டிக்கப்பட்ட நாவு 'அனல்ஹக்' என ரீங்காரமிட்டுத்துடிப்பதுபோலவும் கழுத்திலிருந்து வெளியேறிய குருதி அனல்ஹக் என்று ஒங்காரமிட்டுத் துள்ளுவது போலவும் தோற்றமளித்தன என்று பல வாறு வர்ணித்து விட்டனர். அது இன்றும்மக்களை மயக்கத்தில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். உண்மையில் அவரது குருதி அனல்ஹக் என்று துள்ளியதாகவே அனேகர் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

வரலாற்றுசிரியர்கள், ஹல்லாஜைப் பற்றிக் கூறும் கருத்துக்கள்.

1. இவரைப்பற்றி, எல்லா இறைநேசர்களுமேதவருன அபிப்பிராயங்களையே கொள்கின்றனர். எந்தஇறை நேசரும் இவரின் கொள்கையை ஆதரிக்கவில்லை. யாரும் இவரது கொள்கையைப் பின்பற்றவுமில்லை.
2. இவரது வரலாறு, இவரது அபிமானிகளால் எழுதப்பட்டதால் இவரது கொள்கை சரியானதே எனக் காட்டப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன.
3. இவர், பல வருடங்கள் 'அனல்ஹக்' என்று கூறித் திருந்திருக்கிறார். ஆனால், அவர்மீடம் கேட்டால் தான் கூறவில்லை என்றே கூறுவாராம். ஏதோ ஒரு மயக்கத்தில்தான் அவ்வாறு கூறியதாக அவ்வாசிரி

யர்கள் கூறுகிறார்கள். நபிமார்களே, இக்கொள்கை பற்றிக் கூறியதுமில்லை. அவர்கள் தங்கள் வாழ்நாளில் ஒரு வகையான மயக்கத்தை அடையவுமில்லை. இவர்மட்டும் மயக்கமடைந்திருக்கிறார். இதனால் அவரது நிலமையைப்பற்றி ஒன்றும் கூற முடிவதில்லை.

4. இவர், இஸ்லாத்தின் உண்மையான தெளஹீதை அறியமுடியாமல் வாழ்ந்ததற்கான காரணம்என்ன என்றும் இவரைப்பற்றிய எந்த நூல்களும் தெரிவிக்கவில்லை.
5. இவர், ஒரு காபிர்என தீர்ப்பு வழங்கியவர்கள் இவரது கொள்கை இஸ்லாத்துக்கு முரண்பட்டது என்றே கூறுகின்றனர். அத்தனைபேரும் இறைநேசர்கள் அப்படியானால் அவர்கள் அனைவரின் கொள்கைக்கும் மாறுபட்டதே ஹல்லாஜின் கொள்கை என்பதை காணமுடிகிறது. இவர் ஒரு மூமினாக இருந்திருந்தால், எந்த இறைநேசரும் இவருக்களிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு கைச்சாத்திட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று பலரின் வாதம். இது மிகச் சரியானது.
6. மனிதஇனத்திலேயே இவரை, இறைவனின் பெரிய ரகசியம் என இவரது வரலாற்றாசிரியர்கள் புகழ்ந்துரைற்றிருப்பது அர்த்தமற்றது. இவரது கொள்கை, இந்திய ஞானத்தில் நிறைந்திருக்கிறது என்பாருமுளர்.
7. ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவம் இவருடையது. கவிஞர்களின் ஆதிக்கம் கூடிய காலம் அது. அப்படி இருக்க, இவரைப்பற்றிக் கூறுகின்ற நூல்கள் வர்ணிக்கும் அளவுக்கு இவரது வாழ்க்கை அமைந்திருக்குமா? அல்லது. இக்கொள்கையைஇன்றும் வைத்திருப்பவர்களின் வாழ்க்கைபோன்று பலதில்லுமுல்லுகள் நிறைந்ததாக இருந்திருக்குமா என்பதும் சந்தேகாஸ்பதமானதே என்று கூறுகிறார்கள். அபிமானிகள் நினைத்தால் இறைநேசர் என்று

மட்டுமா கூறுவார்கள்? இறைவன் என்றும் கூறவும் தயங்கமாட்டார்கள். என்பதும் சிலரின் கருத்து.

8. இவரை, வலிமார்கள் வரலாற்றில் வைத்து எழுதினால் எல்லாவலியுமே இவரது கொள்கையுடையவராகவல்லவா கொள்ளப்படுவார்கள். ஏனைய வலிமாரோ இவரது கொள்கைக்கு முரண்பட்டவர்கள். எனவே இஸ்லாம் ஒன்றுக்குமேற்பட்ட, மாறுபட்ட கொள்கைகளையுடைய மனிதகற்பனையா? என்றசந்தேகமும் எழுவதற்கு வாய்ப்புண்டாகிறது.

என்பன போன்ற பல கருத்துக்களை இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை நோட்டமிடும் அறிஞர்கள் வெளியிடுகிறார்கள். எது எப்படி இருப்பினும், 'எல்லாம் இறைவன்' என்ற வாக்கியத்தை யார் யார் வாய் கேட்பினும் இது, இந்திய மதமாகிய வேதாந்த மதம் கூறும் குபிர் வாக்கியம் என்ற உண்மையை அறிந்து கொள்வதற்ககாவே இந்த விபரங்கள் உங்கள் முன் விபரிக்கப்படுகின்றன.

'எல்லாம் இறைவன்' என்னும் கொள்கை, திறமான கொள்கை என எண்ணி சிலர் இதைத் தூக்கிப்பிடிக்கிறார்கள். ஒரே ஆதார இலக்கியங்களில் தோன்றிய 12 மதங்களில் ஒன்றுதான் வேதாந்த மதம். அந்த ஒரு மதத்தின் கொள்கைதான் இது. ஏனைய 11 மதங்களுமே இதனைப் கேலிசெய்கின்றன. ஆதார 'இலக்கியங்களை பிழையாக விளங்கிக்கொண்டதால்தான் வேதாந்த மதத்தினர் இப்பிழையான கொள்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாதார இலக்கியங்களுக்கு நாங்கள் கூறும் கருத்துத்தான் சரியானது' என அப்பதினொரு மதங்களில் ஒவ்வொரு மதமுமே கூறிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல; அவ்வொவ்வொரு மதத்தின் கொள்கையுமே ஒன்றுக்கொன்று முரணானது, விஷேடமாக, வேதாந்த மதத்தின் எல்லாம் இறைவன் கொள்கைக்கு முற்றுமுரணானது என்பதை வாசகர்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுமாறு கேட்கிறோம். இப்படி இருக்க, நாம் ஏன் இக்கொள்கையை பின்பற்ற வேண்டும்.

நாம் பின்பற்ற வேண்டியவை:

1. இறைவனின் கட்டளை (குர்ஆன்)
2. முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கை
3. ஸஹாபாக்களின் வாழ்க்கை முறை

இதனை விடுத்து, வலிமாரையோ, ஏனைய மதக் கொள்கைகளையோ பின்பற்றுவது எமக்கு அவசியமற்றது. வலிமார் கூட, முன் கூறிய மூன்றையுமே பின்பற்றுகிறார்கள். இஸ்லாம் மார்க்கம் கூறிக் கொண்டிருக்கும் ஈமானின் உண்மையை (தௌஹீதின் யதார்த்தத்தை) எந்த ஒரு மதமும் என்ன வென்றும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை.

இதுவரை கூறிவந்த மஸ்தான் சாஹிபு, அப்துர் ரஹ்மான், ஹல்லாஜ் ஆகியோர் மட்டுமன்றி, நூற்றுக்கணக்கான வேதாந்த மதப் பிரச்சாரகர்கள், கடந்த ஆயிரம் வருடங்களுக்குள் தோன்றி மறைந்து விட்டார்கள். இவர்கள் யாவருக்கும், முஸ்லிம்கள் மத்தியில் எதிர்ப்புக்கள் பலமாகக் கிளம்பியது போன்று, ஆதரவு காணப்படவில்லை. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு எதிர்ப்புக்காணப்பட்டதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு தாங்கள் வெற்றி பெற்றதாகவே இவர்கள் கருதி வந்தார்களே தவிர, ஏன் முஸ்லிம்கள் ஒருமித்து எங்களை எதிர்க்கிறார்கள், இக்கொள்கையிலுள்ள பிழை என்ன என்பதைக் கண்டறிய அன்றும் இவர்கள் முயற்சிக்கவில்லை இன்றும் முயற்சிக்கவில்லை. இவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள், தங்களைக் காஸூல் கவாஸ்கள் என்றும் ஞானிகள் என்றும் கூறிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், இவர்களுக்கு உலகிலுள்ள ஞானங்களில் ஒன்று கூடத் தெரிந்ததாகவுமில்லை, தாம் பேசுவது எந்த ஞானத்திலுள்ளது என்பதும் இவர்களுக்குத் தெரியாது. அவ்வளவு பேருமே அவாமிக்கள்.

எனவே, இவர்களுடைய அஞ்ஞானத்தை யாரும் ஞானம் என ஏற்று வழி தவறிவிட வேண்டாம் என வினயமாக வேண்டிக்கொள்கிறோம்.

முஸ்லிம் வேதாந்திகளே!

உலகில் காணப்படும் ஞானங்களையும், அவற்றின் கொள்கைகளையும் ஆழமாகக் கற்றுவிட்டு ஞானம்பேசுங்கள். ஒவ்வொரு தத்துவ ஞானமும் அதனதன் கொள்கைகளை பல நூற்றாண்டுகளுக்குமுன்னரே வகுத்து வைத்துவிட்டன. அவற்றைக்கற்று அறிவதுதான் நமது கடமை. அதைவிடுத்து அதனை மாற்றியமைக்கமுற்படுவதோ, இஸ்லாமிய ஞானத்துக்கோ, வேறு எந்த ஞானங்களுக்கோ புதுவடிவம் கொடுப்பதோ, ஒரு ஞானத்தை மட்டும் கற்றுவிட்டு அதை இன்னொரு ஞானமென எண்ணி விளக்கம் கொடுத்துப் பாமரஜனங்களை ஏமாற்றுவதோ, அறிஞர் எனப்படும் ஞானிகளுக்கு அழகல்ல என்பதை அறிந்து கொள்ளுதல் நலம்.

உங்களின் விஷமப்பிரச்சாரத்தால், அத்துவிதக் கொள்கையை இஸ்லாமென ஏற்ற ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேதாந்தம் ஒரு மதம் என்பதோ, அத்துவைதம் வேதாந்த மதக்கொள்கை என்பதோ, சித்தாந்தம் ஒரு மதம் என்பதோ, துவிதம் அதன் கொள்கை என்பதோ தெரியாது. இவ்வாறான அப்பாவினைப்பிடித்துமேற்கூறியவேதாந்தம், அத்துவைதம், சித்தாந்தம், துவைதம் போன்றசொற்களை இஸ்லாத்தில் உள்ளதாகக் காட்டுவதநியாயம். முதலில், அவர்கள் உலகின் பல்வேறு ஞானங்களையும் மேலோட்டமாகவாவது அறிந்துகொள்ளவாய்ப்பளியுங்கள். பின்னர் ஞானம்பேசுவது பற்றிச் சிந்திக்கலாம்

வேதாந்த மதக்கொள்கை அரபு நாட்டு முஸ்லீம்களிடம் இல்லை

அரபு நாடுகளில், இந்திய தத்துவ தரிசனங்களின் செல்வாக்கு இல்லை. அவர்களுக்கு, இஸ்லாமிய தொழிலைத் தவிர வேறெதனையும் அறியும் வாய்ப்பு மில்லை. இற்றைக்கு, 1400 ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் அங்கு

உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தெளஹீத், எப்போதுமே அந்
நாட்டில் இல்லாமல் போகுமென்று கூறமுடியாது.
மேலும், அவர்களது தெளஹீதை உடைப்பதற்கு, வே
றெந்த மதக்கொள்கைகளும் அங்கு புக முடியாதவாறே
அவர்கள், இஸ்லாத்தின் தெளஹீதில் உறுதியாக இருக்
கிறார்கள். இங்கு போன்று, சித்தாந்தத்தில் சிலநாள்
வேதாந்தத்தில் சிலநாள், குப்ரில் சிலநாள், ஷிர்க்கில்
சிலநாள் வாழும் கொள்கையும், அவர்களிடமில்லை.
ஒரு நூலை வாசித்த மாத்திரத்தில், அல்லது ஒரு பிரசங்
கத்தை கேட்ட மாத்திரத்தில், தான்கொண்ட கொள்
கையையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, அதன் பின்னால் போ
கும் சிறு பிள்ளைத்தனமானவர்களும்ல்ல, அவர்கள்.
அவர்களுக்குத் தெளஹீது தெரியும். அதனைக் கடைப்
பிடிக்கிறார்களோ இல்லையோ அது எமக்குத் தேவை
இல்லை. நமக்கோ, நமது தெளஹீதே தெரியாது. அத
னால் தான், யாராவது இதுதான் தெளஹீது எனக்கூறி,
இரண்டு குர்ஆன் வசனங்களின் கருத்துக்களை அக்கொள்
கைக்கேற்ப மாற்றிக்காட்டினால், பாய்ந்துசெல்கிறோம்.
இதுவல்லவா உண்மையான தெளஹீது என்று, பெரிய
அறிஞர்களடோல முடிவுகட்டிவிடுகிறோம். ஆனால், அவர்
களிடம் இந்தவேதாந்த மதம் என்ன? வேறெந்த மத
முமே வாலாட்டமுடியாது. அங்கு, எல்லாம் இறைவன்
எனும் வேதாந்தக்கொள்கையை அவர்களுக்குத் தெரிந்
ததும் இல்லை.

ஒருமுறை, 'கலிமத்துல் ஹக்' என்னும் நூலை எழு
திய அதன் ஆசிரியர் அப்துர்ரஹ்மான், இந்திய மதக்
கொள்கைகளை விளக்கும் தமது ஆராய்ச்சி நூலை, அரபு
நாட்டுக்கு எடுத்துச்சென்று, அங்குள்ள சிலநூல்நிலையங்
களில் திணித்திருக்கிறார். அதனை வாசித்த அரபுநாட்டு
முஸ்லீம்களில் சிலர், அந்நூலைப்பற்றி அரசாங்கஉலமாக்
களுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். உடனே,
அந்நூல் பரிசீலிக்கப்பட்டு, எரிக்கப்பட்டு விட்டது. அப்
பரிசீலனைக் குழுவினர் இந்தியாவில் இஸ்லாம் அடையும்

மாற்றத்தைப்பற்றி மிகவும் காரகாரமாகப்பேசிய பின்
 னர், நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலுமுள்ள புத்தக நில
 யங்களில் அந்நூல் இருந்தால், எரித்து விடுமாறு அறிக்
 கை விட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது யாராவது அங்கு
 சென்று, கலிமத்துல் ஹக் கேட்டால், கழுத்துக்கு கத்தி
 போகும்நிலை உருவாகியுள்ளது.

அத்தியாயம் . 2

கலிமாவின் உண்மை விளக்கம் (தௌஹீத்)

‘லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்’ என்பதே இஸ்லாம் கூறும் கலிமாவாகும். இதனைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளங்கிக் கொள்வது, ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் கடமையுமாகும், ஏனெனில், இறைநம்பிக்கை பற்றி ஏவும் போது, இறைவன் தௌஹீத் பற்றியே கூறுகிறான். இந்தத் தௌஹீதின் அடிப்படையில்தான், இஸ்லாம் மார்க்கமே அமைந்திருக்கிறது. குர்ஆனின் கருத்துக்களின் சாரமும், மூலஊற்றும் இந்தத் தௌஹீதுக்கலிமாதான் இறைதூதர்களின் போதனைகளின் மூலக் கருவும், இந்தத் தவ்ஹீதுதான். தௌஹீதின் உண்மைநிலையைப் புரிந்து, அதனடிப்படையில் நடப்பதில்தான் ஈருலக சுபீட்ச வாழ்வும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. உண்மையான தௌஹீத்வாதிகள் தான் சொர்க்கத்தைப் பெறுகிறார்கள். தௌஹீதின் எதிரிகள் தான் நரகத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

மேலும், அசலான தௌஹீதை அறியாத பட்சத்தில் எம்மிடையே, புழக்கத்தில் இருக்கும் இந்திய தத்துவ ஞானத்தின் வேதாந்த மதப் பிரிவு கூறும் அத்துவைதக் கொள்கையாகிய ‘எல்லாம் இறைவன்’ என்னும் கொள்கையை, இஸ்லாத்தின் உண்மையான தௌஹீத் என ஏற்று, காபிராக மாறுவதற்கான நிகழ்தகவுகளும் ஏராளம் இருக்கின்றன. எனவே, இஸ்லாம் கூறும் தௌஹீதின் சாராம்சத்தை, ஓரளவு திருப்தியாக விளங்கு

வோம். தெளஹீதை அல்லது கலிமாவின்கண்மைவிளக்கத்தை அறிய முற்படும் ஒருவர் முதலில், கலிமாவின்பகுதிகளை விளங்கிக்கொண்டால், அதுவே தெளஹீதன்பால் நம்மை இட்டுச்செல்லும். கலிமாவாகிறது, இருபகுதிகளையுடையது

i கலிமாவின்கொள்கை ரீதியானபகுதி. (ருபூபிய்யத்)
Principle

ii கலிமாவின்கொள்கை ரீதியானபகுதி (உலூஹிய்யத்) Practical

i. கலிமாவின்கொள்கைரீதியானபகுதி (ருபூபிய்யத்)
Principle

இது, அறிவால் ஏற்று நம்பிக்கைகொள்ள வேண்டியபகுதி. அதாவது, இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் இணையற்றவன். ஏகன். எல்லாவிதமான நன்மையான தீமையான காரியங்களும், அவனது சக்தியைக்கொண்டே நடத்தாட்டப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்விலும் ஏற்படும், இன்பம், துன்பம், இலாபம், நஷ்டம், உயர்வு, தாழ்வு, சுகம், துக்கம் என்பன, அவனால்தான் நடைபெறுகின்றன. தன்னைக்கொண்டே தானுண்டானவன். என்றும் நிலையாக இருப்பவன் என்பதாக, அவனுடைய தாத், பண்புகள், அஸ்மாக்கள் என்பவற்றைக் கொண்டு இறைவனை, அறிவால் ஏற்று நம்பும்பகுதியேஇதுவாகும். மேலும், படைப்பினங்களை எந்த மூலப்பொருளுமின்றி, இல்லாமையான நிலையில் உற்பத்தி செய்தான். எனவே, இல்லாமையில் நின்றும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட படைப்பினங்கள் இல்லாமையே அழிந்து விடக்கூடிய பொய்மையே என்பதாக, படைப்பினங்களைப் பற்றி நம்புவதும், இக்கொள்கையில் அடங்கும். படைப்பினங்கள் யதார்த்தத்தில் இல்லை என்று கூறுவது கலிமாவின்கொள்கையின் பாற்பட்டதே. இறைவன் இருப்பதையோ நாம் காணும் படைப்பினங்

கள் இல்லையென்பதையோ, நிதர்சனமாக யாரும் மரணத்தின் முன் கண்டு கொள்ள முடியாது. இது, கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஓர் உண்மையே.

இறைவனைப்பற்றியும் படைப்பினங்களைப்பற்றியும் கலிமா என்ன கூறுகிறதோ அக் கூற்றை நம்புவதுதான் இஸ்லாத்தின் ஜீவ நாடியாகும். இஸ்லாத்தின், உயிரோட்டமே இதில்தான் தங்கியிருக்கிறது. இஸ்லாத்தின் அடிப்படை நம்பிக்கைகளின், அத்திவாரமே இதுதான். குர்ஆனும், ஸுன்னாவும் விளக்கிக்காட்டும் உண்மையும் இதுதான்.

ஒருவன், அல்லாஹ்வை நம்பியதன் பின்னரே மலக்குகளையும், வேதங்களையும், தூதர்களையும், மறுமைநாளையும், கலாகத்தரையும் நம்புகிறான். இவையனைத்தும் அல்லாஹ்வின் மீது கொள்ளப்படும் ஈமானின் பிரிவுகளாகும். தூதரை நம்பிக்கைகொள்ளாதல், அவரையனுப்பியவனை நம்பியதன் பின்னரே சாத்தியப்படும். மறுமையையும் மறுமைநாளில், கேள்வி கேட்பது பற்றியும், கூலிகொடுத்தல் பற்றியும் நம்புவது, கேள்விகணக்குக் கேட்பவனும் கூலி கொடுப்பவனுமாகிய அல்லாஹ்வை நம்பியதன் பிறகுதான் சாத்தியமாகும். குர்ஆன், ஈமானின் அடிப்படைகளைப்பற்றி விளக்குகின்ற போது, இறைநம்பிக்கையையே முதலாவது அடிப்படையாகக் குறிப்பிடுகிறது. எவ்வாறெனின்:

1. இறைதூதரும், முஃமின்களும் இறைதூதரின் ரட்சகனிடமிருந்து அவருக்கு, இறக்கப்பட்டவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டார்கள். அவர்கள் அனைவரும், அல்லாஹ்வையும், அவனது மலக்குகளையும் அவனது வேதங்களையும், அவனது தூதர்களையும் நம்பிக்கை கொண்டனர்

2:285

2. எனினும், நற்கருமம் எதுவெனில், அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் மலக்குகளையும், வேதங்களையும் நபிமார்களையும் நம்புவதாகும்.

நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், ஈமான்பற்றி ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களிடம் வினவியபோது, பின்வருமாறு பதிலளித்தார்கள். ஈமான் என்பது, அல்லாஹ்வை நம்புவதும் அவனது மலக்குகளையும், அவனது வேதங்களையும், அவனது தூதர்களையும், மறுமை நாளையும், நன்மைக்கும் தீமைக்கும் இறைவனே காரணமானவன் என நம்புவதுமேயாகும். (புகாரி முஸ்லிம்)

எனவே இறைநம்பிக்கை ஏனைய நம்பிக்கைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையானதாகும். அகீதாவின் ஏனைய அம்சங்கள் அனைத்தும், இறை நம்பிக்கையை ஒட்டியே உருவாகின்றன.

அந்த இறைநம்பிக்கை மட்டும் இருந்தால் கலிமா நிறைவு பெறுமா?

இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான், இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆக்கமும் அனைத்து செயற்பாடுகளும் இறைவனால்தான் நடாத்தப்படுகின்றன என ஒருவன், வாயளவில் அல்லது மனத்தளவில் நம்பிக்கைகொண்டு விடுவதனால், கலிமா முழுமை பெற்று விடும் எனக் கொள்ள முடியாது. இறைவன் ஒருவன் இருக்கின்றான் என்ற கொள்கை ரீதியான நம்பிக்கைப் பகுதி, மனிதனுடன் கூடவே பிறந்து விட்டது. மனிதகோடிகளில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு, இந்தப் பகுதியை அறிமுகம் செய்யவே தேவையில்லை, சிந்தித்தே உணர்ந்து விடுவர். ஏனையோருக்கும் இறைவனைப் பற்றி ஒரு சிறு தட்டுதட்டி விட்டால் போதும், ஒத்துக் கொள்வர். குழந்தைகளுக்கும் கூட. அல்லா இருக்கிறான், அவன்தான் நமக்கு உணவு தருகிறான் என ஒருமுறை சொல்லிக் கொடுத்து விடுங்கள். பின்னர் உணவு தருவது யார்? எனக் கேட்டால் அல்லாஹ் என்று கூறும். உடை, பலகாரம், வீடு இப்படியே அடுக்கிக் கொண்டே போனால் அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்றே கூறும். இது ஒரு இயற்கை உணர்வாகவே இறைவனால்

படைக்கப் பட்டு விட்டது. இந்தப்பகுதியை அறிவிக்க இறை தூதர்கள் கூட, பெரும் முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை. அரபு மக்கள் கூட, நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்துக்கு முன்னரும் இந்தப்பகுதியை ஏற்றே வாழ்ந்தனர். அரபு மக்கள், இஸ்லாத்துக்கு முன்னரும் கொள்கை ரீதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தமை பற்றி அல்-குர்ஆனே பின்வருமாறு கூறுகிறது.

1. அவர்களிடம் நீங்கள், வானங்களையும் பூமியையும் படைத்தவன்யார்? சூரியனையும் சந்திரனையும் வசப்படுத்தியவன் யார்? என்று கேட்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே என்றுகூறுவார்கள். (அன்கபூத்: 61)
2. வானத்திலிருந்து நீரை இறக்கி, பூமி இறந்துபோன தன் பின்னால் அதனை உயிர்ப்பித்தவன்யார்? என்று நீங்கள் அவர்களைக் கேட்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.
3. சொல்வீர்களாக; நீங்கள் அறிவுடையோர்களாயின் பூமியும் அதில் இருப்பவைகளும் யாருக்குச் சொந்தமானவை(எனக்கேட்பீர்களாக). அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தமானது என அவர்கள் கூறுவார்கள். அப்படியாயின், நீங்கள் சிந்தித்து உணர்வு பெறுவதில்லையா? எனக்கேட்பீர்களாக.
4. மேலும், நீங்கள் கேளுங்கள். ஏழு வானங்களின் சொந்தக்காரனும், மாபெரும்அர்ஷின்சொந்தக்காரனும்யார்? அல்லாஹ்தான் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். அப்படியாயின், நீங்கள் பயபக்தியுடன் நடந்து கொள்வதில்லையா? என்று கேட்பீர்களாக.
5. அனைத்தினதும் ஆட்சியதிகாரம் யார் கையில் இருக்கிறது? பாதுகாப்பை யாரிடமும் வேண்டி நிற்காமலே, யார் பாதுகாப்பளிக்கிறார்? அறிவுள்ளோராயின் பதில் கூறுவீர்களாக! அதற்கு அவர்கள்; அல்லாஹ்வே! என்று கூறுவார்கள். அவ்வாறாயின் எப்

படி நீங்கள் பிறழ்ந்து செல்கின்றீர்கள் என்று கேட்
பீராக. (அல்முஃமினூன் 84-89.)

மேற்கூறிய வசனங்களிலிருந்து, கலிமா கூறும் கொள்
கைரீதியான கருத்தை, இஸ்லாத்துக்கு முற்பட்ட அரபி
யர்கள் கூட ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்,
அல்லாஹ் இருப்பதை நம்பி இருக்கிறார்கள், எல்லாவற்
றையும் நிகழ்த்துபவன் அல்லாஹ்தான் என்பதையும்
நம்பி இருக்கிறார்கள் என்பது வெளிப்படையாக தெரிகி
றது. அதேவேளை, அவ்வசனங்களில் கேட்கப் பட்டிருப்
பவைகளை சற்றுக் கவனியுங்கள். இறைவன் இருப்பதை
யும், அவனால்தான் சகலநிகழ்வுகளும் நிகழ்த்தப்பட்டுக்
கொண்டிருப்பதையும் அம்மக்கள் நம்பியிருந்தபோதும்,
அவர்களிடம் இறைசிந்தனை, ஒரே இறைவனுக்கு மட்
டும் இபாதத் செய்யும் பண்பு, என்பன காணப்பட
வில்லை; பெரியளவிலான ஷிர்க்களும் இணைவைத்தலும்,
சிறியளவிலான இணைவைத்தலுமே அவர்களிடம் மலிந்
து காணப்பட்டன என்பதை, இறைவனின் கேள்விப்பகு
திகள் சுட்டிக் காண்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இறை
வனால் சுட்டிக்காண்பிக்கப்படும் இப்பகுதிகள், அம்மக்
களிடம் காணப்பட்டதால் அவர்கள், எவ்வளவுதான்
இறைவனை நம்பியிருந்தும், இறைவனைக் கொண்டே
சகல காரியங்களும் நடைபெறுகின்றன என நம்பியிருந்
தும், அவர்களது இக்கொள்கைரீதியான நம்பிக்கையை
இறைவன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. எனவே, ஒரே இறை
வனுக்கே இபாதத் (அனுஷ்டானம்) செய்தல், இணை
வைப்பதின் நின்றும் விடுபடுதல் என்பவைவற்றை அம்மக்
களுக்கு அறிபுகம் செய்விப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை,
அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது இறைவனின்
நோக்கமாக இருந்தது. இதனையே, அனுஷ்டானம் சம்
பந்தப்பட்ட கலிமாவின் இரண்டாம்பகுதி காண்பிக்கி
றது. இந்தப்பகுதியால்தான் கலிமா நிறைவுபெறுகிறது.
தௌஹீத் முழுமையடைகிறது. இப்பகுதியைத் தாங்கி
யே நபிமார்கள் வந்தார்கள்.

2. கலிமாவின் அனுஷ்டானப்பகுதி (உலூஹிய்யத்) Practical

கலிமாவின் கொள்கை சம்மந்தப்பட்ட 1ம் பகுதி, இந்த அனுஷ்டான ரீதியான பகுதியால்தான் நிறைவு பெறுகிறது. இல்லையெனின், வெறும் வாயளவான பேச்சாகவே கலிமா அமைந்துவிடும். இறைவன் இருக்கிறான், அவன்தான் சகலவற்றையும் படைத்துச் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற கொள்கையை, வெறுமனே நம்பிவிடுவதாலோ, பெரிய கொள்கை விளக்கம் கொடுத்து விடுவதாலோ அது, ஈமானாக கொள்ளப்படுவதில்லை. அந்த, இறைவனுக்கு மட்டும் வணக்கம் செலுத்தி, இணைவைப்பதின் நின்றும் விடுபட்டு, இறைவனின் சட்டதிட்டங்களுக்கும் அமைவாக, நடந்தும் காட்டவேண்டும். இதைக்கொண்டுதான், அவன் அல்லாஹ்வின்மீது கொள்ளப்படும் ஈமானின் பரிசுகளையும், மறுமைநாளையும், கலாகதரையும் ஈமானின் ஏனைய பகுதிகளையும் நம்பியவனாக கணிக்கப்படுவான். இந்த 'உலூஹிய்யத்' என்னும் அனுஷ்டானத்தின் பால் மக்களை அழைப்பவர்களாகவே, நபிமார்களும் இறைவனால் அனுப்பப்பட்டார்கள். தவிர, இறைவன் இருக்கிறான் என்றும் இறை நம்பிக்கையை ஊட்டுவதற்காக மட்டுமே நபிமார்கள் வரவில்லை. இறைவன் இருப்பது எல்லாருக்குமே தெரிந்திருந்தது. ஆனால், பெரும்பாலோர் உண்மையான இறைவனை அறியாமல், படைப்பினங்களை இறைவனென்றும், இறைவனிடம் நெருங்கிச்சேர்பவை என்றுமே அறிந்து, அவற்றுக்கே வணக்கம் செலுத்திக் கொண்டுமிருந்தார்கள். இதுதான், அவர்கள் இறைவனைப்பற்றி அறிந்திருந்த அழகு. இந்நிலைமையில் இருந்து நபிமார்கள் மக்களை விடுவித்து, உண்மையான இறைவனின் லட்சணங்களை (அவனது பண்புகளைக் கொண்டும் இப்பிரபஞ்சத்தில் காணப்படும் அவரது செயல்பாடுகளைக் கொண்டும்) மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறிப், படைப்பினங்கள் இறைவனல்ல என்பதைப் பிரித்துக்காட்டினார்

கள். படைப்பினங்களோ, வணக்கத்துக்கு உரியதல்ல அவை, அழிந்துவிடக்கூடிய பொய்மைகளே. யதார்த்தப்படிக்கு அவை, இல்லாமையே என்பதையும் தெளிவுபடுத்தினார்கள். தவிர, இறைவன் இருக்கிறான் என்பதை புதுப்பித்துக்கூற கலிமாவோ, நபிமாரோ வரவில்லை.

இந்த உலாஹிய்யத் என்னும் அனுஷ்டானப் பகுதியின் சீர்திருத்தத்தின்நிமித்தமே, கலிமாவையும் நபிமாரையும், வேதங்களையும் இறைவன் இவ்வுலகுக்கு அனுப்பினான். ஆக, கலிமாவின் உண்மைவிளக்கம் என்னவென இப்போது விளங்குவோம். படைப்பினங்கள், இறைவன் அல்லாதவை. அவை, வணக்கத்துக்குரியதல்ல. வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ் மட்டுமே. அவனுக்கே அடிமைப்பட்டு, அவனது சட்டதிட்டங்களுக்கும் ஏவல் விலக்கல்களுக்கும் அமைவாக நடந்து, அவனுக்கு இணைகற்பிக்காமல் இவ்வுலகில் வாழ்ந்துவர வேண்டும் என்ற உண்மையை மக்களுக்கு அறிவிப்பதே கலிமாவின் உண்மை விளக்கமாகும். இதுவே, கலிமாவின் இரண்டாம் பகுதியாகிய அனுஷ்டான பகுதி. இப்பகுதியின் மூலம்தான், முதலாம் பகுதியாகிய ரூபிய்யத் எனப்படும் கொள்கைப் பகுதி பூரணப்படுத்தி வைக்கப்படுகிறது. படைப்பினங்களை இறைவன் என நம்பாமலும், அதற்கு இபாதத்துச் செய்யாமலும், அதனிடம் உதவி தேடாமலும் விடுவதோடு ஒரே இறைவனுக்கு இபாதத்துச் செய்யும் அனுஷ்டானப் பகுதியையும் ஏற்பவனே கலிமாவின் 1ம் பகுதியாகிய கொள்கைப் பகுதியைப் பூர்த்தி செய்து வைத்து தெளஹீதை முழுமைப் படுத்துகிறான். இவன் தான், உண்மை மூமீன். இந்த அனுஷ்டானப் பகுதியின் பால் மக்களை அழைப்பவர்களாகவே, நபிமார் இவ்வுலகுக்கு வந்தனர். கலிமாவும் வந்தது.

இதிலிருந்து நாம் சுருக்கமாக விளங்கிக் கொள்வதென்னவென்றால்; கலிமா கொள்கை சம்பந்தமானதும் அனுஷ்டான சம்பந்தமானதுமான இரண்டு பகுதிகளை

யுடையது. இதில், அனுஷ்டானப் பகுதியே பிரதானமானது. ஏனெனில் மனித கோடிகளில் பெரும்பாலோர் படைப்பினங்களை இறைவன் என்றும், இறைவனிடம் நெருங்கிச்சேர்ப்பவை என்றும் தவறாகநினைத்து, அனுஷ்டானங்களைப் படைப்பினங்களுக்கே செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இந்நிலைமை, எல்லா நபிமார்களின் காலத்திலும் காணப்பட்ட பெரிய அநியாயமும் அக்கிரமமுகும். இந்நிலையை மாற்றி, இறைவன் ஒருவனுக்கே இபாதத்துச் செய்யுங்கள் என மனிதர்களுக்கு விடுக்கப்பட்ட அழைப்பே கலிமாவாகும். இதுதான், கலிமாவின் உண்மை, ஈமானின் உண்மை, தெளஹீதின் யதார்த்தம் என்பதெல்லாம். இதுதான், அல்லாஹ் தவிரஇலாஹு (நாயன்) இல்லை என்னும் வாக்கியம் சுட்டிக்காட்டுவதுமாகும்.

இதைவிடுத்து, படைப்பினங்கள் 'இறைவன் அல்லாதவையல்ல' என மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதற்காக கலிமா இறைவனால் அனுப்பப்பட்டிருந்தால், படைப்பினங்கள் யாவுமே வணக்கத்துக்குரியதாக இருந்திருக்கும். அப்து, ரப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாது போயிருக்கும். இணைவைப்போரின் மார்க்கமும் கலிமாவால் உண்மையாக்கப்பட்டிருக்கும். மனோ இச்சையை தெய்வமெனக்கூறும் அத்துவைதிகளின், எல்லாம்இறைவன் கொள்கையைப் பரப்பவே கலிமா வந்ததாகக் கூறும் ஒருசாராரின், பொய்ப்பிரச்சாரமும் உண்மையாக்கப்பட்டிருக்கும்.

எல்லாக் காலப் பகுதியிலும் இந்த அனுஷ்டானத்தின் சீர்திருத்தம் அவசியப்பட்டதற்கான காரணம்.

நபி 'ஆதம் (அலை)' அவர்களின் காலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்திலிருந்தே மனிதர்கள், படைப்பினங்களுக்கு இபாதத்துச் செய்யவும், அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைக்கவும் ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இறை நம்பிக்கை

அவர்களிடம் இருந்தது உண்மைதான். ஆனால், இதுதான் இறைவன் என எண்ணி, வணங்கியது அத்தனையும் படைப்பினங்களையே.

நபிநூஹ் (அலை) அவர்களின் சமூகத்தவர், வத், சுவாஉ, வகூது, யஹூகு, நஸ்ரு போன்ற மனிதர்களின் சிலைகளைச் செய்து வணங்கினார். இப்ரூகீம் (அலை) அவர்களின் சமூகத்தினர், விக்கிரகங்களை வணங்கினார். பழங்கால எகிப்தியர், மாட்டை வணங்கினார். ஹிந்துக்கள், பசுவை வணங்கினார். சபஉவாசிகள், சூரியனை வணங்கினார். மஜூஸிகள், நெருப்பை வணங்கினார். அரபிகள், சிலைகளையும் வணங்கினார். கிறிஸ்தவர்கள், ஈஸா (அலை) அவர்களையும், அவர்களின் தாயையும் வணங்கினார். கி. பி. 6ம் நூற்றாண்டில், இந்தியாவில் விக்கிரக ஆராதனை உச்சநிலையை அடைந்திருந்தது. இக்காலப்பகுதியில், 330 மில்லியன் கடவுள்கள் (முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்) அங்கே காணப்பட்டதாகவும் வரலாற்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மதத் தலைவர்களையும், மதப்புரோகிதர்களையும், அரசர்களையும் கூட மனிதர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இவையாவும், பெர்ய அளவிலான இணைவைத்தலேயாகும். சிலர் யோக நிஷ்டைகள் மூலம் மனப்பயிற்சிகளை மேற் கொண்டு அதன் மூலம் சித்தித்த மனோசக்தியெனும் மனோ இச்சைகளை தெய்வமாக நினைத்து வணங்கினார் (இந்த நூதன இணைவைத்தலை திகர் என்னும் அத்தியாயத்தில் காணலாம்)

இஸ்லாம் உலகுக்கு வந்தவேளை, உலகெங்கும் இணைவைத்தலே பரவியிருந்தது. இறைவன் ஒருவனை வணங்கியவர்கள் மிகச்சொற்ப தொகையினரே. அரேபிய தீபகற்பத்தில், இப்ரூஹீம் (அலை) அவர்களின் மார்க்கத்தையும், யூத கிறிஸ்தவ மார்க்கங்களின் உண்மையான வடிவங்களையும் தெரிந்திருந்த 'ஹனீப்கள்' என்றழைக்கப்பட்ட சிறுதொகையினரே, இஸ்லாம் வருவதற்கு முன்னர், விக்கிரக ஆராதனையின் செல்வாக்கிலிருந்து விடு

பட்டு, தமது அறிவுக்கு எட்டிய வகையில், தம்மிடமிருந்த ஒருசில ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் அல்லாஹ்வை மாத்திரம் வணங்கிவந்தார்கள்.

ஏனையோர், கஃபாவில் மட்டும் 360 விக்கிரகங்களை வைத்திருந்தனர். மக்காவில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும், அவ்வீட்டார் வணங்குவதற்கென்று பிரத்தியேக (Special) விக்கிரகங்களையும் வைத்திருந்தனர். இதுபோதாதற்கு கல்லையும் வணங்கினர். கல்கிடைக்காவிட்டால் மண்குவியலைச் செய்து, அதில் ஆட்டின்பாலை ஊற்றி உருட்டி எடுத்து அதனை வலம் வந்தனர். பேர்ச்சம்பழத்தையும், மாவையும் கொண்டுசெய்யப்படும் 'அஜ்வா' என்றபண்டத்தையும் கூட வணங்கினர். பிரயாணங்களின் போது இதனைக் கூடவே எடுத்துச் செல்வர். எங்காவது உணவு முடிந்து பசிதாங்க முடியாதநிலை ஏற்பட்டால், அதனைச் சாப்பிட்டும் விடுவார்கள். அவர்கள், வணங்கி வழிபடும் இக்கடவுளர்களைப் பற்றித்தான்

அவர்களிடமிருந்து ஈ ஒரு பொருளைப் பறித்துச் சென்றாலும் அவர்களால், அதனை அந்த ஈயிடம் இருந்து மீட்க முடியாது. கேட்பவனான பக்தன், கேட்கப் படுபவனான தெய்வம் ஆகிய இருவருமே பலஹீனமானவர்கள் (22:77)

என்ற இறைவசனம் எமக்கு விபரித்துக் காட்டுகிறது. அல்லாஹ் இறக்கிய மார்க்கங்களில்கூட, விக்கிரக ஆராதனையும், அதன் கருத்துக்களும் நுழைந்து, அவற்றின் தூய்மையைக்கெடுத்துவிட்டன. அதுபின்வருமாறு

உஸைர், அல்லாஹ்வின் மகன் என்று யூதர்கள் கூறுகிறார்கள். மஸீஹ், அல்லாஹ்வின் மகன் என்று கிறிஸ்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். (9:30)

கிறிஸ்தவர்கள், இயேசுவை இறைவனின் மகன் என்றும் அரபிகள் மலக்குகளை இறைவனின் பெண் மக்கள் என்றும் கூறி வணங்கினர். குர்ஆன் கூறுகிறது:

‘அவர்கள், அருளாளன் (மலக்குகளை) தனக்குப்பெண் சந்ததியாக எடுத்துக் கொண்டான், என்று கூறுகிறார்கள். அல்லாஹ் அதனை விட்டும் தூய்மையானவன். ஆனால் அவர்களோ அல்லாஹ்வின் கண்ணியத்துக்குரிய அடியார்கள். 21:26

மொத்தத்தில், படைப்பினங்களை இறைவனுக்கு இணையாக்கி வைக்கும் மாபெரும் ஷிர்க், நூஹ் நபி (அலை) அவர்கள் காலம் முதல் இன்றுவரை பெரும் பிரச்சினை யாகவே இருந்து வருகிறது. இந்த மாபெரும் அநியாயத்திலிருந்து மக்களை விடுவித்து, இறைவன் ஒருவனே, அவனுக்கே எல்லாரும் இபாதத் செய்யவேண்டும், அவனுக்கு இணைவைத்தல் கூடாது என்றவிடயமே, எல்லாக்காலங்களிலும், எல்லாத் தேசங்களிலும் அறிமுகம் செய்யப்பட வேண்டியதாக இருந்தது. இதனால்தான் அல்லாஹ் தவிர நாயன் இல்லை என்ற உலாஹிய்யத் என்றும் அனுஷ்டானத்தின் அடிப்படையை அல்லாஹ் நபிமார்கள் மூலம் அனுப்பிவைத்தான். எனவேதான் நபிமார்கள், ‘வணக்கத்துக்குரிய நாயன் அல்லாஹ் தவிர யாருமில்லை’ என்ற கருத்தை மக்களுக்கு வலியுறுத்திக் காட்டினார்.

இந்த அனுஷ்டானப்பகுதி வெற்றியளிக்கும் பட்சத்தில் தான், கொள்கைப்பகுதி உயிர்ப்பிக்கப்படும். இவ்விருபகுதிகளும் சேர்ந்தேதெளஹீது பூர்த்தியாகின்றது. இதிலிருந்து நாம் விளங்குவதென்னவென்றால்;

1. வணங்கப் படுவதற்கான தகுதி படைப்பினங்களுக்கு மாற்றமான, உருவமற்ற, மறைவாக இருக்கின்ற அல்லா ஒருவனுக்கே என அறிந்து ஒரே இறைவனுக்கே வணக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்பது
2. படைப்பினங்கள் வணக்கப்படத் தகுதியற்ற இறைவன் அல்லாதவையும், இல்லாமையுமாகும் என்பது.
3. தெளஹீதென்பது ‘வணக்கத்துக்கு அல்லாஹ் தவிர வேறுநாயன் இல்லை’ என அறிவதுமேயாகும்.

இதுதான் கலிமாவின் உண்மை, ஈமானின் உண்மை, தவ் ஹீதின்யதார்த்தம் என்பதெல்லாம். கலிமாவின் உண்மையான (ருபூபிய்யத்) கொள்கை என்ன? அதன் உண்மையான அனுஷ்டானம் (உலூஹிய்யத்) என்ன? என்பவற்றை அநேக இந்திய அறிஞர்கள் விளங்கத் தவறி விட்டார்கள். அதனால், அவர்கள் வேதாந்த மதத்தின் எல்லாம் இறைவன் எனும் கொள்கை (ருபூபிய்யத்) யை இஸ்லாத்தின் கலிமா கூறும் கொள்கை என்றும், அம் மதத்தின் அனுஷ்டானங்கள் (உலூஹிய்யத்) ஆகிய ஜப தபங்கள், பிரார்த்தனைகள், வேதாந்த விசாரணைகள் உற்றுநோக்கல், மனப்பாடம் செய்தல், சும்மா இருத்தல், யோகமதத்தின் அட்டாங்க யோகம், ராஜயோகம், சத்யோகம் என்பவற்றையும், இன்னும் பலவற்றையும் இஸ்லாத்தின் கலிமா கூறும் அனுஷ்டானங்கள் என்றும், முஸ்லிம்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி, வேதாந்த மதத்தைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனையே நபிமார் இரகசியமாகப்போதித்ததாகவும் கூறுகிறார்கள். 'நவூதுபில் லாஹி மின்ஹா' இந்த தூர்ப்போதனையிலிருந்து இறைவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவானாகவும்.

எல்லாம் இறைவன் என இறைவனை ஒருமைப்படுத்துவது இஸ்லாத்தின் தெளஹீதுமல்ல, ஈமானின் உண்மையுமல்ல, கலிமாவின் உண்மை விளக்கமுமல்ல. இது வேதாந்த மதத்தின் அத்துவைதக் கொள்கையாகும்.

அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது தெளஹீத் உலூஹிய்யத்திலேயே.

கொள்கைரீதியான தெளஹீதை, எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லாமக்களும் ஏற்று, அல்லாஹ் இருக்கிறான்; அவனே எல்லாவற்றையும் செய்கிறான் என்று ஒப்புக் கொண்டே இருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம்.

ஆனால், அல்லாஹ் ஒருவன், அவனுக்கு மட்டுமே இபாதத் செய்யவேண்டும் அவனுக்கு, இணைவைக்கக் கூடாது என்பதை, எல்லாக் காலங்களிலும் அனேகமக்

கள் மறுத்தேவந்தனர். இந்த, அனுஷ்டான விடயத்தில் அவர்கள் தவறிழைத்து, படைப்பினங்களை வணங்கிவந்ததும், அல்லாஹ்வின் ஒருமைத்தன்மைக்கு மாசு கற்பித்ததும் மனிதர்கள் இழைத்த பெரும் அநியாயமென்றே குர்ஆன் கூறுகிறது. எனவேதான், இந்த அனுஷ்டான விடயத்தின்பால் கலிமா, குர்ஆன், நபி வழிகாட்டல்கள் என்பன மக்களை அழைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

இதனால்தான் கலிமா 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ்' அல்லாஹ் அன்றி வேறு இறைவன் கிடையாது எனக் கூறிப் படைப்பினங்கள் அல்லா அல்லாதவை என்றும் 'இறைவன் ஒருவனே' என்றும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இதனால், மனிதர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்த அத்தனை படைப்பினங்களும் இறைவர்கள் அல்லர் என கலிமா கூறிக் கொண்டிருக்கிறது. தவிர, எல்லா இறைவர்களுக்கும் ஒரே இறைவனாக கலிமா ஒரு போதும் கூறியதே கிடையாது.

அடுத்து, அல்லாஹ் மக்களுக்குநேர்வழிகாட்ட அனுப்பிய இறைதூதர்களின் முதற்பணி, இரு அம்சங்களை ஒருங்கே கொண்டதாகும். அவற்றில், ஒன்று மற்றொன்றைப் பூரணப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. அவை இரண்டும் கீழ்வருமாறு:

1. அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே இபாதத் செய்வித்தல்.
2. தாகூத் என்னும் இணைதெய்வங்களை விட்டும் விலக்கி நின்றல்.

இது பற்றிக் குர்ஆன் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

அல்லாஹ்வுக்கே இபாதத்துச் செய்யுங்கள். தாகூத் தைவிட்டும் விலகுங்கள் என்று கூறி, ஒவ்வொரு சமூகத்துக்கும் ஒவ்வொரு தூதரை நாம் அனுப்பி வைத்தோம். (அந்நஹ்ல் 36)

உமக்கு முன்பு அனுப்பிய அனைத்துத் தூதர்களுக்கும் என்னைத்தவிர வேறு இலாஹு இல்லை எனக்கு மட்

டுமே இபாதத் செய்யுங்கள் என்றே வஹி அறி
வித்தோம். (அன்பியா 25)

இதனால்தான், ஒவ்வொரு சமூகத்தினரையும் அவர்க
ளின் நபிமார்:

எனது சமூகத்தினரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இபா
தத்துச் செய்யுங்கள், அவனைத்தவிர வேறு இலாஹு
உங்களுக்கு இல்லை. (அஃராப் 59)

என்றேவேண்டிக்கொண்டதாக நூஹ், ஹுத், ஸாலிஹ்
ஷுஐப் (அலை) ஆகியோரைக்காட்டி குர்ஆன் கூறுகிறது

அல்லாஹ் அல்லாத படைப்பினங்களை 'அல்லாஹ்
அல்லாதவையல்ல' எனக் கூறி, படைப்பினங்களுக்கு
இபாதத் செய்த இணை வைப்பவர்களைப்பார்த்து, நூஹ்
(அலை) அவர்கள் கூறியதாக குர்ஆன் கூறுவதாவது:

நான், உங்களுக்குத் தெளிவாகப் பேசும் எச்சரிக்
கையானன். அல்லாஹ்வுக்கன்றி வேறு யாருக்கும்
நீங்கள் இபாதத் செய்யவேண்டாம். (ஹுத் 25, 26)

ஈஸா (அலை) அவர்கள், தமது சமூகத்தைப் பார்த்துக்
கூறியதாவது:

பனூ இஸ்ரவேலர்களே! எனது ரட்சகனாகவும், உங்
கள் ரட்சகனாகவும் இருக்கும் அல்லாஹ்வுக்கே நீங்
கள் இபாதத்துச் செய்யுங்கள். அல்லாஹ்வுக்கு யார்
இணைவைக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சொர்க்கம்
கிடையாது என அல்லாஹ் நிர்ணயித்து விட்டான்.
நரகமே அவர்கள் தங்குமிடமாகும். அநியாயக்கா
ரர்களுக்கோ, உதவியாளர்களே இருக்கமாட்டார்
கள்.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களது தெளஹீத் பிரச்சாரமும்
இதேயடிப்படையில் பரந்ததாகவும் ஆழமானதாகவும்
காணப்பட்டது. அவ்வாழத்தை, அதன் வியாபகத்தை
குர்ஆன், ஸுன்னா, இஸ்லாத்தின் வணக்க வழிபாடுகள்,
இஸ்லாமியப் பண்பாடுகள், சட்டங்கள் என்பன எடுத்

துக் காட்டுகின்றன. அப்பிரச்சாரம், பூமியில் நிரந்தரமாக நிலைபெற்றும் விட்டது.

கலிமாவின் அனுஷ்டானம் (உலாஹிய்யத்) பகுதி கூறும் இபாதத்.

இபாதத் என்பது, முற்றிலும் பணிந்துவிடல், பூரணமாக அன்புவைத்தல் எனும் இரு கருத்துக்களையும் ஒருங்கே கொண்ட சொல்லாகும். பூரணமான அன்பு என்ற கருத்தைத்திராத அன்போ, அல்லது அன்பில்லாத பணிவோ இபாதத்தின் கருத்தைத்திர மாட்டாது.

இபாதத்தின் வகைகள்

துஆ, வணக்க வழிபாடுகள் எனப்படும் மார்க்க அனுஷ்டானங்கள், அல்லாஹ் வகுத்துத் தந்துள்ள சட்டங்களுக்குப் பூரணமாக கட்டுப் பட்டு விடல் என்பன, இபாதத்துக்களின் வகைகளாகும்.

1. துஆ: நன்மை ஒன்றை வேண்டியோ, தீமை ஒன்றை நீக்குமாறே கேட்டு அல்லாஹ்வை நோக்கி, அடியான் பிரார்த்தனை புரிதலை இது குறிக்கிறது. உள்ளத்திலிருந்து தோன்றும் இப் பிரார்த்தனை தான், இபாதத்தின் அடிப்படை. அதன் மூல ஊற்று. எனவே தான், நபி (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனையையே இபாதத் என்றும் கூறியுள்ளார்கள்.

(அறிவிப்பவர் திர்மிதி)

2. வணக்க வழிபாடுகள், மார்க்க அனுஷ்டானங்கள்:

கலிமாவின் அனுஷ்டானம் (உலாஹிய்யத்) என்னும் கொள்கைப்படி தொழுகை, நோன்பு, ஸதகா, ஹஜ், நேர்ச்சை வைத்தல், பிராணிகளை அறுத்தல் போன்ற அனைத்து வணக்க வழிபாடுகளும் அல்லாஹ்வுக்காக மாத்திரம் அடியாளர்களால், செய்யப்பட வேண்டியவை.

எனவே, அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாரையும் தொழுவதோ, தொழுகை என நினைத்து, வேதாந்த மதத்தினர் போல தன்னைத் தானே தரிசிக்கும் ஜபமாகிய திகர் செய்வதோ, வேறு பட்ட மார்க்க அனுஷ்டானங்களைப் பின்பற்றி, அடுப்பில் வேகாத உணவுகளை உட்கொண்டு, மனநோன்பு நோற்பதோ, பெயருக்காகப் புகழுக்காக ஸகாத் கொடுப்பதோ, ஹஜ் செய்வதோ, வேறுயாருக்கும் நேர்ச்சை வைப்பதோ மிருக பலி கொடுப்பதோ இபாதத்தல்ல.

3. அல்லாஹ் வகுத்துத் தந்துள்ள சட்டங்களுக்குப் பூரணமாக கட்டுப் பட்டுவிடல்:

அல்லாஹ், சட்டங்களை வகுத்து வாழ்க்கையின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் ஒழுங்கு படுத்தியுள்ளான். எனவே, அல்லாஹ்வை ஈமான் கொண்ட ஒருவர், இறைவனின் சட்டதிட்டங்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப் பட்டு, அவனுக்கு மட்டுமே வணக்கத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இதுவும், இபாதத்தின் ஒரு வகையாகும்.

கலிமாவின் இரண்டாம் பகுதியாகிய உலூஹிய்யத் எனுமிவ் அனுஷ்டானப்பகுதியே, மிகமுக்கியமானதும், மனிதர்கள் மத்தியில் முயற்சி செய்யவேண்டியதுமாகும். இதனையே, மனிதர்களுக்கு 'ஷரீஅத்' தாக இறைவன் ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளான். இதற்குமேலாக, சரியை, கிரியை, யோகம். ஞானம் போன்ற அனுஷ்டானப் பகுதிகளை மேற்கொள்வது, இந்திய தத்துவ தரிசனத்தின் அனுஷ்டானமாகும். அதில் கூறப்படும் சரியை கூட, நமது ஷரீஅத்தை குறிப்பதாகாது. இவ்வாறான, மாற்றுமத அனுஷ்டானத்துக்கு அமைவாக இஸ்லாத்தைப் புரட்டி நடந்தால், அல்லாஹ்வுக்கு மட்டும் இபாதத்துச் செய்யும் தெளஹீதின் உலூஹிய்யத்தை விட்டு வேற்றுமத சாமிகளை, அல்லது தன்னைத் தானே வணங்கும் இணை

வைத்தலைச் சிரமேற் கொண்டு குப்ரிலே மடியவேண்டிய தூர்ப்பாக்கியம் உண்டாகிவிடும்.

தௌஹீதின் உலூஹிய்யத் எனப்படும் இப்பகுதியை நிலைப்படுத்தவே, அல்லாஹ் இறைத் தூதர்களை அனுப்பினான், வேதங்களை இறக்கினான், வானங்கள் பூமியின் அத்தாட்சிகளைக் காட்டி இதனை நிறுவினான். மஹ்ஷர் வெளியும், நன்மை தீமைகளின் பட்டோலையும், நரகமும், சொர்க்கமும் தௌஹீதின் இப்பகுதியால் தான் தோற்றம் பெற்றன.

வேதாந்த மதக்கொள்கை, வேதாந்தமத அனுஷ்டானம் ஆகியவற்றைப் பின்பற்றுபவர்கள் இதனை மறுத்து, இஸ்லாத்தின் இபாதத் என்னும் அனுஷ்டானத்துக்குப் பதிலாக வேதாந்த மதத்தின், அனுஷ்டான வகைகளை மேற்கொள்வர். இதனால், நன்மை தீமை, நரகசொர்க்கம் என்பவற்றையும் நம்பமாட்டார்கள். என்னமறுமை? எல்லாம் இறைவனாக இருக்க, யாருக்கு யார் சொர்க்க நரகம் கொடுப்பது? என்றும் பித்தர்கள் போலப்பேசிக் கொண்டிருப்பர்.

தௌஹீதுக் கெதிர்ச் சொல் ஷிர்க்.

இதுவரை கூறிய வற்றிலிருந்து அல்லாஹ்வுக்கு வணக்கம் செலுத்துவது தௌஹீத் (இறையொருமை) என்றும், அல்லாஹ்வுக்கு வணக்கம் செலுத்தாமல் படைப்பினங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவது ஷிர்க் (இணைவைத்தல்) என்றும் கண்டோம். இதனால் தான் கலிமாவைக் கேட்டதும் 'வணக்கத்திற்குப் பாத்திரமான நாயன் யாருமில்லை அல்லாஹ்வைத் தவிர' என அரபு மக்கள் விளங்கிக் கொண்டார்கள். அல்லாஹ்வுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதையே இஸ்லாம் தௌஹீத் என்று கூறுகிறது. படைப்பினங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதையே ஷிர்க் என்று கூறுகிறது. (வேதாந்தமதமோ தவ்ஹீதையும், ஷிர்க் என்னும் இணை வைத்தலையும் வேறு

கருத்தில் கூறுகிறது. அதனை அடுத்த அத்தியாயத்தில் பார்ப்போம்)

அல்லாஹ்வுக்கு வணக்கம் செலுத்தாமல் படைப்பினங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் இந்தஷிர்க்கில்-இணைவைத்தலில்-இரண்டுவகைகள் உள்ளன.

1. பெரியவகையைச் சார்ந்தது
2. சிறியவகையைச் சார்ந்தது.

பெரியவகையான இணைவைத்தல் பற்றி, இவ்வத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில், நூஹ் (அலை) அவர்களின் காலமுதல் இன்று வரையுள்ள, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் காணப்படுகின்ற தாகூத்துக்களின் வணக்கங்கள் பற்றிய விளக்கத்தில் காட்டப்பட்டது.

2. சிறிய வகையைச் சார்ந்தது.

இது, பெரும் பாவங்களை விட அல்லாஹ்விடத்தில் பாரதூரமானதாகும். அவற்றை விரிவாக கூறுவதற்கு முடியாமையால், சுருக்கமாக வகைப்படுத்துவோம்.

1. 'அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை' (படைப்பினங்களை) வைத்துச் சத்தியம் செய்தல்.
2. நூல், வளையம் போன்ற வற்றைக் கட்டுதல்.
3. தாயத்துக் கட்டுதல்.
4. மந்திரித்தல்.
5. சூனியம் செய்தல்.
6. கிரக பலன் பார்த்தல்.
7. வசியம் செய்தல்.
8. குறி சொல்லல், சாஸ்திரம் பார்த்தல்.
9. அல்லாஹ் அல்லாதவர்களுக்கு நேர்ச்சை வைத்தல்.
10. அல்லாஹ் அல்லாதவர்களுக்கு மிருகங்களை யறுத்துப் பலியிடல்.
11. சகுனம் பற்றிய நம்பிக்கை.
12. முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை கண்ணியப்படுத்துவதில் அளவுக்கு மீறிவிடல்.

13. நல்லடியார்களைக் கண்ணியப் படுத்துவதில் அளவுக்கு மீறுதல்.
14. அடக்கத் தலங்களுக்குப் புனிதத்துவம் அளித்தல்.
15. அவற்றை வணக்கத் தலங்களாகக் கொள்ளுதல்.
16. கப்றுகளை நோக்கித் தொழல்.
17. கப்றுகளுக்கு சாயம் பூசுதல், கட்டிடம் கட்டுதல்.
18. அவற்றின் மீது எழுதுதல்.
19. கப்றுகளை உயர்த்தி அமைத்தல்.
20. கப்றுளிகளுக்கு விழா எடுத்தல்.
21. மரங்கள், கற்கள் போன்ற வற்றை பரக்கத்தாக கொள்ளல் என்பனவாகும்.

இவை, பெரியஷிர்க்கிற்கு எம்மை இட்டுச் செல்வதாகும். பெரிய அளவிலான, சிலை வணக்கம் போன்ற இணைவைத்தல்கள் முஸ்லிம்களாகிய எம்மிடம் இல்லாவிட்டாலும்; மேற் கூறிய சிறிய அளவிலான இணைவைத்தல்கள் (ஷிர்க்குகள்) எம்மிடம் மலிந்து காணப்படுகின்றன. இது, எம்மை நரகின்பால் கொண்டு செல்பவை என்பதை மறக்கக் கூடாது. இவற்றைத் தவிர்த்து, அல்லாஹ்வுக்கு மட்டுமே இபாதத்துச் செய்தல் என்னும் கலிமாவின் உலாஹிய்யத் என்ற பகுதியை, மிகக் கவனமாக பேணிப் பின்பற்றுவது நம் போன்ற முஸ்லிம்களுக்கு இன்றியமையாதது.

மேலும், ஷிர்க்கைச் சுட்டுகின்ற எத்தனையோ சொற் பிரயோகங்களை நாம், அன்றாடம் உபயோகித்துக் கொண்டே இருக்கிறோம். அப்பிரயோகங்களும் நம் வாழ்வில் ஏற்படாமல் நம்மை நாம் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஷிர்க் கலந்துவிடாத தெளஹீத், ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் நிலை பெற்றால் அல்லது அந்த அடிப்படையில் ஒரு சமூக வாழ்வு தோன்றி நிலைபெற்றால் பெரும் பயன்களும் நல்விளைவுகளும் தோன்றும்.

வருமானம் பற்றிய பயம், தனது குடும்பங்களுக்கு வரும் துன்பங்கள் பற்றிய பயம், மனிதர்கள் ஜின்களால் உருவாகும் பயஉணர்வுகள், மரண பயம், மரணத்தின் பின்னால் என்ன நடக்குமோ என்ற பயம் போன்ற, பல் வேறு பய உணர்வுகளின் மத்தியில் வாழும் மனிதனின் பயத்திற்கு தெளஹீத் முற்றுப்புள்ளி வைக்கும். இதனால் உளத்துக்கு அமைதி கிடைத்து உள்ளம் பலவித பய உணர்வுகளை விட்டும் நீங்கி வாழும் பெரும் பயன்களையும் தெளஹீதின் நல்விளைவுகளில் சிலவாகக் கொள்ளலாம்.

இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: 'ஈமான் கொண்டு, தனது ஈமானோடு அநியாயத்தைக் கலக்காதவர்கள்' என்ற திருமறை வசனம் இறங்கிய போது, நாம் நபி (ஸல்) அவர்களை நோக்கி, 'எம்மில் யார்தான் அநியாயம் செய்துவிடாமல் இருக்க முடியும்' என்றோம். அப்போது முகம்மது(ஸல்) அவர்கள், அநியாயம் என்பதன் பொருள், நீங்கள் கருதுவது போன்று குறிக்கப்படவில்லை. 'லுக்மான்' தனது மகனை நோக்கி சொன்னதை அவதானியுங்கள். எனது அருமை மகனே, அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்காதே. நிச்சயமாக இணைவைத்தல் பெருமநியாயமாகும். (31:13)

எனவே, ஈமானோடு அநியாயத்தைக் கலப்பதென்பதன் பொருள், ஈமானோடு ஷிர்க் கலந்த வாழ்வு முறை என்பதாகும். எனவே, இவ்வாறான ஷிர்க்குகளை விட்டும் நீங்குவதும், தெளஹீதின் அடிப்படையில் வாழ்வதும் இன்றியமையாததாகும்.

தெளஹீத் மனோ வலிமையின் ஊற்று

தெளஹீத், மனிதனுக்கு பெரியதொரு மனோவலிமையை அளிக்கிறது. அல்லாஹ்வின்மீதே தவக்குல் வைத்தல், பூரண நம்பிக்கை வைத்தல், அல்லாஹ்வின்மீடமே அனைத்துத்தேவைகளையும் எதிர்பார்த்தல், அவனது விதி

யைத்திருப்தியோடு ஏற்றுக்கொள்ளல், அவன்தரும் கஷ்டங்களைப் பொறுமையோடு சகித்துக் கொள்ளல், அவனது படைப்புக்களிடம் எதனையும் எதிர்பாராமை, போன்ற பண்புகளை, தெளஹீத் உருவாக்குவதால், ஒரு பெரும் சக்தி முஃமினின் உள்ளத்தில் தோன்றுகிறது. வாழ்வின் பாரிய துன்பங்களோ, பாரிய நிகழ்வுகளோ அவனை அசைக்க முடியாதவாறு மலைபோன்று அவன் எதற்கும் தலைவணங்காது உறுதியோடு நிற்கிறான். அவனுக்கு ஒரு துன்பமோ, கஷ்டமோ வந்துவிட்டால், அதனை நீக்கிக்கொள்ள அல்லாஹ் அல்லாத படைப்பினங்களிடம் அவன் உதவி தேடமாட்டான். அல்லாஹ்வையே அவன்னோக்கி, அவன்டமே உதவி தேடுவான். அவன் டமே நம்பிக்கை வைப்பான்.

மேலும், முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் உட்பட மனிதர்கள் யாவரும், இறைவனின் அடிமைகளே என்னும் அப்து, றப்பு என்ற இவ்விரு கருத்துக்களும் நிறுவப்பட்டு விடுமாயின், இறைவனின் அடிமைகளான மனிதர்கள் யாவரும் சம அந்தஸ்துக் கொண்டசகோதரர்களே; இனம், நிறம், குலம் என்ற அடிப்படையில் அவர்களிடையே உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்க முடியாது என்ற கருத்தும், நிறுவப்பட்டு விடுகிறது. இதனையே குர்ஆன்,

அல்லாஹ்விடத்தில் உங்களில் மிகக் கண்ணியத்துக்குரியவர் உங்களில் மிக பயபக்தி கொண்டவரே எனக் கூறுகிறது. (ஹுஜ்ராத் 13)

'ஷிர்க்கை' ஒருவர் விடாது பிடித்துக் கொண்டிருப்பதால், இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவையும், மௌட்டிக சிந்தனைகளையும், பய உணர்வுகளையும் தோற்றுவிக்கும் ஒரு பெரிய அநியாயமாக அது அமைந்துவிடும். மேலும் ஷிர்க் மனிதனின் செயற்பாட்டு வேகத்தைத் தளர்த்தும், மறுமையின் முடிவு நரகமே. அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

யார் அல்லாவுக்கு இணை வைக்கின்றானோ? அவன், சுவர்க்கத்தில் நுழைவதை அல்லாஹ் தடைசெய்கி

ரூன். அவன் ஒதுங்குமிடம் நரகமாயிருக்கும். அநியாயக்காரர் களுக்கு உதவியாளர் கிடையாது (5: 72) முஹம்மத் (ஸல்) கூறுகிறார்கள்: யார் அல்லாவுக்கு இணைவைத்து விட்டு அல்லாஹ்வை சந்திக்கிறாரோ அவர் நரகத்தில் நுழைவார். (ஹதீஸ்)

எனவே, கலிமாவின் ரூபுபிய்யத் என்னும் கொள்கையை ஏற்று அக்கொள்கையை நிலை நிறுத்துவதற்கான அனுஷ்டானப் பகுதியையும் முழுமையாகக் கடைப்பிடிப்பதாலேயே கலிமா அல்லது ஈமான் முழுமையடையும். இதுவே தெளஹீதின் யதார்த்தம் எனப்படுவதும். இந்த தெளஹீதுதான் இற்றைக்கு 1400 ஆண்டுகளாக இஸ்லாத்தின் பிறப்பிடமான அரபு மண்ணில் வித்திடப்பட்டு, வேர் விட்டு கிளை விட்டு விருட்சமாக படர்ந்தும் பரந்தும் காணப்படுகின்றது. இது தவிர அரபு மண்ணில் எந்த முடுக்கிலாவது எல்லாம் இறைவன் எனும் இந்திய அத்துவைதத் தெளஹீது கிடையவே கிடையாது

கருக்கம்:

இஸ்லாம் கூறும் தெளஹீத் (இறையொருமை) அல்லாஹ் ஒருவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதாகும். ஷிர்க் (இணைவைத்தல்)படைப்பினங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதாகும். தெளஹீத் கலிமா இரண்டு பகுதி களையுடையது 1. கொள்கை 2. அனுஷ்டானம் இவ்விரு பகுதிகளும் சேர்ந்தே தெளஹீத் பூர்த்தியாகிறது. இணைவைத்தல் இரண்டு வகை 1. பெரியவகையைச்சார்ந்தது 2. சிறிய வகையைச்சார்ந்தது.

அடுத்த அத்தியாயத்தில் வேதாந்த மதத்தினரின் தெளஹீத், அத்துவைதம் என்பதனையும் அவர்கள் கூறும் ஷிர்க் (இணைவைத்தலையும்) பார்ப்போம்.

அத்தியாயம் - 3

வேதாந்தமதத் தெளஹீத் அத்துவைதம்
(வஹ்ததுல் ஷஜுது)

இஸ்லாம், அல்லாஹ்வுக்கு வணக்கம் புரிவதை தெளஹீத் (இறையொருமை) என்றும், படைப்பினங்களுக்கு வணக்கம் புரிவதை ஷிர்க் (இணைவைத்தல்) என்றும் கூறுகிறது.

வேதாந்திகள் கூறும் தெளஹீதும், ஷிர்க்கும் இஸ்லாத்தின், தெளஹீதிற்கும், ஷிர்க்கிற்கும் முற்றிலும் மாறுபட்டது. இதனை இப்போது பார்ப்போம். முதலில் தெளஹீதுக்கெதிர்ச் சொல்லான ஷிர்க் (இணைவைத்தல்) பற்றிய இவர்களது கருத்தை விளங்கினால், இவர்களது தெளஹீத் (அத்துவைதம்) இலகுவாக விளங்கி விடும்.

1. சிலை, சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம், நெருப்பு ஏனைய படைப்பினங்கள் ஆகிய வற்றை வணங்கும் மனிதனை, இந்த வேதாந்திகளும் இணைவைப்பவன் என்றே கூறுகின்றனர். ஏன்? அவன் இறைவனை வணங்காமல் படைப்பினங்களை வணங்குகிறான் என்பதற்காகவா? அல்லவே அல்ல. வேறொரு விசித்திரமான காரணம் கூறுகின்றனர். அதாவது:

சிலை, சூரியன்போன்ற படைப்பினங்களை வணங்கும் மனிதன், தான்வேறு: தான்வணங்கும், இறைவன்வேறு (அல்லது தன்னை இறைவனிடம் நெருங்கிச் சேர்க்கும் அப்படைப்பினங்கள் வேறு) எனக்கண்டு கொண்டிருக்கிறான். இங்கே, நான் வேறு: இறைவன் வேறு: என பிரிவாகக் காண்பதே இணைவைத்தலுக்கு இவர்கள்

கூறும் காரணம். இவ்வாறு இரண்டு பிரிவாகக் காண்பதை விடுத்து, நானும் இறைவன் தான், நான் வணங்கும் இப் படைப்பினங்களும் இறைவன் தான் என ஒருவன் உணர்ந்து நான், அவன் என்ற பிரிவு நீங்கி, சேர்மானத்தின் தானத்தில் நின்று, 'நானே அவன்' எனக்கண்டு கொள்ளும் போது இந்த இணைவைத்தல் ஒழிந்து விடும். நானே இறைவன் என்பது தெரியவரும். எனவே, இரண்டு என்ற பிரிவு நீங்கி, இரண்டல்ல; எல்லாம் இறைவனே எனக்காண்பதே தெளவீதென்னும் இறை ஒருமை என்பார். இது இஸ்லாமே அல்ல. வேதாந்திகளின் அத்துவைதத் தெளவீதாகும். இந்த விளக்கத்தை, வேதாந்த மதத்தினர், சிலைவணக்கம், சூரிய, சந்திர, அக்கினி வணக்கங்கள் புரியும் இணை வைப்பாளர்கள் மத்தியில் எடுத்துக் கூறுவர். அவர்களோ, இவர்களை வரட்டுவேதாந்தி என்று துரத்தி விடுவர். சிலர் இதனை உண்மையென நம்பி அவர்களை அறியாமை நீங்கிய ஆண்டவ (பரமாத்ம) அவதாரம் என்பார்.

2. இந்த அத்துவைதத்தை சில முஸ்லிம்கள் கற்றனர். அவர்கள், அல்லாஹ்வைத் தொழும் முஸ்லிம்களிடத்தில் வந்து, இதே அத்துவைதக் கருத்தை நினைப்பதைப்பார்ப்போம். அல்லாஹ்வைத் தொழுபவர்கள், இணைவைப்பவர்களே (முஷ்ரிக்குகளே) என அவர்கள் கூறுவர். அதற்கு அவர்கள் கூறும் காரணம்; அல்லாஹ்வை வணங்கும் ஒருவன், தான் வேறு என்றும்: அல்லாஹ் வேறு என்றும்: காண்கிறான். அவனோ, நான்: அவன் என்ற இரண்டு பிரிவை ஏற்படுத்துகிறான். இதனால், இரண்டு எனப் பொருள்படும் துவைத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த, இரண்டு என்ற நிலை நீங்கி, இரண்டல்ல எனும் அத்துவைத நிலையை - சேர்மானத்தின் தானத்தை - எவன் அடைந்து, 'நானே இறைவன்' எனக்காண்கிறானோ அவனே, இணைவைப்பதின்னும் விடுபட்டு, இறை ஒருமை ஏற்படுத்திய தெளவீத் வாதியென்பார். சுருக்கமாகச் சொன்னால்; நான் வேறு: இறைவன் வேறு: என்பது

இணைவைத்தல். நானே இறைவன் (அனல்ஹக்) என்பது
 தெளஹீத் என்பர். இதுவல்ல இஸ்லாத்தின் தெளஹீத்,
 இது அத்துவைத தெளஹீத். இந்த வரட்டு வேதாந்தத்
 தை இஸ்லாத்தின் இரகசியமான தெளஹீத் என நம்பிய
 முட்டாள்கள்தான் எத்தனைபேர்? இது தெளஹீதேயல்ல
 இணை வைத்தல்களிலெல்லாம் பெரும் இணைவைத்தல்
 இதுதான். யோகநிஷ்டையின் மூலம் மன இச்சையை
 கட்டுப்படுத்தி, பெரும் சக்தியாக ஒன்று திரட்டி, அந்த
 மன இச்சையை தெய்வமென தியானிக்கும் அற்புத இணை
 வைத்தலே (ஷிர்க்கே) இதுவாகும் (இந்த, இணைவைத்தல்
 பற்றிய பூரண விபரம் திகர் என்ற அத்தியாயத்தில் நன்
 கு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.) உண்மை முஸ்லிம்களை, இந்த
 அத்துவைத முஸ்லிம்கள் இணைவைப்பவர்கள் எனக்கூறு
 கின்றனர். உண்மையில், யார் இணைவைப்பவர்கள் என்
 பதை இதன் பின்னராவது அவர்கள் அறிந்து, அந்த
 மிலேச்சத் தனத்திலிருந்து விடுபட அல்லாஹ் அருள்
 புரிவானாக! ஆமீன்.

இஸ்லாத்தின் தெளஹீத் அத்துவைதமா?

இஸ்லாத்தின் தெளஹீத் அத்துவைதமல்ல. அத்து
 வைதம் என்பதன் பொருள், 'இரண்டல்ல' எனப்படும்.
 அதாவது, நான்வேறு: இறைவன்வேறு: என பிரிவான
 நிலையில் இரண்டாகக் காணாமல், நானே இறைவன்
 என ஒன்றுபடுத்தி, இரண்டல்ல; ஒன்று எனக்காண்ப
 தே அத்துவைதம் எனப்படும். இது, இந்திய தத்துவ
 ஞானத்தின் வேதாந்த மதம், இறைவனையொருமைப்ப
 டுத்தும் ஒரு அற்புத முறையாகும். இதற்கும், இஸ்லாத்
 தின் தெளஹீதிற்கும் எந்தச் சம்பந்தமுமே கிடையாது.

இஸ்லாத்தின் தெளஹீத், இந்த அத்துவைதமல்ல.
 இறைவன் ஒருவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு, வணக்கம் புரி
 வதே இஸ்லாம் கூறும் தெளஹீதாகும். இந்த உண்மை
 யான தெளஹீத், மக்கமா நகரிலிருந்து இந்தியாவுக்கு

வந்தபோது, இஸ்லாத்தை ஏற்ற இந்திய முஸ்லிம்களால் இந்த உண்மையான தெளஹீதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் போய்விட்டது. அதேவேளை, வேதாந்த மதத்தின் இறையொருமையாகிய அத்துவைத தெளஹீதை, அவர்கள் நன்கு விளங்கியிருந்தார்கள். அவர்களே பின்னர் அத்துவைதம் எனப்படும் 'இரண்டல்ல' என்ற கருத்தை, இஸ்லாத்தின் தெளஹீதென மாற்றிவிட்டவர்கள். இதற்குக் காரணம், வேதாந்த வாக்கியமாகிய 'பிரம்மத்துக்குப் புறம்பான ஒரு பொருளுமே இல்லை' என்ற வாக்கியம் போல, இஸ்லாத்தின் வாக்கியமான 'அல்லாஹ் தவிர நாயன் இல்லை' என்ற வாக்கியத்தைப் புரட்டி 'பிரம்மத்தைத் தவிர ஒருபொருளுமே இல்லை' எனத் தவறாக பொருள் கொண்டதேயாகும் என்பதை, அத்தியாயம் 1ல் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே முஸ்லிம் வேதாந்திகள், அத்துவைதம் என்பது இஸ்லாத்தின் தெளஹீதல்ல; வேதாந்த மதத்தின் தெளஹீத் (இறையொருமை) என்பதை இனியாவது விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இஸ்லாமும், வேதாந்தமும் அத்துவைதக் கொள்கையையே கொண்டுள்ளன என்ற தவறான கருத்தை, திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். இஸ்லாத்தின் தெளஹீத் அத்வைதமல்ல.

சித்தாந்தமதம், இறைவனையும் படைப்பினங்களையும் வேறு வேறு எனக் கூறும் துவைதக் கொள்கைக்கும், இஸ்லாம், வேறுவேறாகக் காண்பதற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு:

துவைதம் என்பது 'இரண்டு' எனப் பொருள்படும். அதாவது இறைவன் வேறு: படைப்பினம் வேறு: என இரண்டாகக் காண்பதே துவைதமெனப்படும். இது சித்தாந்த மதத்தின் கொள்கை. இதனை சற்று விரிவாகக் கூறுவதானால்.

1. இறைவன் தன்னைக் கொண்டே தானுண்டாகி நித்தியமாக இருப்பதால் இறைவன் வேறு:

2. அதுபோல ஆன்மாக்களும், பிரபஞ்சத்துக்கும் அதன் படைப்பினங்களுக்கும் மூலப் பொருளாக இருக்கின்ற மாயை என்னும் சடமும் இறைவனால் படைக்கப்படாமல் தன்னைக் கொண்டே தானுண்டாகி இருப்பதாலும் என்றும் நித்தியமாக இருப்பதாலும் ஆன்மா, மாயைவேறு: அவை இறைவன் அல்லாதவை; என இரண்டு படுத்திக் காட்டுவதே சித்தாந்த மதம் கூறும் துதைவக் கொள்கையாகும் இதனை இஸ்லாம் குப்ர் என்று கூறுகிறது.

மேற் கூறியவாறு இஸ்லாம் ஒருபோதும் இறைவனையும் படைப் பினங்களையும் வேறு வேறாக காட்டவில்லை. அப்படிச் காட்டியிருந்தால் இஸ்லாம் நிராகரித்தலுக்கு ஆதரவளிப்பதாகவே ஆகிவிடும். இறைவன் உள்ளமை, படைப்பினங்கள் அழியக்கூடியபொய்மை என்றே இஸ்லாம் கூறுகிறது. அதனால்தான் படைப்பினங்கள் இறைவன் அல்லாதவை. அழிந்து விடக் கூடிய பொய்மை, இறைவனைப் போன்று தன்னைக் கொண்டே தானுண்டாகாதவை, இறைவனால் இல்லாமையிலிருந்து படைக்கப் பட்டவை என இஸ்லாம் கூறுகிறது. இஸ்லாத்தின் இக் கூற்றின்படி இரண்டு என்ற துவைதநிலைக்கு இடமே இல்லை. எவ்வாறெனின்

$$\begin{array}{rcl} \text{இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான்} & = & 1 \\ \text{படைப்பினங்கள் இல்லாமை} & = & 0 \\ \hline & & 1 \end{array}$$

இருப்பவனும் இல்லாமையும் சேர்ந்து எப்படி இரண்டும் இருக்கிறது என்ற துவைதம் ஏற்படும்

எனவே சித்தாந்தம் கூறும் இறைவன் வேறு: படைப்பினம் வேறு: என்பது வேதாந்தம் கூறும்ஷிர்க் (இணைவைத்தல்) என்பதையும் இஸ்லாம் கூறும் இறைவன் வேறு: படைப்பினம் வேறு: என்பது ஷிர்க் (இணைவைத்தல்) அல்ல என்பதையும் முஸ்லிம் வேதாந்திகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

படைப்பினங்கள் இறைவன் அல்லாதவையே.

முஸ்லிம் வேதாந்திகள் 'எல்லாம் இறைவன்' என்னும் கொள்கையின் அடிப்படையில் படைப்பினங்கள், ஆன்மா 'என்பனவெல்லாம் இறைவனே' என விளக்கம் கொடுப்பார். இதனை இஸ்லாம் மறுத்து, 'படைப்பினங்கள் இறைவன் அல்லாதவை' என்று கூறுகிறது. படைப்பினங்கள், இறைவன் அல்லாதவையே என்பதை ஒரு விளக்கத்தின் மூலம் நிரூபித்துக் காட்டுவோம்.

அல்லாஹ்வாக இருப்பதற்கும் இஸ்லாம் சில பண்புகளைக் காட்டுகிறது. அவற்றை வாஜிபான சிபத்துக்கள் (அவசியமான பண்புகள்) என்றும், அல்லாஹ்வாக இல்லாமல் இருப்பதற்கு அதற்குமாறான சில பண்புகளைக் காட்டி **முஸ்தஹீலான** சிபத்துக்கள் என்றும் கூறுகிறது.

பின்வரும் பண்புகளைக்
கொண்டு காணப்பட்டால்
அது அல்லாஹ் எனப்படும்.
(வாஜிபானசிபத்து)

பின்வரும் பண்புகளைக்
கொண்டுகாணப்பட்டால் அவை
அல்லாஹ் அல்லாதவையாகும்.
முஸ்தஹீலான சிபத்து)

1. இருக்கிறது (வுஜுதுன்)
2. ஆரம்பமில்லாதிருத்தல்
3. முடிவில்லாதிருத்தல்
4. படைப்பினங்களுக்கு மாற்ற
மாயிருத்தல்
5. இன்னொன்றின் உதவியில்லா
திருத்தல்
6. ஒன்றாயிருத்தல்
7. நித்திய ஜீவனாயிருத்தல்
8. அறிவாக இருத்தல் (அறிவே
சொருபம்)
9. நாட்டமாக இருத்தல்
10. சுயமானசக்தியாக இருத்தல்
11. கேட்க வைத்தல்
12. பார்க்க வைத்தல்
13. பேச வைத்தல்
14. மௌத்தில்லாதிருத்தல்

1. இல்லாமை (அதமுன்)
2. ஆரம்பமுள்ளதாயிருத்தல்
3. முடிவுள்ளதாக இருத்தல்
4. படைப்பினமாக இருத்தல்
5. இன்னொன்றால் இயக்கப் படு
தல்
6. பலவாயிருத்தல்
7. படைக்கப் பட்ட ஆன்மா
வாக இருத்தல்
8. சடமாக இருத்தல்
9. எண்ணமாயிருத்தல்
10. சுயமான சக்தியில்லாதிருத்
தல்
11. கேட்பவையாக இருத்தல்
12. பார்ப்பவையாக இருத்தல்
13. பேசுவையாக இருத்தல்
14. மௌத்திருத்தல்

15. எல்லாம் அறிந்திருத்தல்	15. ஒன்றுமே அறியாதிருத்தல்
16. நாட்டமுடையவனாகியிருத்தல்	16. நாடப்படுபவனாக இருத்தல்
17. சக்தியுடையவனாகியிருத்தல்	17. பிறிதொன்றைச் செய்யவும் சக்திவேண்டியிருத்தல்
18. உள்ளமையைப் பார்த்தல்	18. பொய்மையைக் கண்ணால் பார்த்தல்
19. உள்ளமையைக் கேட்டல்	19. பொய்மையைக் காதால் கேட்டல்
20. நாவு, மொழியின்றிப் பேசுதல்	20. நாவினால் மொழிதல்

இங்கே, வலப்பக்கத்தில் காணப்படும் 'அல்லாஹ் வாக இருப்பதற்கு தகுதி இல்லாத பண்புகள்' அத்தனையையும் நன்றாக நோட்டமிடுங்கள். அவற்றைவிட்டும் எந்தப் படைப்பினங்களும் தப்பிவிட முடியாது. அவ்வளவு சிபத்துக்களும் படைப்பினங்களிலேயே காணப்படுகின்றன. அவ்வாறிருக்க அவற்றை எப்படி 'அல்லாஹ்' எனக் கூற முடியும்? அதனால்தான் இஸ்லாம் படைப்பினங்களை அல்லாஹ் அல்லாதவை என்கிறது.

இந்த, இருபதுஜோடிசிபத்துக்களும், கலிமாகூறும் உண்மைத் தெளவீதாகிய 'அல்லாஹ் தவிர நாயன் இல்லை', என்பதையும் படைப்பினங்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவை என்பதையும் நிரூபித்துக் கொண்டல்லவா இருக்கின்றன? உதாரணத்திற்கு இரண்டொன்றைப் பார்ப்போம்.

முதலாவது சோடி: 'வுஜுதுன்' இதன் அர்த்தம் இருக்கிறது என்பதே. எனவே, அல்லாஹ் இருக்கிறான் என்றும், அதற்கெதிராக 'அதமுன்', இதன் பொருள்: இல்லாமை (படைப்பினங்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவை)

இரண்டாவது சிபத்து, ஆரம்பமில்லாதிருத்தல்: இது இறைவனின் நிரந்தரத் தன்மையையே குறிக்கிறது அதற்கெதிர், ஆரம்பமுள்ளதாக இருத்தல்: எனவே இது படைப்பினங்களின் அநித்தியத்தன்மையைக் குறிக்கிறது

மூன்றாவது சிபத்து முடிவில்லாதிருத்தில்: இதன்படி

அல்லாஹ் என்றும் இருப்பவன் என்றும் அதற்கெதிர், முடிவு உள்ளதாக இருத்தல்: எனவே படைப்பினங்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவை என்றுமே கூறுகிறது.

இவ்வாறே, இந்த இருபதுஜோடிச் சிபத்துக்களும், படைப்பினம் இறைவன் அல்லாதவை என்று நிரூபித்துக் கொண்டே இருப்பதையும் காணலாம்.

இதன் மூலம் நாம் பெறவேண்டிய அறிவு, படைப்பினங்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவை என்பதே. எனவே, முஸ்லிம் வேதாந்திகளே! படைப்பினங்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவையே தவிர, அல்லாஹ் அல்லாதவை அல்ல என்பதல்ல.

அத்தியாயம் . 4

திகர் (தியானம்)

இந்திய, இலங்கைப் பகுதிகளில் வாழும் ஏராளமான முஸ்லீம்களை மிகவும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தி இருக்கும் ஒருசொல்தான் திகர்(தியானம்) எனப்படும் இறை சிந்தனையாகும். இது அப்படி ஒன்றும் பிரச்சினைக்குரிய விடயம் அல்ல.

- ⊖ இறைவன், குர்ஆனில் பலஇடங்களில் திகர்செய்யுமாறு கூறுகிறான்.
- ⊖ பாவமன்னிப்புக் கேட்குமாறு வலியுறுத்துகிறான்.
- ⊖ நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துக் கூறுமாறு ஏவுகிறான்.
- ⊖ தர்மம் செய்யுமாறு பணிக்கிறான்.

ஆனால், இவற்றை இஸ்லாத்தின் கடமைகளாக கூறப்படவில்லை. நபி (ஸல்) அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் இஸ்லாத்தின் கடமைகளாக (பர்ளு) எமக்கு அறிவித்தது ஐந்தே விடயங்கள்தான். கலிமாவை ஏற்றல், தொழுதல், நோன்பு நோற்றல், ஏழைவரி எனும் ஸக்காத் கொடுத்தல், ஹஜ் செய்தல் என்பனவே அவைகளாகும். இதைத்தவிர, முன்னையவை நபிலான வணக்கங்களே. அவற்றுள், திகரைப்பற்றி மட்டும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியவற்றைச் சுருக்கமாக அவதானிப்போம்.

- ⊖ நபிலான அனைத்திலும் மிகச் சிறந்ததும் விஷேடமானதுமான அமல்.
- ⊖ அல்லாஹ்வின் நேசத்தையும் மறுமையில், இறை

தரிசனத்தையும் இலகுவாகப் பெறுவதற்கு வழி வகுக்கும் அமல்.

- ⊖ மனித உள்ளங்களிலுள்ள, படைப்பினங்கள் பற்றிய தியானத்திலிருந்து உள்ளங்களைச் சுத்தப்படுத்தி, இறைதியானத்தை உண்டாக்கும் அமல்.
- ⊖ கப்ரின் வேதனையிலிருந்து காப்பாற்றும் அமல்.
- ⊖ அர்ஷின் நிழல் கிடைக்கச் செய்யும் அமல்.
- ⊖ அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தும் அமல்.
- ⊖ அதிகமான நன்மைகளைச் சேர்க்கும் அமல்.
- ⊖ பாவமன்னிப்புக்கு வழிவகுக்கும் அமல்.

என்பதாகவே நபி (ஸல்) அவர்கள், குர்ஆனில் திக்ரு பற்றிக் கூறப்பட்டவைகளுக்கு விளக்கமளித்துள்ளார்கள். இதுதான், திக்ரின் சிறப்புப் பற்றிய விடயத்தின் சாராம்சம்.

குர்ஆனும், ஹதீதும் திக்ர்பற்றிக் கூறுபவற்றையெல்லாம் விபரிப்பதென்றால், தனிஒரு நூல் வேண்டும். உண்மையான முஸ்லிம்களுக்கு இது பற்றி அதிகம் விபரிக்கத் தேவையில்லை.

விபரிக்க வேண்டிய விடயம், பின்வரும் விடயமே. அதாவது, இஸ்லாத்திற்கு மாற்றமான முறையில் வேதாந்த மதம் கூறும் திக்ர பற்றியும் அதனை, வேதாந்த - இஸ்லாம்மத இணைப்பு ஆராய்ச்சியாளர்கள் எவ்வாறு. இஸ்லாத்தின் திக்ராக முஸ்லிம்களுக்குக் காட்டுகிறார்கள் என்பது பற்றியுமேயாகும்.

வேதாந்த மதம் கூறும் திக்ர (தியானம்) மனோ இச்சையை தெய்வமாக காணும் இணைவைத்தலே.

எட்டு அங்கங்கள் கொண்ட அட்டாங்க யோகம் எனப்படும் மனப்பயிற்சி மூலம், மனோசக்தி எனப்படும் மனோ இச்சையை பெருக்கி, அந்த மனோ இச்சையை தெய்வமாக வழிபடும் பெரும் இணைவைத்தலே இது.

ஏற்கனவே, இந்திய தத்துவஞான மதங்கள் 12என்

றும், அவற்றுள் ஒன்று வேதாந்த மதம் என்றும், வேதாந்த மதமும் இஸ்லாமும் ஒன்றெனக் காட்ட எவ்வாறான மாற்றங்களை இஸ்லாத்தில் நுழைத்தார்கள் என்றும் கண்டோம். அந்த வரிசையில், வேதாந்த மதத்தினர், யோக மதம் கூறும் அட்டாங்க யோகத்தை, இஸ்லாம் கூறும் திக்ராக எவ்வாறு மாற்றினார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம்.

முதலில், அட்டாங்க யோகத்தைப் பற்றி விளங்கினால்தான் பின்னர், அது மாற்றியமைக்கப்பட்ட விதத்தை அறியலாம்.

அட்டாங்க யோகம் பற்றி யோகமதம் கூறுவதாவது

இது, எட்டு அங்கங்களை உடையது. அதனால், அட்ட அங்கம் என இதற்குப் பெயர் ஏற்பட்டது. அந்த எட்டு அங்கங்களும் பின்வருமாறு

1. யமம்	5. பிரத்தியாகாரம்
2. நியமம்	6. தாரணம்
3. ஆசனம்	7. தியானம்
4. பிராணாயாமம்	8. சமாதி என்பனவாகும்

இந்த எட்டு அங்கங்களையும் ஒழுங்காகக் கடைப்பிடித்தால்

1. சித்த சுத்தியை ஏற்படுத்தலாம் (இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தலாம்)
2. சித்தம் சுத்தமானால் மனம் வெறுமையான நிலையை அடையும்
3. இதனால் மனம் சக்தியடையும். இது அறியாமை நீங்கிய நிலை என்பர். இந்த எட்டு அங்கங்களையும் கடைப்பிடித்த ஆன்மாவின் (மனிதனின்) அறியாமை நீங்குவதால் அது, பரமாத்மா (இறைவன்) ஆகிவிடும்.
4. சக்தியடைந்த மனமோ பல அற்புதங்களை (சித்துக்களை) நிகழ்த்தும்.

5. இந்தயோகவிதிகளைக் கடைப்பிடித்து அற்புதங்களை நிகழ்த்தும் தன்மையை அடைந்தமனிதன், தன்னில் (தனதுமனோசக்தி அல்லது மனோஇச்சை எனும்) தெய்வத்தை காண்கிறான். தனக்கு ஏற்பட்ட மனோசக்தியை இறைவன் என உணர்ந்து கொள்கிறான். (பல தத்துவ ஞானங்களும் இதனையே கூறுகின்றன)

அட்டாங்க யோக முறை:

இந்த யோக முறையை எவ்வாறு கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்துகொண்டால், மேலே கூறிய சுருக்கமான விளக்கத்தை விரிவாக விளங்கலாம்.

சித்த சுத்தியை ஏற்படுத்தி, சித்தத்தில் (மனதில்) அதிக மனோசக்தியை உருவாக்கிக்கொள்ள விரும்பும் மனிதன், மேலே கூறிய எட்டு அங்கங்களில் 1ம், 2ம் அங்கங்களாகிய யமம், நியமம் என்றால் என்ன என்பதை அறியவேண்டும். யமம் என்பது, கடைப்பிடிக்கத் தகாத ஒழுக்கம், நியமம் என்பது, கடைப்பிடிக்கத்தக்க ஒழுக்கம். (எட்டாங்கங்கள் பற்றிய விளக்கம், என்ற தலைப்பில் பின்னர் காணலாம்) அதாவது, முதலில் நல்லொழுக்கத்தின்பால் தன்னைப் பயிற்றுவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இனி, 3வது அங்கமாகிய ஆசனம் எனப்படும் உட்காரும் முறையை அறிய வேண்டும். அவ்வாசனங்களில் மேலாகிய ஏதாவதொரு ஆசனப்படி அமர்ந்து, 4வது அங்கமாகிய பிராணாயாமம் என்னும் சரப்பயிற்சி அல்லது சுவாசப்பயிற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டும். ஒழுங்கான முறையில் மூச்சை அடக்கிப் பழக வேண்டும்

இந்தநான்கு அங்கங்களும் ஆரம்பசாதனைகளாகும் இச்சாதனைகள் கைகூடிவிட்டால், ஐம்புலன்களும் அடங்குவது மிக இலகுவாகிவிடும். ஐம்புலன்களும் அடங்கிய இந்நிலையே, ஐந்தாம் அங்கமாகிய பிரத்தியாகாரமாகும். புலன்களடங்கிய இந்நிலையில் மனம் வெறுமைப்பட்ட

பிருக்கும். இது, 6ம் அங்கமாகிய தாரணம் எனப்படும். தாரணம் எனப்படும் வெறுமைப்பட்ட மனதிற்கு, ஏகப்பட்ட சக்தி உண்டாகிவிடும் என்கிறார்கள் மனோ விஞ்ஞானிகளும். இந்தசக்திக்கு மனோசக்தி, மனோ இச்சை, இச்சா சக்தி எனப்பட பல பெயர்கள் உள்ளன. அதனை அடுத்து, அந்த சக்தியை அடைந்த வெறுமைப்பட்ட மனதில், எல்லாம் இறைவன் என்ற தத்துவத்தை மட்டும் நிரப்பவேண்டும். நிரப்பி, அத்தத்துவவிளக்கத்தை ஊன்றி தியானிக்க வேண்டும். (கடுமையாகச் சிந்திக்க வேண்டும்) இதுதான், 7ம் அங்கமாகிய தியானம் எனப்படும். இதன் மூலம், தனக்கு ஏற்பட மனோசக்திதான் தெய்வம் என்ற முடிவு கிடைக்கும். இதனையே, மனோ இச்சையை தெய்வமாகக் கொள்ளுதல் எனப்படும். இந்த கடைசி நிலைமையே, 8வது அங்கமாகிய சமாதி நிலை எனப்படும். இந்நிலையை அடைந்த ஒருவர் பெரிய இணை வைத்தலில் ஒன்றாகிய தனது மனோ இச்சையை தெய்வமாக ஏற்றிருப்பதால், தானும் இறைவனே எனக் கண்டு, தன்னைத் தானே தியானித்துக் கொண்டிருப்பதே இவர்களின் திகர். (இணைவைத்தலில் இது பெரிய ஒரு வகை) இந்த சமாதி நிலையில், பலசித்துகள் (புதுமைகள்) ஏற்படும். அவற்றுள் மிகக் குறைந்தது இரண்டு.

1. உறக்கத்தில் சிலபுதுமையான கனவுகள் வெளிப்படும்.
2. விழிப்பிலும் கனவு ஏற்படும் (ரூயா) Vision

(அட்டாங்கயோக அட்டவணை)

ஆரம்ப சாதனைகள்

முறை	எட்டு அங்கங்கள்
ஒழுக்க விதி	1. யமம்
யோகத்தின்போது உட்காரும் முறை	2. நியமம்
மூச்சை அடக்குவது	3. ஆசனம்
	4. பிராணாயாமம்

புலன்கள் அடங்கிய நிலை	5. பிரத்தியாகாரம்
மனவெறுமைப் பட்ட நிலை	6. தாரணம்
வெறுமைப் பட்ட மனத்தில் எல்லாம் இறைவன் என்ற தத்துவத்தை மட்டும் ஒருமைப் படுத்தி தியானித்தல் அல்லது கடுமையாக சிந்தித்தல்	7. தியானம்
இதனால் விளையும் பயன்	8. சமாதி. 1. மனோ சக்தி எனப் படும் மனோஇச்சை உருவாகுதல் 2. தன்னில் உருவான மனோ இச்சையை தெய்வமென கண்டு நானே இறைவன் என முடிவெடுத்தல்.

சமாதிநிலையின் இருபடிகள்: 1. உறக்கத்தில் கனவு
2. விழிப்பில் கனவு (Vision) ரூபா. மேற்கூறிய நான்கு அங்கங்களும் முடிவான சாதனைகளாகும்.

இதுதான், வேதாந்திகள் கூறும் (திகர்) தியானம். இதனைத்தான், இணைப்பு ஆராய்ச்சியாளர்கள் இஸ்லாம் கூறும் திக்ராக பிரகடனப்படுத்தியது. இதற்காக அவர்கள், எட்டு அங்கங்களிலும் ஏற்படுத்திய மாற்றம் என்ன தெரியுமா? அல்லாஹ்தவிர நாயன் இல்லை என்ற கலிமாவில் உள்ள நாயன் என்பதற்கு படைப்பினம் என்று பொருள் கொடுத்து, அல்லாஹ் தவிர ஒன்றுமே இல்லை 'எல்லாம் இறைவனே' என்ற கருத்தில் தியானித்ததுதான்; அதாவது கடுமையாக சிந்தித்ததுதான். (7வது அங்கத்தில் மட்டும் ஒரு சிறு மாற்றம் அவ்வளவு தான்) இதற்கு அவர்கள் விசாரித்த வேதாந்த விசாரணை என்ன தெரியுமா? குர்ஆனை ஆராய்ச்சி பண்ணியதே. வேத அந்தம் என்ற சொல், உபநிடதங்களைக் குறிப்பன. வேதாந்திகள், உபநிடதங்களைத்தான் ஆராய்ச்சி செய்வார். இந்த

மடையர்களோ; இஸ்லாத்தின் கடைசி வேதமாகிய குர்ஆனை, வேத அந்தம் என்று நினைத்து, நினைத்து அதிகமான வசனங்கள் 'எல்லாம் இறைவன்' என்று கூறுவதாகவே வலிந்துரை செய்துவிட்டார்கள். (நஊதுபில்லாஹி மின்ஹா)

இவர்களது தியானத்திற்கும், வேதாந்திகளின் தியானத்திற்கும் ஏதாவது வேறுபாடு இருக்கிறதா? இந்த யோக முறையில், எந்த யோக உண்மையின் பால் வேதாந்தி தியானம் புரிந்தானோ, அதே உண்மையின் பால்தான் இந்த முஸ்லிம் வேதாந்தியும் தியானம் புரிந்தான். சரியான தெளஹீதை இவன் அறிந்திருந்தால், இஸ்லாத்தின் வணக்க முறையாகிய தொழுகையை விடுத்து, வேதாந்திகளின் யோகநிஷ்டையின் பால் இவன் சென்றிருப்பானா? கல்லையும், மண்ணையும் தெய்வமாக்கியது போல, மனோஇச்சையை தெய்வமாக்கி இருப்பானா?

முடிவு என்ன வாயிற்று? வேதாந்திகள் எந்த மனோசக்தியை இந்த யோகமுறையால் பெற்றார்களோ, அதே மனோசக்தியையே இந்த முஸ்லிம் வேதாந்தியும் பெற்று கொண்டான். அட்டாங்க யோகம் என்பதே, ஒருமனப்பயிற்சி என்பது இவனுக்குத் தெரியாது. எத்தனையோ மனப்பயிற்சிகளில் அதுவும் ஒன்று. மெஸ்மரிஸம், சூபிகளின் சூபிஸம் என்பனகூட மனோசக்தியை உருவாக்கும் மனப்பயிற்சிகள் தான். இந்த அட்ட அங்கங்களில் ஒரு சில தான் அவற்றில் குறைகிறது. சத்யோகம், ராஜயோகம் என்பனவும் இது போலவே. சில அங்கங்களே அவற்றுள் குறைவுபடுகிறது. எல்லாம் மனோசக்தியை, மனோஇச்சையைப் பெருக்கும் வழிமுறை தான். மனதில் பெருகும் இச்சையை, இறைவனாகக் கண்டு மனிதன் இறைவனாகி விட்டான் எனலாமா? மன இச்சைக்குப் பெயர் மனிதனா? அதுபோக மனிதன் இறைவனாகி விட முடியுமா? மனிதனை இறைவனுடன் இணைத்து விடுவதற்கு இறைவன் மாமனா? மச்சானா? மானம் கெட்டவர்

கள். இந்தக் கலையோ, வெவ்வேறு வடிவங்களில் பல்லா யிரம் ஆண்டுகளாக உலகின் பலபகுதிகளில் மேற்கொள் ளப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அவை தான் இன்றும் நாம் காணும், உலகின் பல்வேறு தத்துவ ஞானங்களாகும். இந்த, மனப் பயிற்சிக்கலைகளின் மூலம்தான் எல்லாம் இறைவன், அத்வைதம், வஹ்த்துல் வுஜுது என்ற பெயர்களில் 'இரண்டல்ல' என்றஇறையொருமை, தத் துவ ஞானங்களால் ஏற்படுத்தப் படுகிறது. இதனால் கிடைக்கும் மனோ சக்திக்கு, மனோ இச்சை என்றும் ஒரு பெயர். இந்தக் கலையை மேற்கொண்ட அனேகர், தங்க ளுக்கு ஏற்பட்ட மனோசக்தி (மனோஇச்சை) யால் புரிந்த சித்துக்கள் பல. சித்துக்கள் நிகழ்த்திக் காட்டக் கூடிய ஆற்றல் உள்ள அந்த மனோ சக்தி எனப்படும் மனோ இச் சையை, தெய்வமாகவே அனேகர் வழிபடத் தொடங்கி விட்டார்கள். தனக்குள் இருக்கும் அந்த மனோ இச் சையை குறித்தே அவர்கள், ஜபதபங்களை மேற்கொண் டனர். இதுதான், தன்னைத் தானே தரிசித்துக் கொள் ளுதல் எனப்படும். இவர்களையே இறைவன் கூறுகிறான்

தன்னுடைய மனோஇச்சையை தன்னுடைய தெய்வ மாக எடுத்துக் கொண்டவர்களை நீர்பார்த்தீரா? நீர் அவர்களுக்குபரிந்துபேசுவோராகஇருப்பீரா? 25:43 என்பதாக. இறைவனாக எண்ணிக் கற்களைவணங்குதல், மனிதர்களை வணங்குதல், இறைவன்டம் நெருங்கிச் சேர்ப்பவைகளாக எண்ணி கற்களைவணங்குதல், மனிதர் களை வணங்குதல், நூஹ் அலைஹிஸ்ஸலாம் முதல் இன்று வரையுள்ள மக்கள் சிலை வணக்கம் புரிந்தமை என்பன போன்ற, பெரிய இணைவைத்தலில் ஒன்றுதான் இந்த அட்டாங்க யோகத்தால் கிடைக்கும் மனோ சக்தி எனப் படும் மனோ இச்சையை, தெய்வமாக வணங்கி வழிபடு வதும். இதுவா இஸ்லாத்தின் அந்தரங்கத் தெளஹீத்?

இஸ்லாம், அல்லாஹ் தவிர நாயன் இல்லை என்று கூறுகிறது. இவர்களோ, கற்கள் முதல் மனோ இச்சை

வரை தெய்வங்களே என்கின்றனர்.

இப்போது புரிகிறதா? வேதாந்திகளின் யோகநிஷ்டை என்னும்தியானம், வெறும் இணைவைத்தல் என்பது.

மறந்து விடாதீர்கள்! மனோ இச்சையை தெய்வமாக வழிபடுதல் என்னும் பெரிய இணைவைத்தல் (ஷிர்க்) எட்டு அல்லது அதற்குக் குறைவான அங்கங்களில் செயல்படும் இந்த யோக முறையால் அல்லது மனப்பயிற்சியால் ஏற்பட்ட கன்றாவியே.

இதுதான், சித்தசுத்தி ஏற்படுத்துவதன் நோக்கம். சித்த சுத்தி என்பது மனச்சுத்திதான். எதற்காக அறியாமையை நீக்கி மனம் சுத்தி செய்யப் படுகிறது? அறியாமையின் எண்ணம் ஒழிந்த நிலையில், மனதில் ஏற்படும் சக்தியை தெய்வமாக கண்டு கொள்வதற்கே யாகும் (இதுதான் அத்வைத உண்மை). இந்த உண்மையின் நிமிர்த்தம்தான், மனசூர்ஹல்லாஜ் வெட்டப்பட்டார். இவரோ, கொள்கையால் அத்துவைதம் (நானே இறைவன்) அனுஷ்டானத்தால் (ஷரீ அத்தால்) இஸ்லாம் நபில் தொழுகை மட்டும் 400 ரக்கஅத் தொழுவாராம். மிக ஒழுக்க சீலர். கொள்கை தவறியதால் காபிரானார். மனோஇச்சையை தெய்வமாக ஏற்று, அனல்ஹக் (நானே இறைவன்) என்றார்

சக்திகள் இறைவனல்ல; இறைவனின் படைப்பினங்களே.

சக்திகள்

அவற்றின் நிலைக்களன்

மின்காந்த சக்தி	-	நீர், இரும்பு என்பவற்றில்
புவியீர்ப்பு சக்தி	-	பூமிகளில்
கருப்பொருட்சக்தி அல்லது அணுசக்தி	-	அணுக்களில்
மனோஇச்சை அல்லது மனோ சக்தி அல்லது இச்சா சக்தி	-	மனிதமனங்களில்

கடைசியாகக் கூறப்பட்ட இச்சா சக்தி, உயிரினங்

களில் காணப்படுவதாலேயே உணவு தேடுக்கம், பாலூக்கம், திரட்டுக்கம் போன்ற 14 வகையான ஊக்கங்களில் உயிரினங்கள் தொழிற்படுகின்றன என்பர் உளவியலாளர். உயிரினங்களை முடங்கிக் கிடக்க விடாமல் ஆசையூட்டி இயங்கச் செய்வதே இந்த இச்சைதான்.

இந்த, இச்சையைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் மனதில், இதனைத் திரட்டி எடுத்து விட முடியும் என்ற உண்மையை, யோகிகளும், மனோவிஞ்ஞானிகளும் கண்டனர். இதனால், பலயோக விதிகளுக்கேற்ப இந்த இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தி விரயமாக விடாமல் தடுத்து, மனதிலே ஒன்றுதிரட்டிப் பெரும் வடிவமாக்கினர். இதுவோ, பெரும் சக்தியாக மனதிலேவடிவமெடுத்தது.

இவ் அற்புதச் சக்திக்குப் பல பெயர்கள் உள. இச்சா சக்தி, மனோ சக்தி, எண்ணசக்தி, மனோ இச்சை என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். இச்சக்தி ஒன்றுதிரட்டப்படுவதால், பல அற்புதங்கள் புரியும் ஆற்றலை ஒரு மனிதன் பெறுகிறான். இதனால் புரியும் அற்புதங்களைக் கண்டதும், இந்த மனோ இச்சையை தெய்வமெனவே மனிதன் நம்பினான். இந்த இச்சையை, சக்தியாக திரட்டி எடுத்த மனிதன், தன்னையும் இறைவன் என்றே எண்ணினான்.

உண்மையில், இந்த இச்சாசக்தி உட்பட மேலே கூறிய எந்தச் சக்திகளும் சரி, மனித ஆன்மாவும் கூட இறைவனல்ல; வெறும் சூன்யத்திலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட அற்புதப் படைப்பினங்களே. இவற்றைப் படைத்தவன் தான் இறைவன். ஜின்கள், அமரர்கள், சொர்க்கம், நரகம் என்பனவும் அவனால் படைக்கப்பட்ட படைப்பினங்களே. எனவே, இறைவனோ மேற்கூறிய படைப்பினங்களாகிய சக்திகளையும் விட்டும் தூய்மையானவன் (சுப்ஹானல்லா.) அப்படி இருக்க, அட்டாங்கயோகம்போன்ற மனப்பயிற்சிகளால் பெறப்படும் இந்த மனோ சக்தியை, மனோ இச்சையை எவ்வாறு தெய்வ

மென்று கூற முடியும். இறைவனின் உள்ளமை, படைப் பினங்களில் ஒன்றான மனத்துள் இறங்குமா? சேருமா! இறைவனின் உள்ளமையை யாராலும் அறியத்தானும் முடியுமா? அவனது உள்ளமையை யாரால் அறியமுடியும்? இறைவனின் உள்ளமையை அறிந்தவன், இறைவன் ஒருவன் தானே.

நண்பர்களே!

எல்லாம் இறைவன், நானே இறைவன் என்பன வேதாந்த மத அத்துவைதக் கொள்கையே அன்றி இஸ்லாத்தின் தெளஹீதல்ல என்பதற்கு, ஆதாரமான பல விடயங்கள் உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றை அறிந்த பிறகும், நாங்கள் வேதாந்த மதத்தைத்தான் பின்பற்றப் போகிறோம் என்று ஒற்றைக்காலில் நிற்பவர்களை, யாரும் திருத்திவிட முடியாது. அவ்வாறானவர்கள், வேதாந்த மத அத்துவைத கொள்கை பற்றிய அனைக விளக்கங்களை மேலும் பெறவிரும்பினால், ஈமானின் உண்மையை நீ அறிவாயா என்ற நூலில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அல்லது, ஒஸ்தாதுமார் சிலர் அதற்கென்றே தயாராக இருக்கின்றார்கள்; அவர்களிடம் சிஷ்யர்களாக அமரலாம். ஆனால், இஸ்லாத்தில் அவ்வாறானவர்களுக்கு எவ்வித பங்குமில்லை.

இச்சா சக்தியால் அற்புதம் நிகழ்த்திய சித்தர்கள்
(சூனியக்காரர்)

இன்றைய உலகில், மின்காந்த சக்தி, புவியீர்ப்பு சக்தி, அணுசக்தி போன்ற வற்றால் அரிய சாதனைகளை விஞ்ஞானிகள் நிகழ்த்திக் கொண்டிருப்பதை பார்த்து, நாம் வியப்படைகிறோம். பூமியில் மட்டுமன்றி வானத்தில் பறக்கவும் இச்சக்திகளை பயன் படுத்தியுள்ளனர்.

இற்றைக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த மெய்ஞானியர்களோ, இதேபோன்ற சாதனைகளை இச்சா சக்தியால் நிகழ்த்தியுள்ளார்கள். அமெரிக்கா, ரஷ்யா

போன்றபகுதிகளில் மீண்டும் இச்சக்தியைப்பெற்று அற்புதங்களை நிகழ்த்தக்கூடிய மனோ விஞ்ஞானிகள், இன்று உருவாகிவிட்டார்கள் என்ற உண்மையை இத்துறையில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் அறிந்தே இருப்பார்கள். இந்தியாவில், யோகநிஷ்டையின் மூலம் பெறப்படும் இச்சாசக்தி பாரசீகத்தில், 'சுலூக்' என்றமுறையால்பெறப்படுகிறது இதுவும் ஒரு மனப்பயிற்சிக் கலையே தவிர இஸ்லாமல்ல.

முற்காலங்களில் இச்சா சக்தியால் அற்புதங்கள் நிகழ்த்திய சித்தர்கள்.

1. முஸா (அலை) அவர்கள் காலத்தில், சூனியக்காரர் கயிற்றையும், கம்பையும், பாம்பாக்கிக் காட்டினர். இவர்கள், மனோ இச்சையை தெய்வமாக வழபடுபவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் மனோ இச்சையை கட்டுப்படுத்தாமல்விட்டால், இச்சக்தி குறைந்துவிடும். எனவே, ஒவ்வொரு நாளும் நேரம் குறித்துவைத்து யோகநிஷ்டையில் இருந்து, (தன்மனதை நோக்கியவர்களாக அதில் ஏற்படும்) இச்சைகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பார். இதுதான் தன்னைத்தானே தரிசிக்கும் தியானமாகும். இவர்கள் மட்டுமன்றி, இதைமேற் கொள்ளும் யாவரும் இதனையே புரிய வேண்டும். இதினின்றும் சற்று வித்தியாசப்பட்ட முறைகளும் உள. ஆனால், இதனைமேற் கொள்வதுதான் கஷ்டம். ஒருசிலருக்குத்தான் இது கைகூடும்.
2. சிலர், விழிப்பில் சில கனவு(ரூயா)க் காட்சிகளைக் கண்டனர்.
3. மனிதர்களை மெஸ்மர், ஒருவகையான உறக்கத்தில் ஆழ்த்தினார். இது, உறக்கத்திற்கும் விழிப்பிற்கும் வேறுபட்ட நிலை.
4. வசியம், சூனியம், குறிசொல்லுதல், மைபார்த்தல் என்பன இதன்பாற்பட்டதே.

5. மிருகங்களைக்கூட இச்சக்தியால் வசப்படுத்தினார்.
6. சிலர் நெருப்பில்நடப்பதும், நீரில்நடப்பதும் இந்த சக்தியை நெருப்பிலும், நீரிலும் செலுத்துவதன் மூலம்தான்.
7. சிலர், சரயோகம் மூலம் இதனைப் பெற்று நீண்ட காலம் உயிர் வாழ்ந்தனர்.
8. சிலர், ரசவாதம் செய்து இரும்பை தங்கமாக்கி தன் னிகரற்றுத் திகழ்ந்தனர். இவையாவும், இதன் சிறிய சித்துக்கள் (வெற்றிகள்)
9. சிலர் கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்ந்தனர். தமது உடலை விட்டு நீங்கி வேற்றுடல்களில் புகுந்தனர்.
10. இராவணனின்புஷ்பவிமானமும், பறக்கும்கம்பளங் களும் கூட இந்த, இச்சா சக்தியால்தான் இயக்கப் பட்டன
11. மன்கூர் ஹல்லாஜோ

அநிமா	- தன்னை அணுவாக்குதல்
மகிமா	- பூதாகரமாக்குதல் (விசுவரூபம்)
ஆகாயகமனம்	- ஆகாயத்தில் நடத்தல்
ஆகாயப்பிரவேசம்	- ஆகாயத்தில் சென்று மறைதல்
அதிர்சயம்	- தன்னைமறைத்தல், வேறு பொருட் களை மறைத்தல்
பிராப்தி	- விரும்பிய சிறு செயல்களைச் செய்தல்

போன்ற வெற்றிகளை (சித்திகளை) இந்த மனோஇச்சை (மனோசக்தி) மூலம் நிகழ்த்திக்காட்டினார். சத்திய சாயிபாவா கூட இந்தப் பெரிய அளவுக்கு நெருங்க வில்லை. இவை பெரியளவிலான சித்திகள்.

இவை, முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை அவசியமே இல்லை. இதனால் மறுமைக்கு எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை. இதனால் மறுமைப்பயன் எதுவுமே கிடையாது. இவற்றை சித்திக்கப்பெற்றார் என்ற காரணத்துக்காக நீங்கள்சொர்க்கம் புகுங்கள்என்று இறைவன் கூறப்போ வதுமில்லை. இது வீண்வினையாட்டுகள். இதனை தெய்வ

மாக ஏற்றால் அரோகராதான். இதனை, முஸ்லிம் ஞானிகள் ஏறெடுத்தும் பார்ப்பதில்லை. இது, எங்கே பராக்கிலாக்கி விடுமோ எனப்பயந்தார்கள். மன ஓர்மையுடன் தொழுகை மற்றும் அது போன்ற 'ஷரீஅத்' துடைய வணக்கங்களை அவர்கள், அணுவணுவாகப் பின்பற்றிய தன் காரணமாக இந்தச் சித்திகள், அவர்களுக்குத் தேடாமலே கிடைத்தன. இருந்தும், இதன்பால் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை. மறுமையை, மறுமையின் வெற்றியை மட்டுமே அவர்கள் ஆசித்தார்கள். சொர்க்கத்தில் ஆசைவைத்தார்கள். அங்குதானே இறை தரிசனமே இருக்கிறது. அதிலேயே பேராசைவைத்தார்கள் இங்கு, அவர்கள் இறைவனாகத் தன்னைக்காண ஆசைவைத்திருந்தால் அதோகதிதான். ஷைத்தானால் ஏமாற்றப்பட்டிருப்பார்கள். இறைவன்எங்களையும் இந்தமுறையிலான ஷரீஅத்தில் தினைக்கச் செய்வானாக ஆமீன்!

அல்லாஹ்வைத் தவிர நாயன் இல்லை முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் திருத்தூதராவார்கள்.

எட்டங்கங்கள் பற்றிய விளக்கம்.

அட்டாங்க யோகம் புரிவது யோக மதமென்றாலும் கூட அது, ஒரு மதத்துக்கேயுரியதல்ல. விரும்பினால் முஸ்லீம்களும் புரியலாம். அது ஒரு வகை மனப் பயிற்சிக்கலே தான். ஆனால், மனசுக்கு ஏற்பட்டதும் அதனை, தெய்வமாக எடுத்துவிடக் கூடாது. அதன்பால் கவனம் செலுத்தக்கூடாது. அதில் ஏற்படும் சித்துக்களை, பறைசாற்றித் திரியக் கூடாது. ஷரீஅத்தில் அணுவளவும் பிசகி நடக்கக் கூடாது. ஷரீஅத்துத்தான் எமது அனுஷ்டானம் (Practical). அல்லாஹ்தவிர நாயன் இல்லை என்பதுதான் நமது கலிமாவின் தெளஹீத் கொள்கை. இந்தக் கொள்கையையும் ஷரீஅத் எனும் அனுஷ்டானத்தையும் பின்பற்றிக் கொண்டு, முடியுமானால்-நேரம் இருந்தால்-இதனைச் செய்யுங்கள். மனதை ஒருமைப்படுத்தப் பழகிக்

கொள்ளலாம். இது, ஷரீஅத்தைக் கடைப்பிடிக்க இலகு வாக இருக்கும். இந்த நோக்கில், சில இறை நேசர்கள் இதனைப் புரிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், தங்களை இறைவன் எனக் கூறவில்லை. காரணம், விடயத்தை விளங்கி இருந்தார்கள்.

இனி, எட்டு அங்கங்கள் பற்றிய விளக்கத்தைப் பார்ப்போம். இதுவும் ஒருவகையில் பிரயோஜனப் படலாம். விரும்பியவர்கள் அவதானிக்கவும்.

அட்டாங்கயோகத்தின் எட்டு அங்கங்கள்.

1. யமம்	5. பிரத்தியாகாரம்
2. நியமம்	6. தாரணம்
3. ஆசனம்	7. தியானம்
4. பிராணாயாமம்	8. சமாதி

1. யமம்:- (தகாது)

பிறையிர்களை இம்சித்தல், பொய் பேசுதல், களவாடல், உடமைகளைப் பெருக்குதல், ஐம்புலன்களால் உண்டாக்கக் கூடிய இச்சை, தேட்டம் ஆகியவற்றை அடக்குதல் ஆகிய இவை, தகாது தகாது என ஒதுக்குதல்.

2. நியமம் (தகும்)

தூய்மை, திருப்தி, நல்விழைவு, அறிவு ஞானநூல்களைக்கற்றல், நோன்பு முதலிய வற்றை அனுஷ்டித்தல், உடலையும் உள்ளத்தையும் தூய்மையோடு வைத்துக் கொள்ளல், மனதில் சலனமின்றி ஆனந்தத்தோடு இருத்தல், இறை சித்தத்துக்கு இணங்கி நடத்தல் என்பன, தகும் தகும் எனக்கண்டு அவற்றைமேற்கொள்ளல்.

3. ஆசனம்:-

யோக நிஷ்டையில் அமருவதற்கான இருப்புக்களே ஆசனம் எனப்படும். இவற்றுள், எட்டு விதமான ஆச

னங்கள் காணப்படுகின்றன.

1. சவத்திகம்

5. கேசரி

2. கோமுகம்

6. முத்தம்

3. பதுமம்

7. மயூரம்

4. வீரம்

8. சுகம்

- i. சவத்திகம்: நிமிர்ந்து அமர்ந்து, இரண்டு உள்ளங்கைகளையும் தொடைகளுக்கும் முழங்காலுக்குமிடையே தரிக்கச் செய்தல்.
- ii. கோமுகம்: இரண்டு கணுக்காலையும் குறுக்கே சகனத்தின் கீழ் வைத்து, இரண்டு கால் பெருவிரல்களையும் நன்றாகப் பிடித்துக் கொண்டிருத்தல்.
- iii. பதுமம்: உள்ளங்கால்கள் இரண்டையும், முறுக்கியவைபோல் தொடைகளில் தரித்திருக்கச் செய்தல்.
- iv. வீரம்: இடக்கணுக்காலை வலத்தொடையில் வைத்து நிமிர்ந்திருத்தல்.
- v. கேசரி: இடக்கணுக்காலை, அபானத்தின் கீழ்வைத்து இடமுழங்கையை, முழங்காலில் தரித்து விரல்களை, நீட்டி பார்வையை, மூக்கில் தரித்துக் கொண்டிருத்தல்.
- vi. முத்தம்: இடக்கணுக்காலை அபானத்தில் அழுத்தி வலக்கணுக்காலை, அதன் கீழ்வைத்திருத்தல்.
- vii. மயூரம்: இரண்டு முழங்கையையும், நாபியில் அழுத்தி நிலத்தில் கைகள் தரிக்கச் செய்து, கால்களை நீட்டி, தலையை உயர்த்திய நிலை.
- viii. சுகம்: பலத்துக்கும் சுகத்துக்கும் தக்கமாதிரியான நிலைகளில் இருத்தலாகும்.

4. பிராணாயாமம்:-

பிராணவாயுவை ரேசகம், பூரகம், சும்பகம், செய்தல். ஒருநாசியால் சுவாசம் விடுவது, ரேசகம் செய்த

லாகும். மறுநாசியால் சுவாசத்தை முழுவதுமாக உள் ளிளுப்பது, பூரகம் செய்தலாகும். சுவாசம் விடுவதையும், உள்ளிளுப்பதையும் அடக்குதல், சும்பகம்செய்தலாகும். (இதன் முழுவிபரத்தை பதஞ்சலிமுனிவரால் எழுதப்பட்ட யோக சூத்திரத்தில் அறியலாம்) இது யோக மதத்தின் வேதநூல்.

5. பிரத்தியாகாரம்:-

உபாதையை நீக்கி, உள் நோக்கல். அதாவது, ஐம் புலன்களும் அதனதன் தொழிற்பாடுகளை நிறுத்திவிட வேண்டும். மனதை உற்றுநோக்க வேண்டும். இது தான் பிரத்தியாகாரம். என்ன எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை கவனித்து நீக்குவதே இதன் நோக்கம். இதனால் மனவெறுமை ஏற்படலாம்.

6. தாரணம்:-

மனதை வெறுமைப்படுத்துவதே தாரணம் எனப்படும். கண்டம், இதயம், நேற்றி, கபாலம், ஆகிய ஐந்தில் ஏதாவது ஒன்றில் சிந்தனையை லயிக்கச் செய்வதற்கு இது அவசியமானது.

7. தியானம்:-

ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, மனதை வெறுமைப்படுத்தி பஞ்சாட்சரம் என்னும் ஐந்து அட்சரங்களாகிய சி. வா. ய. ந. ம என்ற எழுத்துக்களை த்தியானிப்பதே தியானம் என்பர் சிலர். முஸ்லிம் வேதாந்திகளோ, அல்ஹம்து என்ற ஐந்து எழுத்தைச் சிந்திப்பர், சிலர் கலிமாவுக்கு அத்துவைதப்பொருள் கொடுத்து நோக்குவர். நாம் வேண்டுமானால் படைப்பினங்களைக் கொண்டு படைத்தவனைச் சிந்திக்கலாம்.

8. சமாதி:-

உடலிருந்தாலும் அதன் பற்றில்லாது, ஆத்மாவாகிய தன்னை, தான் காணும் தன்மையாய் இருத்தல் என்பர், எல்லாம் இறைவன் எனக்கூறும் வேதாந்த மதத்

தினார். இதுதான், யோக நிஷ்டையால் இச்சா சக்தி எனப்படும் மனோஇச்சை-மனோசக்தி-யைத் தரிசிக்கும் இடம். இந்த மனோஇச்சையை நாம்தான் என எண்ணுவதோ தெய்வம் என எண்ணுவதோ எவ்வளவு முட்டாள்தனம். இந்த இடத்தில் பலசித்திகள் (வெற்றிகள்) கிடைக்கும்.

இதில் ஆகக்குறைந்தது இரண்டு படிகள்:

1. உறக்கத்தில் இதுபற்றிக் கனவு காணல்.
2. விழிப்பில் கனவுகாணுதல். (இதனை ரூயா காட்சி என்பர்)

முஸ்பாத்திக்கு வேண்டுமானால் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். (அடுத்து இந்த ரூயா காட்சிபற்றிய விபரத்தைப் பார்ப்போம்)

ஷரீஅத்துடைய கடமைகள் போக, நேரம் எஞ்சியிருக்குமானால் இதில் முயற்சி பண்ணலாம். அதைவிட முயற்சி பண்ணாமலே விடுவது மிக மேலானதாகும்.

முஸ்லீம்களே! இஸ்லாம், திகர் செய்வதற்கு எந்த இருப்பையோ, முகத்திலிருந்துகாலுக்கு, காலில் இருந்து தலைக்கு, நெஞ்சிலிருந்து விலாவுக்கு ஏற்றி இறக்கும் முறையையோ கூறவில்லை. இது, மேற்கூறியவர்களால் வேற்றுமதங்களிலிருந்து அள்ளிக்கொண்டுவரப்பட்டது. நபி (ஸல்) அவர்கள், கற்றுத்தந்த எத்தனையோ திக்ருகளை அதன், கருத்துக்களை ஊன்றிக் கவனித்து இருப்பிலும், படுக்கையிலும், நிலையிலும், எந்த வேளையிலும், எந்த வேலையின் போதும் நாவினால் உச்சரிக்கலாம், இதயத்தால் சிந்திக்கலாம். இதுதான், இஸ்லாம் கூறும் திகர் முறை. எல்லாரும் அதிகமதிகம் திகர் செய்து நன்மைகளை குவித்துக் கொள்ளுமாறு அறிவுரை கூறுகிறேன்.

ரூயா காட்சி VISION

இதற்கு சொற்பன தரிசனம். அதாவது விழிப்பில் கனவுகாணும் ஒருநிலை என்றும், நுண்ணோக்காற்றல் அதா

வது புதுமைகளைப் பார்க்குமாற்றல் என்றும், தோற்றப் பாடு என்றும் பல பெயர்கள் உள. யோகநிஷ்டை, கல்வத், சுலூக், சென் போன்ற யோகப் பயிற்சிகளால் மன இச்சையைக்கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம்கிடைக்கும் மிகக் குறைந்த சித்தி (வெற்றி) யே இதுவாகும். இவை, தத்துவ ஞானங்கள் கூறும் மனப் பயிற்சிக்கலைகளே. முஸ்லிம்கள் விரும்பினாலும் இதனைச் செய்யலாம். இதனால் 'அஸ்ராருல்-ஆலம்' என்னும் மறைவான உலகங்களின் இரகசியங்கள் விழிப்பில் கனவுபோல துல்லியமாகப் புலப்படும். இது இஸ்லாமல்ல. சிலர், இது இஸ்லாத்தின் உச்சந்தஸ்தென எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை இஸ்லாம் வலியுறுத்தவேயில்லை. யோகநிஷ்டைக்கு இஸ்லாத்தில் இடமேயில்லை. மரணத்தின் பின் இதனை மனிதன் காணவே இருக்கிறான். சிலவலிமார்கூட இதனை, சுலூக் கல்வத் என்றடிப்படையில் புரிந்து இம்மையிலேயே இந்த நுண்ணோக்காற்றலெனும் ரூயாக்காட்சியைகண்டனர். அத்துவைதிகள், சென் எனும் யோகம்புரியும் பௌத்தகுருக்கள் சுலூக் யோகம்புரியும் பாரசீக மனப்பயிற்சியாளர் ஆகிய வேற்றுமதத்தினர், இந்தகாட்சியை சர்வ சாதாரணமாகவேபெற்றனர். சூபிகள் எனும் அரேபிய மனப்பயிற்சியாளர்களும் இதனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதனைப்பெறுவதற்காக ஜபம் எனும் தியானங்களைப் புரிந்தவர்களோஏராளம். ஆனால் அதில் வெற்றி பெற்றவர்களோ சொற்பம். சிலர், இந்தயோகம் புரியும் போது மிகப் பல ஹீனமடைந்து பயத்தினால் மயக்கமடைவதுமுண்டு. அவ்வேளைகளில் கண் இருண்டு பஞ்சு போல்ஏதோ பறப்பது போலதெரியும். வேறு ஞாபகங்களே இருக்காது. பின்னர் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்து விடுவர். சிலர், பயத்தினால் பைத்தியமாவதும், மரணமடைவதும் கூட ஏற்படும். இந்த ரூயாக் காட்சி மூன்று வகைப்படும்.

1. உயர்ந்தநிலை: இதனை சூட்சும உலகத்தோற்றப்பாடு (Astral Vision) என்றும்

2. குறைந்தநிலை: இதனை ஆவியுலக தோற்றப்பாடு (Ethric Vision) என்றும்

3. மிகக்குறைந்தநிலை: சில வினாடிகள் ஏற்படும் தோற்றப்பாடு என்றும் கூறுவர்.

1. சூட்சும உலகத் தோற்றப்பாடு: சித்த சுத்தி ஏற்பட்டு மன இச்சை கட்டுண்டு, மனோசக்தி பெருகிய நிலையில் பெறப்படும் இந்த தோற்றப்பாடு உயர்ந்த நிலை ரூயாக்காட்சி எனப்படும். இதனால் கட்புலனாகாத உலகத்தின் மர்மங்கள் தெரியவரும். இவர்களை ஆங்கிலத்தில் Astral Planet Mediums ஆவியுலக இடையீட்டாளர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. மரணித்த மனித ஆவிகள் கூட இவர்களுக்குத் தோற்றமாகும் என மன விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். மேற்கத்திய நாடுகளில் இவ்வாறானவர்கள் இன்று பயிற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

2. ஆவியுலக தோற்றப்பாடு: யோக நிஷ்டையின் போது, பரிவதிர்வு நரம்புகளில் ஏற்படும் அதிர்வுகளால் ஏற்படுவதே இந்த, ஆவியுலகத் தோற்றப்பாடு என்பர். இது, சிலவேளைகளில் சாதாரண மனிதனுக்கும் கிடைத்துவிடும். இதனால், ஆவியுலக இரகசியங்களைக் கண்டு ரசிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். இது, யோகத்தின்போது மேற்கொள்ளப்படும் சுவாசத்தினால் மூளைக்கும், முதுகந்தண்டு வடத்துக்கும் சம்பந்தப்பட்ட நரம்பின் அதிர்வுகளால் ஏற்படுவதால் குறைந்த நிலையில் தற்காலிகமாகக் காணப்படுவதாகும்.

3. சில வினாடிகள் ஏற்படும் தோற்றப்பாடு: மிகக்குறைந்த தோற்றப்பாடு எனப்படும் இந்த ரூயாக்காட்சி சிலவினாடிகளுக்கு மட்டுமே நீடித்து நிற்கும். இதற்கு யோகமுறை அவசியமில்லை. இது, பெரும்பாலும் மனோசக்தி மிகக் குறைந்தவர்களுக்கே ஏற்படும்.

- i. சில மனோசக்தி மிக்கவர்கள், மனசக்தி குறைந்தவர்களை வசியம் பண்ணிவிடுவர். அவ்வாறு வசியம் பண்ணப்பட்டவர்கள், சிறிது நேரம் வேறு தோற்றப்பாடுகளைக்காண்பர்.
- ii. நரம்புத்தளர்ச்சி, போதை, இசிவு நோய் (Hysteria), நோய்களால் மயக்கம் என்பன ஏற்பட்டாலும் சில புதுமையான தோற்றப்பாடுகள் விழிப்பில் ஏற்படும்.
- iii. உடுக்கு, பறை, தொடரான மந்திர உச்சாடனம் என்பவற்றால் சிலர், தன்நிலை மறந்து சற்றுநேரம் சுய நினைவிழந்து நிற்கும்போதும்; விழிப்பில் சில காட்சிகள் தோற்றப்படுவதுண்டு. இதனால், சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல் உளறுவர். இதனைபேய் எழும்புதல் என நாம் அழைக்கிறோம்.
- iv. இந்தியாவில் சிலர் ஆகமங்கள் எனப்படும் மகாநிர்வாண தந்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள மந்திர, தந்திர, யந்திர முறைகளைக்கையாண்டு சிலபூதங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு, சிறு சிறு பொருட்களை மாயமாகத் தருவித்தல் (Apports) தொலைவிலுள்ள பொருட்களை இயக்குதல் (Telekinesis) போன்ற அற்புதம் புரிவர். இவர்களுக்கு இந்த பூதங்கள் தோற்றப்படுகின்றனவாம்.

இந்த ரூயாக்காட்சியால் சாதிக்கக்கூடியவை.

சுவருக்கப்பால் நடப்பதைப்பார்த்தல், மூடியபெட்டிக்குள் இருக்கும் பொருட்களைப்பார்த்தல், உறைக்குள் வைத்தே கடிதத்தை வாசித்தல், நிலத்தின் கீழுள்ள நீருற்றுக்கள், உலோகப் பாளங்களைப்பார்த்தல், மனிதனின் ஆவி வடிவங்கள் (ethric double) அதிதேவதைகள் (elementals), வனதேவதைகள் (Fairies) புதையல் காக்கும்பேய்கள் (Gnomes) கூளிவகைதேவதைகள் (Brownies)

நெருப்பில் உறையும் தேவதைகள் (Salamanders) காற்றில் மிதக்கும் ஆரணங்குகள் (Sylphs) குறும்பு செய்யும் தேவதைகள் (Elfs) இரத்தக் காடேறிகள் (Vampires) ஆகியபேய்களைப் பார்த்தல் என்பனவும் இந்த ரூயாக்காட்சியால் சாதிக்கக் கூடியவைகளே என்பர். இன்னும் அற்புதமான எத்தனையோ விடயங்கள் பற்றியும் கூறப்படுகிறது. ஆதாரம் **Scientific Romances (C. H. Hinton)**
Another World (Dr. A. T. Schofield)

இந்த ரூயாக்காட்சி, அவரவர் மனசுக்கு தக்கபடி அமையும். இவற்றைக் காண்பவர் முஸ்லீமாக, மூமீனாக இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. இதுவெல்லாம் வெறும் மனப்பயிற்சிச் சித்து (வெற்றி) கள். முயற்சிக்கேற்ற இலாபங்கள். முஸ்லிம்கள் இதுபற்றி அறியவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இலட்சத்தில் ஒருவர்தான் இதனை இன்று அறிந்திருக்கிறார்கள். இதனைப் புரிந்தால்தான் இறைநேசர் என்பதுமல்ல. இறை நேசர்களெல்லாருமே இதனைப் புரியும்படியில்லை. இறை நேசர்கள், இறைவனால் வழங்கப்பட்ட. கராமத்துக்களைப் புரிந்தார்களே தவிர, யோகப் பயிற்சியால்பெற்ற சித்து (வெற்றி) களை புரியவில்லை.

இஸ்லாத்தின் தொழிலுக்கு எதிரான, படைப்பினங்களை வணங்கும் இணைவைப்பாளர்களே இத்துறையில், அதிகளவில் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டவர்கள். அல்லாஹ் ஒருவனை வணங்கி, தொழிலை நில் நாட்டும் மூமின்கள் இந்தசித்துக்களில் கவனம்செலுத்துவதில்லை. அவர்களோ, ஷரீஅத்தெனும் பெரும் தவம் புரிந்து மறுமைப் பேறுக்காகவே பாடுபட்டார்கள். அவ்வாறானவர்களில் சிலர், இறைவனின் சங்கையாக்குதல் என்னும் கராமத்தைப் பெற்று, அல்லாஹ்வின் உத்தரவுகொண்டு பல அற்புதங்கள் நிகழ்த்தியுள்ளார்கள்.

இன்று, உலகின் பல பாகங்களிலும் உள்ள பல தத்துவஞான, யோகிகளும் (Phylosopher) இந்த, சொற்பன

தரிசனங்களை மிக இலகுவாகப் பெற்று, பல புதுமைகளை விழிப்பிலேயே கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்கூறிய யாவும் அவர்கள் பெற்ற அனுபவங்களே.

நியம நிஷ்டைகளும், யோகமும்புரிந்து, ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் இறைவனாக மாறுவதுதான் மனிதப் பிறவி எடுத்ததன் நோக்கமாக இருந்திருந்தால் உலகின், எங்கோ ஓரிரு மூலையில் உள்ள விரல் விட்டெண்ணக் கூடிய யோகிகள்தான், பிறவிப்பயனை நுகர முடியும். மற்ற நரர்களுக்கு, எங்கே இவ்வாறான யோகம் புரிந்து, சமாதிக் நிலைபெற்று, சொற்பன தரிசனம் (Vision) பெறுவது சாத்தியமாகப்போகிறது? இதுவெல்லாம், உலகின் தத்துவ ஞானங்கள் கூறும் யோகக் கலைகளே. இதனால், மனோ இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தி, மனோ சக்தியை உருவாக்கலாம். அந்த சக்தியைக் கொண்டு ரூபாக் காட்சி (Vision) முதல் அதிர்சயம் வரையான அற்புதங்கள் செய்யும் ஆற்றலை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளலாம். மேலும், அதனை தெய்வமாகவேறு வழிபடலாம். இந்தக் கலையைப் புரியுமாறு இஸ்லாம், ஒருபோதும் ஏவியதேகிடையாது. இது, எவ்வளவு சிரமசாத்தியமான காரியம். ஒவ்வொரு முஸ்லிமும், யோகம் புரிந்து தன்னை இறைவனாகக் கண்டு தன்னையே தரிசிக்க வேண்டும் என இஸ்லாம் கூறி இருந்தால், ஓரிருவரைத் தவிர யாருமே இஸ்லாமியனாக இருந்திருக்க முடியாது. ஆனால், இஸ்லாம் என்ன கூறுகிறது? யோக நிஷ்டை புரிந்து, தனது மனோஇச்சையை தெய்வமாக வழிபடுவது, ஷிர்க் (இணை வைத்தல்) என்றே கூறுகிறது. மனோஇச்சையை தெய்வமாக வழிபட்டு, நானே இறைவன் எனக் கூறுபவருக்கு நபி (ஸல்) அவர்களது 'ஷபா அத்தும்' இல்லை என்றே கூறுகிறது.

எனவே, அன்பு முஸ்லிம்களே! இனியுமா இந்த மனோஇச்சையை தெய்வமாகக் காணும் யோகநிஷ்டை, நியமநிஷ்டை, தியானம் புரியப் போகிறீர்கள்? இதுவா இஸ்லாம் கூறும் தியானம் (திகர்)? இல்லவே இல்லை.

இவ்வத்தியாயத்தின் ஆரம்பத்தில், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் திக்ரே, இஸ்லாத்தின் திகர். இந்த, நபிலான திகர் வணக்கத்தைப் புரிவதற்கு விரும்புவவர்கள், திகர் பற்றிய விபரங்களை 'திக்ரின்சிறப்பு' என்ற நூலை வாசித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

இஸ்லாம்கூறும் திகர், தொழுகையல்ல. திகர் சுன்னத்தான கடமை. தொழுகை, பள்ளான கட்டாயக் கடமை. ஒரே ஆசனத்திலன்றிப்பலநிலைகளில் இறைவனை திகர் செய்வதுதான் தொழுகை.

ஷரீஅத், தரீகத், ஹகீகத், மஃரிபத் என்பன இஸ்லாத்தில் உண்டா?

இந்த நான்கு பிரிப்புக்களுக்கும், இஸ்லாத்துக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. இதுவும், இந்திய தத்துவஞான விடயமே. இதுபற்றிச் சற்று விளங்குவோம்.

இந்திய தத்துவஞானத்தின், ஆதார இலக்கியங்கள் ருக், யசூர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், பிராமணங்களும், உபநிடதங்களும், ஆகமங்களும் எனமுன்னர் கண்டோம்.

இவற்றுள், கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்ட ஆகமங்கள் 28 ஆகுமென சைவ சித்தாந்த மதம் கூறுகிறது. இந்த, சைவாகமங்களுள் 10 இறைவனால் நேரே அருளப்பட்டன எனவும், ஏனையவை இறைவழி நின்ற ஞானிகளால் ஆக்கப்பட்டவை எனவும் கொள்வது மரபு. இந்த சைவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும், நான்கு பகுதிகளையுடையன. அவற்றை நான்கு காண்டங்கள் என்பர். இந்த, நான்கு காண்டங்களுமே பின்னர் ஷரீஅத், தரீகத் முதலியனவாக மாற்றியமைக்கப்பட்டன. அதன் விபரம் பின்வருமாறு.

சைவாகம காண்டங்கள்

அதற்குச் சமமான அரபுப் பதங்கள்

சரியா காண்டம் (சரியை)

ஷரீஅத்

கிரியா காண்டம் (கிரியை)	தரீக்கத்
யோக காண்டம் (யோகம்)	ஹகீகத்
ஞான காண்டம் (ஞானம்)	மஃரிபத்

இதுவும், 'வேதாந்த மதமே இஸ்லாம்' என நிறுவ முற்பட்டவர்களின் அடாவடித்தனங்களில் ஒன்றாகும். மேற்கூறிய, நான்கு காண்டங்களில் ஞான காண்டம் தத்துவக்கருத்துக்களை மிகுதியாகக் கொண்டது. அதாவது இந்தியத் தத்துவக் கருத்துக்களைக்கொண்டது. இதற்கே மஃரிபா என்றும் ஏனைய, மூன்றுக்கும் ஷரீஅத், தரீகத், ஹகீகத் என்றும் பெயரிட்டு அவற்றை, இஸ்லாம் கூறுவதாக இந்திய முஸ்லீம்களின் முன்வைத்தனர். இது, இற்றைக்கு ஆயிரவருடங்களுக்கு முன்பிருந்து அறிமுகப்படுத்தப் பட்டதாகவும் அதேவேளை, மேற்படி நான்கு காண்டங்களும் உள்ளடங்கிய ஆகமங்கள் அனைத்தும் நூல்வடிவு பெற்றகாலம், கிறிஸ்துவுக்கு 1500 ஆண்டுகள் முந்தியதாதல் வேண்டும் என்பதும் அறிஞர் கருத்து.

முஸ்லீம்களே! இஸ்லாம் கூறும் ஷரீஅத்தை சரியை என்று அறிமுகப்படுத்தியது மேற்படி இந்திய முஸ்லீம் வேதாந்திகளே. ஷரீஅத்துக்கு, சரியை என ஒரு மொழி பெயர்ப்பே கிடையாது. தரீகத், ஹகீகத், மஃரிபத் என்பனவெல்லாம் முன்கூறிய நான்கு காண்டங்களின் அரபு வடிவங்களே தவிர, இதற்கும் இஸ்லாத்திற்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. இந்திய - இலங்கை முஸ்லீம்களில் பலர், இவற்றையே பெரிய ஞானமார்க்கமாக எண்ணிக் கொண்டு, சீரழிவதில் நின்று அவர்களை விடுவிப்பதற்காகவே இந்த விபரங்கள் உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. இதுபோன்ற, எத்தனை புரட்டல்களை இந்த வேதாந்த முஸ்லீம்கள் மேற் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதை, இஸ்லாத்தின் உண்மையான தெளஹீதையும், அத்வைதத்தையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தீர்கள் என்றால் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

அத்தியாயம் - 5

இஸ்லாம்-வேதாந்தமத இணைப்பு ஆராய்ச்சியினால் ஏற்பட்ட விபரீதங்கள்.

விபரீதங்கள் 1

1. இஸ்லாத்துக்கே உரித்தான 'ஷரீஅத்' விடுபட்டு, ஆகம காண்டங்களாகிய சரியா காண்டம், கிரியா காண்டம், யோக காண்டம், ஞான காண்டம் என்பன தலைதூக்கின. இந்தநான்குமே, இஸ்லாம் கூறும் வழிமுறையல்ல. ஷரீஅத்துக்கு சரியைஎன்றொரு பெயரும் கிடையாது.
2. ஷரீஅத்தைபின்பற்றும் உண்மைமுஸ்லீம்களை, அதனை விட்டும் அப்புறப் படுத்துவதற்காக, இந்தவேதாந்த முஸ்லீம்கள் உண்மை முஸ்லீம்களை, அவாங்கள் எனக் கூறினர். நிஷ்டையில் இருப்பவர்களே காஸ்ஸூல் கவாஸ்கள் என்றும் கதையைக் கட்டி விட்டார்கள். இதனால், அனேக முஸ்லீம்கள் இஸ்லாத்தைக் கை விட்டு, வேதாந்த மதத்தை ஏற்றனர்.
3. 'பிரம்மத்துக்குப் புறம்பான ஒரு பொருளுமில்லை' என்ற வேதாந்த வாக்கியத்தை, 'அல்லாஹ்வைத் தவிர இலாஹுஇல்லை' என்ற கலிமா வாக்கியம் என காட்டி 'எல்லாம் அல்லாஹ்' என மொழிய வைத்தார்கள்.
4. திகர்தான், மேலான தொழுகை என்பதாக நிரூபித்

தார்கள். இதற்காகக் குர்ஆனையே புரட்டினர்.

5. உண்ணா நோன்புக்குப் பதிலாக, வேதாந்திகளின் மௌனவிரதம் முன்வைக்கப்பட்டது.
6. ஸக்காத், ஹஜ் என்பன வேதாந்த மதத்தில் இல்லை என்பதால் அவை அவாங்களுக்கென்றும், கஃபதுல்லா தங்களிடம் வரவேண்டுமென்றும் பரிகசித்தனர்.

விபரீதங்கள் 2

1. குர்ஆனின் சிலவசனங்களை எல்லாம் இறைவன் எனும் அத்வைத வாக்கியம் என்று காட்டுவதற்காக அரும் பாடுபட்டுப் புரட்டினார்கள். அவ்வாக்கியங்களின் கருத்துக்களோ அதற்கெதிரானதாகவே காணப்படுகின்றன. அவ்வாறு, புரட்டப்பட்ட வாக்கியங்களை அத்துவைத விளக்கம் கொடுக்கும் 'கலிமத்துல் ஹக்' போன்ற நூற்களில் இன்றும் காணலாம். எனவே, இவர்கள் குர்ஆன் வசனங்களுக்கு, 'வேதாந்த சூத்திரத்தின்' அடிப்படையில் கருத்துக் கொடுத்து, இஸ்லாத்தின் வேதநூலை, வேதாந்த நூலாக மாற்ற முனைந்ததே பெரிய விபரீதம்.
2. நபிமார்களும் 'எல்லாம் இறைவன்' கொள்கையைப் போதிக்கவே உலகுக்கு வந்தனரென்பர். இதுவும் விபரீதமான பேச்சுத்தான்.
3. ஷரீஅத்தை, உங்களுக்கு ஒரு பாடத் திட்டமாக (Syllabus) நாம் ஆக்கி இருக்கிறோம் என்று குர்ஆன் கூறுகிறது. ஷரீஅத்துக்கு சரியை என்று பொருள் கொள்வதுமில்லை. அப்படி இருக்க, இஸ்லாம் கூறும் ஷரீஅத்தை குறைவானதும் கீழ்த்தரமானதாகவும், அதனைப் பின்பற்றுபவர்களை அவாங்கள் எனவும் ஆக்கி, இந்திய தத்துவ தரிசனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றை பின்பற்றுமாறு மக்களை வற்புறுத்தினார்கள். இதுவும் இவர்களால் ஏற்பட்ட விபரீதமே.

வாழைப் பழத்தையும் தோலோடு உண்ணச் சித்தமாய் இருப்பவர்களுக்கு இந்த ஏற்பாடு எவ்வளவு சாதகமாக இருக்கும்.

விபரீதங்கள் 3

ஈமானின் ஆறு அம்சங்களுக்கும் வேதாந்த விளக்கம்.

1. அல்லாஹ் பற்றிய இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கைகளை மாற்றி, 'எல்லாம் அல்லாஹ்' 'அப்தும் றப்பும் ஒன்றே' போன்ற அத்வைத விளக்கங்களைக் கொடுத்தனர்.
2. நபிமார்களை, இறை அவதாரம் என்றனர்.
3. வேதங்களைச், சுருதி அல்லது ஆப்த வாக்கியம் என்றும் நபிமார்கள், ஒரு வகையான நிலையிலிருந்து வெளிப்படுத்தியபேச்சுத்தான் இறை மறைஎன்றுமே இவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.
4. இறுதி நாள், மறுமை என்பதெல்லாம் பொய், இன்றைக்கு இம்மை என்றால் நாளை மறுமை, நாளையாகி விட்டாலோ அது இம்மை எனக் கற்பனையில் பேசிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். 'விதியென்று ஏதுமில்லை' என்று சில முஸ்லீம்கள் பேசிக் கொள்வதற்குக் கூட, இந்தஇணைப்பு ஆராய்ச்சியே வழிவகுத்தது. வேதாந்திகள் விதியை நம்புவதில்லை. (ஈமான் கொள்வதில்லை)
5. நன்மையுமில்லை, தீமையுமில்லை. எல்லாம் அல்லாஹ் தான் செய்கிறான். பரிசுமில்லைத் தண்டனையுமில்லை. அல்லாஹ்வே அல்லாஹ்வை தண்டித்துக்கொள்வதா? என விதண்டாவாதம்புரிவர். இவையெல்லாம் இவர்களால் ஏற்பட்ட விபரீதங்களே.
6. மாறிமாறிப் பிறந்து, எங்கோ ஓரிடத்தில் அவித்தை நீங்கியதும், இறைவனுடன் இறைவனாகச் சங்கமமாகி விடுவதுதான் உண்மை நிலை என்னும் வேதாந்தக் கருத்திலேயே இவர்கள் ஊன்றி நிற்கிறார்கள்.

‘கடைசி ஒடுக்கத்தில் பிரபஞ்சம், ஆன்மா என்பன ஒரே பிரம்மமாக மாறிவிடும்’ என்பதே இவர்கள் கருத்து.

இவர்கள் பேசுவது, இஸ்லாம் அல்ல என்று ஒதுக்கி விடலாமேயல்லாது; இப்படி ஒருமார்க்கமுமில்லை என்று கூறமுடியாது. இது வேதாந்த மதம். பகுத்தறிவுவாதம்.

விபரீதங்கள் 4

அன்றாட வாழ்க்கை நடைமுறைகளில் ஏற்பட்டவைகள்.

1. முஸ்லீம்களை, இறைகட்டளைக்கு அமைவாக நடப்பதி லிருந்தும் திசை திருப்பிவிட்டார்கள்.
2. ஹரூம் ஹலால் என்பவற்றை உணவிலோ, உழைப் பிலோ பேணவில்லை.
3. நபிமாரும் நம்மைப் போன்ற மனிதர்களே. எனவே, அவர்களைப்பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் நமக்கில்லை என சொல்லிக்கொடுத்தனர்.
4. தங்களை, முஸ்லிம்களில் உயர்வானதெளஹீத் வாதி கள் என்றனர்; இந்த அத்வைத இணைவைப்போர்.
5. இஸ்லாத்துக்கும் வேதாந்தத்துக்கு மிடையே பால மமைக்க முற்பட்டு வெற்றியும் கண்டனர். இஸ்லா மும் வேதாந்தமும் ஒன்றுதான் எனக்காட்டி மக்களை ஏமாற்றியது எவ்வளவு பெரிய விபரீதம்.
6. வேதாந்திகளின், ‘எல்லாம் இறைவன்’ கொள்கை யை மறுத்தவர்களை யெல்லாம் பாவிக்க, பேயர்கள், மிருகங்கள் என்றே தாங்கள் காண்பதாகவும், மனி தர்களாக நாங்கள் எவரையும் காணவில்லை என்றும் கூறிக் கொண்டு ஒழுக்கமில்லாமல் லுங்கியை (வேஷ்டி யை) மடித்துக் கட்டிக்கொண்டும், கோவணமணிந்து கொண்டும் திரிந்தனர். ஒருமுஸ்லிமின் அந்தஸ்துக்கு, இவர்கள் போன்ற ஆயிரமாயிரம் வேதாந்தக்காபிர் கள் சமமாக மாட்டார்கள் என்ற உண்மை இவர்க

ளுக்கு தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை.

விபரீதங்கள் 5

இந்தியா, இலங்கை போன்ற பகுதிகளில் வாழும் முஸ்லீம்கள், வேதாந்த, சித்தாந்த, பௌத்த மத மக்களுடன் கலந்துறவாடியதால், அம்மக்களின் வாழ்க்கை நடைமுறைகளை தாங்களும் பின்பற்ற வேண்டிய விபரீதப் போக்குக்கு ஆளாகிவிட்டமை:

1. வேற்றுமதத்தினர் போன்றே, இவர்களும் தொழுகை அழைப்புக்கு செவிமடுப்பதில்லை.
2. சிறு நீர் சுத்தம் செய்யாமல் விடுதல்.
3. தொடக்குகளை நீக்காமலும், தொடக்குப் பற்றிய அறிவே இல்லாமலும் காலம் கழித்தல்.
4. பெண்கள் தலை திறந்து கொண்டு திரிதல், முழங்கால், இடுப்பு, தோள் தெரிய ஆடை அணிதல்.
5. கோலாகலமாக திருமண விழாக்களை நடத்தல்.
6. பெண்களுக்கு மஹர் கொடுத்துத் திருமணம் புரியும் இஸ்லாமிய நடை முறையைக் கைவிட்டு, பெண்களிடம் கைக்கூலி, சீதனம் போன்றவற்றை வாங்கும் ஏனைய மதமக்களின் வழி முறைகளை மேற்கொள்ளல். அதேவேளை, இது குற்றமெனப் படுவதுமில்லை.
7. வொலிகாரர் இன்றித்திருமணம் செய்தல், மதமாற்றம் செய்யாமல் அந்நிய மதப் பெண்களை மணமுடித்து உடலுறவு (இது விபச்சாரம்) புரிதல்.
8. இசை விழா, நாடகம், காணி வேல், களியாட்ட நிகழ்ச்சிகள் என்பன நடாத்தி மொழி வளர்ச்சிக்காகவும், பொழுது போக்கிற்காகவும் பாடுபடல்.
9. நோன்பு காலங்களை அன்னிய மக்களைப் போன்றே கழித்து விடல். நோன்பு நோற்காமலும், அக்காலங்களில் வீதிகளில் பண்பற்ற முறையிலும் நடந்து கொள்ளல்.
- 10 அன்னிய மக்களின் கோயில் திருவிழாக்களை தங்கள்

வேலையாக நினைத்து நடாத்தி முடித்தல். வேற்றுமத ஆலயங்களுக்கு நிதியுதவி புரிதல்.

- 11 முகூர்த்தம் பார்த்தல், சாஸ்திரம் பார்த்தல், ஜாதகம் எழுதுதல், படம் பிடித்தல், உருவங்களையும் உருவப்படங்களையும் வீடுகளில் வைத்திருத்தல்.
- 12 வீட்டை, வியாபாரத்தலங்களை, விவசாய நிலங்களை கைத்தொழில்பேட்டைகளை, தனதுஇடுப்பை, தனது மனைவி மக்களின் இடுப்பை, எல்லாம் காவல் செய்தல், ஆணினதும் பெண்ணினதும் இரத்தங்களைக்குத்தி எடுத்து ஒன்று சேர்த்து வசியம் பண்ணல்.
- 13 பெரும் பெரும் தொழில் முயற்சிகளிலேயே காலத்தை விரயமாக்கல்.
- 14 கொடி ஏற்றல், இறைவனிடம் உதவி தேடுவதற்கு ஹெல்ப்பாக இன்னொருவரைக்கூலிக்கு அழைத்தல். மௌலிது ஒதுதல்.
- 15 அவுலியாக்கள், அல்லாஹ்வாக ஆகிவிட்டவர்கள் எனக்கொண்டு, முஹிதீன் ஆண்டவர், ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டவர், ஹாஜா முயீனுத்தீன் ஆண்டவர் என்று அவுலியாக்களை ஆண்டவனாக வழிபடுதல். (இது சித்தாந்தமதத்தினரின் நாயனார் கொள்கை. வேதாந்த முஸ்லிம்களால் தான் இஸ்லாத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. சேக்கிழாரது பெரிய புராணம் சுந்தரமூர்த்தி நாயனரைக் காப்பிய நாயனாகக் கொண்டு அறுபத்து நான்கு சைவ நாயன்மார் வரலாற்றினைக் கூறுகிறது) இந்தநாயனார் தான் ஆண்டவராக மாறியது
- 16 மஞ்சள் தெளித்து, சாம்பிராணிபிடித்து கடைதிறத்தல் கை முகூர்த்தம் வாங்குதல்.
- 17 தங்கமாலை மோதிரம், பட்டு வேட்டி அணிதல், அதுவும் தொப்பிளுக்குக் கீழ் உடுத்தல்.

இது போன்ற கணக்கிலடங்கா ஹரூமான நடவடிக்கைகளை நாம் பின்பற்றிக் கொண்டிருப்பதும், இந்திய தத்துவ விசாரத்தால் உண்டானவைதாம். இந்த விபரீ

தங்கள் அனைத்தையும் இந்திய இலங்கை முஸ்லீம்களிடம் இருந்து அப்புறப்படுத்துவதானால், மறைமுகமாகப் புகுத்தப்பட்டுள்ள அத்வைதத் தொழிதை இனங்கண்டு, ஒழித்து விடுவதே அவசியமாகும். இந்த, அடிப்படை மாற்றம் நடைபெறாத வரைக்கும் எந்த பித்யுக்களையும் ஒழிக்கவே முடியாது.

விபரீதங்கள் 6

1. ஒரு முஸ்லிமால் உண்மையான ஞானம் இன்னது தான் எனத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு, இஸ்லாத்தின் தொழிதைப் போட்டுக் குழப்பி வைத்திருக்கிறார்கள்.
2. தாங்கள் பேசுவது என்ன என்பதே அவர்களுக்கு விளக்கமில்லை. தத்துவ ஞானம் வேறு: இஸ்லாத்தின் இறை ஒருமைக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்னும் விடயம் கூட இவர்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. இஸ்லாம் மார்க்கத்தின் தொழிதை எது என இவர்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடிவதில்லை.
3. அப்பாவி முஸ்லிம்கள், மேற்படி கதம்ப வாத்தியர்களை ஷேகு என்றும், ஒஸ்தாது என்றும், தங்கள், பீர் பெரியார் என்றும், ஏன்? தீர்க்கதரிசிகள் என்றும் கூட கூறுவர். இவற்றின் வரைவிலக்கணமாவது இவர்களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாது.

உலமாக்கள் மௌலவிமார்கள் பற்றி வேதாந்த முஸ்லிம்களின் கருத்து.

உலமாக்களை, தொழிதைக்கும், ஷிர்க்கிற்கும் வித்தியாசம் விளங்காத மிலேச்சர்கள் என நினைக்கின்றனர். சுருக்கமாகச் சொன்னால், உலமாக்கள், மௌலவிமார் ஆகியோருக்குத் தொழிதை தெரியாது, என்பதே இவர்களின் வாதம். சரியான தொழிதையாவது அந்த மௌலவி மார்களுக்கு, இந்த வேதாந்த முஸ்லிம்கள்

கற்றுக் கொடுத்து விடுவார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க
கலாமா? அதுவுமில்லை.

இந்த, வேதாந்த முஸ்லீம்கள் விளங்கியிருக்கும்,
'தௌஹீதுக்கும் ஷிர்க்கிற்குமுள்ள வேறுபாடு' வேதா
ந்தத்துக்கும் சித்தாந்தத்துக்குமிடையேயுள்ள கொள்
கை வேறுபாடே என்பதை, நாம் எடுத்துச் சொன்னால்
தான், அவர்கள் அதனை விளங்குவார்கள். அதுவும் நிச்ச
யமில்லை. அப்படி இருக்க-மௌலவி மாருக்கு இந்த
வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் தெரியா தென்பதற்காக-
அவர்களை, இந்த முஸ்லிம் வேதாந்திகள் குறை கூற
லாமா?

முஸ்லிம் உலமாக்களோ, உண்மையான தௌஹீ
தின் யதார்த்தத்தையே போதிக்கின்றனர். ஷரீஅத்தின்
மீதே மரணிக்கும் வரை ஊன்றி நிற்குமாறு மக்களை,
அன்புக்கரம் நீட்டி அழைக்கின்றனர். இவை இரண்டை
யும்தவிர முஸ்லிம்களுக்கு ஒருவாழ்க்கைத்திட்டம் கிடை
யாது. அனேக மனிதர்களால், தௌஹீதை விளங்கிப்
பின்பற்ற முடியாதே என்ற ஒரே காரணத்திற்காகவோ
என்னவோ, இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த ஷரீ
அத் அமைப்பு அப்படியே, இஸ்லாத்தின் தௌஹீதை
உள்ளடக்கியதாகக் காணப்படுகிறது.

ஏறத்தாழ, பத்து வருடங்கள் ஒரு மௌலவி, தௌ
ஹீதையும் ஷரீஅத்தையும் கற்கிறார். இது, தீனுக்காக
அவர் புரியும் தியாகம். அதேவேளை, வேதாந்த சாரத்
தையோ, இந்திய தத்துவ தரிசனங்கள் எனப்படும்
அனைத்து மதங்களையோ கற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்
அவருக்கில்லை. அதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பொ
றுப்பும், அதை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய
பொறுப்பும், அம்மதத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கேயுண்டு.
எனவே, முஸ்லிம் வேதாந்திகளே! மௌலவிமாரைக்
குறைகூறுதீர்கள். உங்களுடன் தனகுபொருத அவர்க
ளுக்கு வைதீகமும் தெரியாது அவைதீகமும் தெரியாது.

அத்தியாயம் - 6

முஸ்லீம் வேதாந்திகளின் பிழையான கூற்றுக்கள்.

முஸ்லீம் வேதாந்திகள் கூறும் ஏகத்துவப்பார்வை பிழையானது.

இறைவனே, எல்லாப் பொருள்கள் (சடங்கள்) எல்லா நிகழ்ச்சிகள் என்பவற்றிலும் மறைந்த தத்துவப் பொருளாக இருக்கிறான். அவனை ஐம்புலன்களால் காண முடியாது. எனவே, அவனைத் தத்துவங்களாகக் காண்பதற்கென்றே நமக்கு பகுத்தறிவு தரப்பட்டிருக்கிறது. நமது பகுத்தறிவின் துணை கொண்டு, அத்தத்துவங்களை பார்த்துக்கொண்டிருப்பதற்கு உதவும்பார்வையே பகுத்தறிவுப் பார்வையென்பர்.

இதனை, உதாரணம்மூலம் விளக்குவோம். இவர்கள் காட்டும் உதாரணம்:-

புலக்காட்சியால்

காணப்படும் பொய்மை

நீர்

நெருப்பு

சூரியன்

கனி

சங்கீதம்

சந்தனம் என்பன

பொய்மையில் மறைந்துள்ள

தத்துவங்கள்

குளிர்

சூடு

ஒளி

சுவை

ஒலி

மணம் என்பன

மறைந்திருக்கின்ற இந்தத் தத்துவங்களைப் புலன்களால் காண்பதில்லை. பகுத்தறிவினால்தான் காணமுடியும். என

வே, இந்தத் தத்துவங்களைப் பார்க்கும் பார்வையே,
பகுத்தறிவுப் பார்வை என்பார்,

அறிஞர்கள் இதிலுள்ள பிழைகளை பின்வருமாறு சுட்டிக்
காட்டுவர்.

இந்த வேதாந்த முஸ்லிம்கள், மறைந்துள்ள தத்து
வங்கள் என்று கூறிய குளிர், சூடு, ஒளி, சுவை, ஒலி,
மணம் என்பன, எப்படித் தத்துவங்களாகும். புலன்களால்
காணப் படுபவை பொய்மை என்று அவர்கள் தான்
கூறுவர். அதன்படி

குளிர், உடல் எனும் புலனிஞல்தான் காணப்பட்டது.
எனவே குளிர் பொய்மை

சூடும், உடல் எனும் புலனிஞல்தான் காணப்பட்டது.
சூடும் பொய்மை

ஒளியோ, கண் எனும்புலனிஞல் காணப்பட்டது.
ஒளியும் பொய்தான்.

சுவை, நாவு எனும் புலனிஞலும்
ஒலி, செவிப் புலனிஞலும்

மணம், மூக்கு எனும் புலனிஞலும் காணப்பட்டன.

எனவே, சுவை, ஒலி, மணம் என்பன பொய்; எதுவு
மே பகுத்தறிவினால் காணப்படவில்லை என்பதை, நாம்
மேலே கண்டு கொண்டோம். அப்படி இருக்க, ஏன்?
இந்த வேதாந்த முஸ்லிம்கள், பகுத்தறிவினால் காணும்
பகுதி எனக் கூறினார்கள். கண்களால் காணும் பகுதி
என்றதும், இரு கண்களை மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டார்
கள். ஐம்புலன்களும் ஐந்து கண்களே என்ற விடயம்,
இவர்களுக்கு மறந்து விட்டது. கண்கள் இரண்டாலும்
நீர், நெருப்பு என்பவற்றைப் பார்ப்பதும், காதினால் சத்
தத்தைப் பார்ப்பதும், மூக்கினால் மணத்தைப் பார்ப்ப
தும், ஐம்புலன்களாலும் ஐந்து காட்சிகளைப் பார்ப்பதும்
ஐயறிவே தவிர, பகுத்தறிவு அல்ல. எனவே, இவர்கள்
கூறிய பகுத்தறிவுப் பார்வை, பகுத்தறிவுப் பார்வையே

யல்ல என்பர்.

தத்துவங்கள் ஐயறிவுக்குத் தெரியாது. அதனைப் பார்க்கவே பகுத்தறிவுப் பார்வை தரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிய முஸ்லிம் வேதாந்திகள், பகுத்தறிவுப் பார்வை என எண்ணிப்பார்த்தது வெறும் பொய்மைக் காட்சிகளையே. எனவே, அவர்கள் பார்ப்பது அத்வைதப் பார்வையே என்பர்.

இஸ்லாம் கூறும் பகுத்தறிவுப் பார்வை 'எல்லாம் இறைவன் செயல்' எனக்காணும் தெளவீதின் பார்வையாகும். இது வேதாந்த முஸ்லிம்களுக்குத் தெரியாது. எல்லாவற்றையும் இறைதத்துவமாக காண்பது இஸ்லாம் கூறும் பகுத்தறிவுப்பார்வையல்ல. எல்லாவற்றையும் இறைதத்துவமாகக் காண்பது வேதாந்தம் கூறும் அத்வைதப் பார்வை.

முஸ்லிம் வேதாந்திகளின் ஏகதத்துவமும் பிழை எனல்.

முஸ்லிம் வேதாந்திகள், தத்துவப் பொருள்கள் என்று கூறிய சூடு, குளிர், ஒளி, ஒலி, சுவை, மணம் என்பன, தத்துவப் பொருள்களே அல்ல. அவை புலக்காட்சிக்குட்பட்ட பொய்மைகளே என மேலே கண்டோம். உலகிலுள்ள, எல்லாப்பொருட்கள், எல்லா நிகழ்ச்சிகள், எல்லா மனிதர்கள், எல்லாப்பறவைகளிலும் ஒரே தத்துவப்பொருள் மறைந்திருப்பதால் அவற்றை ஒன்றாய் ஒரே தத்துவமாய்க் காண்பதே ஏகதத்துவம் என்பதே, அவர்களின் வாதம். இதனை அவ்வறிஞர்கள் ஒரேயடியாக மறுத்து விடுவர். எவ்வாறெனில்:

1. எந்த ஒரு பொருளிலோ, நிகழ்ச்சியிலோ ஐயறிவுப் பார்வைக்கு ஒரு பகுதியும், பகுத்தறிவுப்பார்வைக்கு ஒரு பகுதியும் சேர்ந்து இருக்க வில்லை. ஒன்று அல்லது அதற்குமேற்பட்ட. புலன்களால் உணர்ந்துகொள்ளக் கூடிய புலக்காட்சிகள் மட்டுமே, சேர்ந்திருக்கின்றன.

உதாரணமாக, கனி என்னும் பொருளை எடுத்தால், கண்ணால் அதன் தோற்றத்தையும், நாவினால் அதன் சுவையையும் காணப்படுமே தவிர இறைவனின் உள்ளமை என அதில் ஏதும் மறைந்தோ, இறங்கியோ, சேர்ந்தோ இருக்கவில்லை. மேலும், அக்கனி உயிருள்ளதாகவே இருக்கிறது. அந்த உயிரும் இறைவனல்ல. இறைவனின் கட்டளையே என்பார்.

எந்தப் பொருளிலோ எந்த நிகழ்ச்சியிலோ, ஒரு தத்துவமுமே இல்லாதிருக்க பலதத்துவங்களாகக் காண்பது எவ்வாறு? அவற்றையெல்லாம் ஒரே தத்துவமாக ஆக்கி ஏகதத்துவமாக ஆக்குவது எவ்வாறு? என்பார். எனவே,

- i. முஸ்லிம் வேதாந்திகள் கூறும் பகுத்தறிவுப் பார்வையும் பிழை.
 - ii. அப்பொய்யான பகுத்தறிவுப் பார்வையால் பெறப்பட்ட ஏகதத்துவமும் பிழை.
2. இவர்கள், தத்துவம் எனக் கூறிய அனைத்துமே, வெறும் புலக்காட்சிகளாக இருக்கும் போது, இவர்கள் அமைத்தது ஏகதத்துவம் அல்ல ஏக பொய் காட்சியே என்பார்.
3. எனவே, இவர்களது ஏகதத்துவமும் பிழையானது. இவர்களை, ஏக தத்துவவாதிகள் என்பதும் பிழையானது. (இஸ்லாம், இறைவனை ஏகதத்துவமாக காட்டவில்லை. இஸ்லாம் கூறும் பகுத்தறிவுப் பார்வை, வேதாந்த முஸ்லிம்கள் கூறும் அத்வைதப் பார்வையுமல்ல.)

ஏக தத்துவப் பார்வையுடையவனே சம்பூரணமனிதன் என்பார். இதுவும் பிழையே.

இடையறாது மாறிமாறித் தோன்றும் பெயர்த்தொகுதிகளுக்கும், வடிவத் தொகுதிகளுக்குமிடையே,

எந்நாளும் மாறாமல் ஊடுருவி நிற்கும் ஒரு தத்துவப் பொருள் இருக்கிறது. கோடான கோடி வடிவங்களாகவும் பெயர்களாகவும் இருப்பது, அந்த ஒரே தத்துவப் பொருளே. இந்தப் பேருண்மையை, தம்வாழ்வில் அனுபவத்தில் கண்டு தெளிந்து, இடையறாமல் அதில்திளைத்திருப்பதே பகுத்தறிவுப் பார்வையின் நோக்கம். அவ்வாறு திளைத்திருப்பவர்கள் தான் பகுத்தறிவாளர் எனப்படும் ஞானிகள், ஏகதத்துவவாதிகள் அல்லது கேவலிகள்

உலகிலுள்ள, எந்த இரண்டு பொருள்களுக்கிடையேயும் அவர்களுக்கு எவ்விதபேதம் அல்லது வேற்றுமையும் தோன்றாது. ஆகையால், அவர்தான் பேத புத்தியில் (வஹ்மு)நின்றும் நீங்கிய அபேதவாதி. அவருக்கோ எல்லாப் பொருள்களும், எல்லா மிருகங்களும், எல்லாப் பறவைகளும், எல்லா மனிதர்களுமே ஒன்றுபோலவே தோன்றும். ஏனனில், அவரோ வேற்றுமைக்குரிய நாம ரூபங்களைத் தள்ளிவிட்டு, எல்லாவற்றிலும் அந்த ஒரே மூலப் பொருளையல்லவா பார்க்கிறார்? அதனால், அவரது உலகியல் வாழ்க்கை, நாம ரூப நாட்டத்தின் விளைவாகத் தோன்றக்கூடிய இன்பமோ, துன்பமோ, சிறிதுமில்லாமல், இவ்விரண்டு நிலையும் கடந்த சாந்தி மயமாக விளங்குகிறது. அப்படிப்பட்டவர் உள்ளத்தில் கவலையே ஏற்படாது. சம்பூரணமீழந்த ஒரு வித்து, பல மாறுதல்களின் பின் மீண்டும் சம்பூரணமடைவதுபோல அவித்தையால் கட்டுண்ட அவரது ஆன்மாவோ, ஏகதத்துவப் பார்வை பெற்று அவித்தை நீங்கி, மீண்டும் சம்பூரணத் தன்மைபெற்று பரமாத்ம தன்மையையடையும். எனவே, அவரே சம்பூரண மனிதனும் முக்தியடைந்தவரும் என்பர் இந்த முஸ்லிம் - வேதாந்திகள். இவர்களின் கூற்றுப் பிழையானதென்பதை அறிஞர்கள் பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டுவர்.

பகுத்தறிவுப்பார்வை, ஏகதத்துவம் என்பனயாவுமே பிழையாக இருக்கும்போது அதன்மூலம் பெறப்படுவ

தாகக் கூறப்படும் சம்பூரணம் மட்டும் எவ்வாறுசரியாக முடியும். அதுவும் பிழையே என்பார், அவ்வறிஞர். இவர்கள் பகுத்தறிவாளர்களும்ல்ல, ஞானிகளும்ல்ல, ஏகதத்துவாதிகளும்ல்ல, முக்தியடைந்தவர்களும்ல்ல, சம்பூரணமனிதர்களும்ல்ல, வெறும் கேவலிகளே என்றுகூறிமுடிப்பார் அவ்வறிஞர். (கேவலி=ஞானி)

‘இறைவனுக்கு உருவமுண்டு’ என முஸ்லிம் வேதாந்திகள் கூறுவது தவறு.

‘இறைவனே ஆன்மாவாகவும் படைப்பினங்களாகவும் ஆகினான்’ எனக் கூறும் வேதாந்த முஸ்லிம்கள், எல்லாஉருவமும் அவனது உருவம்தானேஎன்பார். இறைவனுக்கு உருவமுண்டு என்பது வேதாந்த மதத்தின் கொள்கை. இறைவனுக்கு உருவமெடுக்க முடியாதென்றால் அவனது ‘ஆற்றலுள்ளவன்’ என்ற பண்பு பொய்யாகிறது என்பதிவர்களின் தர்க்கவாதம். உருவமுண்டு என்றும், உருவமில்லை என்றும் நம்பவேண்டும் என அவர்கள் கூறுவது தர்க்கவாத சிந்தனைவிதிகளுக்கே முரணான கூற்று.

இறைவனோ, உருவத்தில் வருவதில்லை; அது அவனுக்குத் தகுமானதுமல்ல. உருவமற்றவன் என்ற சிபத்தும் அவனுக்கு இருப்பதனால் தான் அவன் இறைவனாகக் கொள்ளப்படுகிறான். உருவம் உள்ளவனாக இறைவன் இருந்திருந்தால்; படைப்பினங்களின் அந்தஸ்த்துக்குத் தாழ்த்தப்பட்டிருப்பான். இறைவன்படைப்பினங்களின் அந்தஸ்தை அடைந்தான் என்றால்; உள்ளமை பொய்யாகிவிட்டது; இருக்கிறது இல்லாமையாகிவிட்டது என்பதுதான் அதன் அர்த்தம். ‘உள்ளமை பொய்யமையானால் யாவுமே தலைகீழாக புரண்டுவிடும்’ என்பதுதான் முஸ்லீம் ஞானிகளின் ஏகோபித்த கருத்து. அத்தோடு ‘உள்ளமையே பொய்யாகத் தோற்றுகிறது’ என்பது கருத்தற்ற வாக்கியமே தவிர; அதற்குக் கருத்துப் பிரிக்

கமுடியாது. இது அத்வைதிகளின் கற்பனை வாக்கியம். வேதாந்த மதம்தான் 'இறைவனே ஆன்மாவாகவும் படைப்பினமாகவும் ஆகினான்' எனக் கூறுகிறது. இஸ்லாம் அப்படிக்கூறவில்லை. 'இறைவன் ஆன்மாக்களையும் படைப்பினங்களையும் சூன்யத்திலிருந்து ஆக்கினான்' என்றுதான் கூறுகிறது. எனவே வேதாந்த முஸ்லிம்கள் இறைவனுக்கு உருவம் உண்டு என்று கூறுவது இஸ்லாத்தைப் பொறுத்தவரை தவறானது.

சூன்யத்திலிருந்தே இறைவன் படைப்பினங்களை உண்டாக்கினான் என்பதை இந்திய தரிசனங்கள் ஒப்புக் கொள்வதில்லை.

மூலப்பொருளின்றி முடிவுப்பொருளை மனிதனாலும் உற்பத்தி செய்யமுடியாது இறைவனாலும் உற்பத்தி செய்யமுடியாது என்று கூறி இறை சக்தியையும் மனிதசக்தியையும் சமமானதாகக் கருதும் போக்கு இந்திய தரிசனங்களிடம் காணப்படுவது பெரிய குறைபாடாகும். இதன் அடிப்படையில் படைப்பினங்களை இறைவன் எவ்வாறு உருவாக்கினான் என்பதை வேதாந்த மதம் ஒரு விதமாகக் கூறுகிறது. சித்தாந்தம், வேறொரு முறையில் கூறுகிறது. இஸ்லாம் இன்னொரு விதமாகக் கூறுகிறது இதனைச் சுருக்கமாக விளங்குவோம்.

முதலில், வேதாந்தம் கூறுவதைப் பார்ப்போம்: 'இறைவன், தானே ஆன்மாவாகவும், பிரபஞ்சமாகவும், அதன் படைப்பினங்களாகவும் ஆகினான்' என்கிறது வேதாந்தம். அது, எவ்வாறு என்பதனை அத்தியாயம் 1ல் 'வேதாந்தமதத்தினரின் எல்லாம் இறைவன் கொள்கை விளக்கம்' என்ற தலைப்பில் 'இறைவன் ஆன்மாவாக ஆனவிதம்,' 'இறைவன் பிரபஞ்சமாக ஆனவிதம்' என்ற உப தலைப்புகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஞாபகமில்லாதவர்கள் அதனைப் பார்க்கலாம்.

இரண்டாவதாக, சித்தாந்த மதம் கூறுவதைக் கவனிப்பீ

போம். 'இறைவனே, ஆன்மாவாகவும் பிரபஞ்சமாகவும் ஆகினான்' என்பதை, சித்தாந்திகள் மறுத்து விடுவர். வேதாந்திகளின் இக்கொள்கையை, பின்வருமாறு அவர்கள் கண்டிப்பார். 'இறைவனே, சித்துப்பொருள். படைப்பினங்களோ, சடப்பொருள். சித்தாகிய இறைவன், சடமாகிய இப்பிரபஞ்சமாகவோ, அதன் படைப்பினங்களாகவோ, ஆன்மாக்களாகவோ ஒரு போதும் ஆகமுடியாது. சித்திலிருந்து சடம் தோன்றாது. சித்து சித்துத்தான். சடம் சடம்தான். எனவே, இறைவன் இப்பிரபஞ்சமாகவும், ஆன்மாவாகவும் ஆகினான் என்பது, பொய்யான கூற்று' என்கூறிமுடிப்பார் (எல்லாம் இறைவன் என்ற கொள்கையை சித்தாந்தமும் எதிர்க்கிறது ஏனைய பலமதங்களும் எதிர்க்கின்றன)

இனி, படைப்பினங்களின் ஆக்கம் பற்றிச் சித்தாந்தமதம் கூறுவதைக் கவனிப்போம்.

ஆன்மா:

ஆன்மாவை இறைவன் படைக்கவில்லை. இறைவனைப்போன்றே ஆன்மாக்களும் என்றுமுள்ளபொருளே என்பார். இக்கருத்தை 'சிவஞான சித்தியார்' என்னும் நூலிலுள்ள பின்வரும் செய்யுளை ஆதாரம்காட்டி நிரூபிப்பார்.

'எண்ணரிதாய், நித்தமாய்' என்று தொடங்கும் பாடல். இவர்களின் கொள்கைப்படி ஆன்மா ஒன்றல்ல ஆன்மாக்கள் பல. அதனையே எண்ணரிதாய் என அச்செய்யுள் காட்டுகிறது. மேலும் அது, இறைவனைப்போன்றே நித்தியமானது, ஆரம்பம், முடிவில்லாதது என்பார். அவற்றில் ஒன்றாவது இன்னொன்றின் தோற்றமுடைய தல்ல என்றும் கூறுவர்.

பிரபஞ்சமும் படைப்பினங்களும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விதம் பற்றி சித்தாந்தமதம் கூறுவது: பிரபஞ்சத்தை இறைவன், 'மாயை' யிலிருந்து உற்பத்தி செய்தான். 'மாயை' என்பது 'சடம்' எனப் பொருள்

படும். இதுவும் இறைவனுக்குப் புறம்பானதே. மாயையையும் இறைவன் படைக்கவில்லை. இதுவும், இறைவனுடன் என்றுமே உள்ள பொருளே. இதற்கும், ஆரம்பமும் முடிவும் இல்லை, என்பதை 'சிவஞான சித்தியார்' என்னும் நூலிலுள்ள பின்வரும் செய்யுளின் மூலம் தெளிவுபடுத்துவர்.

நித்தமாய், அருவாய், ஏகநிலையதாய், உலகத்திற்கோர் வித்துமாய், அசித்தாய், எங்கும்வியாபியாய், விமலனுக்கோர் சத்தியாய், புவனபோகந் தனுகரணமும் உயிர்க்காய் வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமும் செய்யுமன்றே. என்பதே அச்செய்யுள்.

இப்போது, 'மாயையிலிருந்து இறைவன் எப்படிப் படைப்பினங்களை உற்பத்தி செய்தான்' என்று சித்தாந்திகள் கூறுவதைக் கவனிப்போம்.

குயவன், பாணையை மண்ணிலிருந்து வணிகிறான். மண் பாளைக்கு முதற்காரணம். திரிகை முதலிய கருவிகள், துணைக்காரணம். குயவன், நிமித்த காரணம். அதேபோல, இறைவன், இப்பிரபஞ்சத்தை மாயையிலிருந்தே உற்பத்தி செய்கிறான். மாயை, இப்பிரபஞ்ச உற்பத்திக்கு முதற்காரணம், இறைவனுடைய சக்தி, துணைக்காரணம் இறைவன், நிமித்த காரணம்.

இறைவன், தன் சக்தியால் மாயையை இயக்க, மாயையிலிருந்து இப்பிரபஞ்சம் தோன்றிற்று என்பார். எனவே, படைப்பினங்கள் இறைவனுமல்ல. இறைவனில் நின்று தோன்றியதுமல்ல. படைப்பினங்கள் இறைவன் அல்லாதவையே. இறைவன் படைப்பினங்களுக்கு 'மாயையையே முற்படுத்தினான்' என்றே சித்தாந்திகள் கூறுவர்.

சுருக்கமாக கூறுவதானால், மாயையிலிருந்தே இறைவன் படைப்பினங்களை உண்டாக்கினான் என்று கூறுவர் சித்தாந்திகள். தானே படைப்பினமாகினான் என்பார் வே

தாந்த மதத்தினர்.

1. இறைவன் என்றுமுள்ளவன். வேறானவன்.
2. ஆன்மாவும் என்றுமுள்ளவை. வேறானவை, இறைவனல்லாதவை
3. பிரபஞ்சத்துக்கு மூலமாகிய மாயையும் என்றுமுள்ளவை இறைவனல்லாதவை என்பது துவைத சித்தாந்திகளின் துவைதக் கோட்பாடு.

குறிப்பு:

முஸ்லீம் வேதாந்திகள், இவ்விடத்தில் ஒரு விஷயத்தைக்கவனிக்க வேண்டும், படைப்பினங்கள் 'இறைவன் அல்லாதவை' எனச் சித்தாந்த மதத்தினர் கூறுவதும், படைப்பினங்கள் 'இறைவன் அல்லாதவை' என முஸ்லீம்கள் கூறுவதும் சமமாகாது. சித்தாந்த மதம் கூறுவது போல, 'இறைவனைப்போன்றே ஆன்மாவும்' மாயையும் என்றும் உள்ளவை' என்று, இஸ்லாம்கூறவில்லை. 'இறைவனைத்தவிர ஆன்மா, மாயை என்பன நாயன் இல்லை' என்றே கூறுகிறது. அதனால்தான், அவை 'இறைவன் அல்லாதவை' என்று கூறுகிறது. இல்லாதபொருள்களை இறைவன் என, இஸ்லாம் ஒருபோதும் கூறவில்லை. 'இறைவன் வேறாகவும், படைப்பினம் வேறாகவும் இருக்கிறது' என்று கூறுவது சித்தாந்த மதமே. இனி இஸ்லாம், 'படைப்பினங்களை இறைவன் எவ்வாறு உருவாக்கினான்' எனக் கூறுகிறது என்பதைக் கவனிப்போம்.

மூன்றாவதாக இஸ்லாம் கூறுவதை நோக்குவோம்: அல்லாஹ், ஒரு வஸ்துவை படைக்கநாடினால், ஆகு! என்று அவன் சொல்ல வேண்டியது மட்டுமே. உடனே, அது ஆகிவிடும் என்றே குர்ஆன் கூறுகிறது.

இது இப்படி இருக்க, முஸ்லீம் வேதாந்திகள் இந்திய தத்துவ ஞானத்தை நன்கு கற்றுவிட்டு, எதனைப் பார்த்து 'ஆகு' எனக் கூறினான் என்றும், சூன்யமான நிலையைப் பார்த்து எவ்வாறு ஆகு எனக் கூறி, ஆக்க

முடியும் என்றும் கேட்டு இறைவன், தன்னை நோக்கியே 'ஆகு' எனக் கூறியதாகவும், தானே சகலமும் ஆனதாகவும் நாவு கூசாமல் கூறுவார். இது, இந்திய தத்துவ தரிசனங்களைக் கற்றதால் ஏற்பட்ட தோஷமேயாகும். இஸ்லாமோ, இல்லாமையிலிருந்தே இறைவன் படைப்பினங்களை உண்டாக்கியதாகவே கூறுகிறது. இதனால்தான் இறைவனுக்கு, இல்லாமையிலிருந்து உண்டுபண்ணுவன் (பாரிஉ) என்றொருதிருநாமமும் ஏற்பட்டது. 'சூன்யத்திலிருந்து எதனையும் உற்பத்தி செய்ய இறைவனாலும் முடியாது' என்று கூறும் முஸ்லிம் அத்துவைதிகள் அல்லாஹ், யாவற்றுக்கும் சக்தியுடையோன் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. இறைவனின் சக்தியோ, 'மனித பகுத்தறிவுக்கும் எட்டாதது. அதனைப் பகுத்தறிவுக்குள் கட்டுப்படுத்த முயல்வது முட்டாள்தனம்.

படைப்பினங்களுக்கு மூலப்பொருளான அணுக்கள் யாவுமே, இறைவனால்தான் இல்லாமையிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. அணுக்களும் இறைவனைப் போன்று தன்னைக்கொண்டே தானுண்டானவை என்ற சித்தாந்திகளின் கூற்று, அணுக்களுக்கும் இறைவனின் அந்தஸ்து கொடுத்துப் பேசுவதாக உள்ளது. இது, முற்றிலும் தவறானது.

நான்காவதாக படைப்பினங்கள் பற்றி இந்த முஸ்லிம் வேதாந்திகள் என்ன கூறுகின்றனர்? ஆன்மாவைப் பொறுத்தவரை இவர்கள், 'இறைவனே ஆன்மாவாகினான்' என்று கூறும் வேதாந்தக் கொள்கையையும்,

பிரபஞ்சத்தையும் அதன் படைப்பினங்களையும் பொறுத்தவரை, 'இறைவன் மாயையை முற்படுத்தினான்' என்னும் சித்தாந்தக் கொள்கையைத் திரித்து, இறைவன் 'நூரை' முற்படுத்தினான் என்றும் கூறித்திரிவர். அதுமட்டுமல்ல, இவர்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் சித்தாந்தமும், வேதாந்தமுமே தவிர, இஸ்லாமோ

அதன் இறை ஒருமைப்படுத்தலோ (தௌஹீதோ) தெரியாது. அப்படி இருக்க, தங்கள் இந்திய மதங்களை உண்மை முஸ்லீம்களும் ஏற்க வேண்டும் என இவர்கள் வற்புறுத்துவது, பெரிய ஆச்சரியமான விடயம். உண்மை முஸ்லீம்கள், இம்மதங்களை ஏற்காத பட்சத்தில் அவர்களை, அவாங்கள், அறிவிலிகள் என்று கூறிச் சிறுமைப்படுத்தி, எப்படியோ தங்கள் வலையில் வீழ்ச் செய்து விடுவர்.

முஸ்லிம் வேதாந்திகளே! நீங்கள் செய்வது மகாதவறு. உலகில், பலமதங்கள் இருக்கின்றன. அப்பலமதங்களும் பல கொள்கைகளுடையதாக இருக்கின்றன. அதில், உங்களுக்கு வேதாந்த-மதம் பிடித்திருக்கிறது என்பதற்காக, முஸ்லீம்களை ஏமாற்றாதீர்கள். அவர்களையும் அத்வைதிகளாக்கி விடாதீர்கள்.

தொழுகை பற்றிய பிழையான விளக்கம்.

'யகீன் ஏற்படும் வரை தொழு' எனகுர்ஆன் கூறுகிறது. அதாவது, உறுதி ஏற்படும் வரை தொழு என்பதே அதன் பொருள். ஒரு முஸ்லிமுக்கு ஏற்பட வேண்டிய உறுதி என்ன? அவன், நாவளவில் நம்பிக்கை (ஈமான்) கொண்டுள்ள 'இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான்' என்ற நம்பிக்கைதான் ஒரு முஸ்லிமுக்கு உறுதிப்பட வேண்டிய விடயமாக இருக்கிறது. இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான். என்பதை மரணிக்கும் வரை யாரும் கண்டு கொள்ள முடியாது. அதனால், இறைவன் இருக்கிறான் எனும் நம்பிக்கை உறுதியடைவது கஷ்டமே. ஒரு முஸ்லிம் வாயளவில் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை (ஈமான்) அதாவது, இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான் தான் என்ற வெறும் நம்பிக்கை, மரணித்த பின்னர்தான் உறுதியாக மாற்ற மடையும். ஒரு முஸ்லிம் மரணிக்கும் போதுதான், அவன் உயிரோடு இருந்த காலமெல்லாம் அவனால் நம்பப்பட்டு மட்டுமே வந்த அந்தப் பேருண்மை, உறுதியாக மாற்ற மடையும். அதாவது நம்பிக்கை உறுதியாக மாறும். எனவே உறுதி ஏற்படும் வரை தொழு என்பது 'மரணம் ஏற்படும் வரை தொழு' என்பதையே குறிக்கிறது. மரணித்ததும் அவனது நம்பிக்கை (ஈமான்) உறுதியாக (யகீனாக) மாறிவிடும். அதுவரை, தொழுவே வேண்டும்.

இதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத முஸ்லிம் வேதாந்திகள், உன்னை இறைவனாகக் காணும் வரை தொழு, நீயே இறைவன் என்று உனக்கு உறுதி ஏற்பட்டதும் உனக்கு தொழுகை தேவையில்லை; உன்னையே நீ தரிசித்துக் கொள்வதற்காக திகர் (தியானம், யோக நிஷ்டை) புரிந்தால் போதும் என்ற, அத்துவைதக் கருத்தை மக்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். தன்னை இறைவனாகக் கண்டுகொள்வதை 'உறுதி ஏற்படுவதென' இஸ்லாம் ஒரு போதும் கூறவில்லை; அல்லாஹ் ஒருவன் இருப்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொள்வதையே

உறுதி எனக் கூறுகிறது, மரணமே இந்த உறுதி ஏற்படும் இடமாக இஸ்லாம் கூறுகிறது. எனவே, பிழையான அத்துவைதக் கருத்தை முஸ்லிம் வேதாந்திகள் விட்டுவிட வேண்டும்.

‘என்னை திகர் செய்வதற்காகத் தொழு’ என்ற குர்ஆன் வசனத்தையும் இவர்கள் தப்பர்த்தம் செய்கிறார்கள். ‘நீயே இறைவன் எனக்கண்டு உன்னை நீயே திகர் செய்து கொள்ளும் பக்குவம் வரும்வரை நீ தொழு’ என்பதும், அப் பக்குவம் வந்த பின் தொழுத் தேவையில்லை; யோகநிஷ்டை (திகர்) செய்தால் போதும் என்பதுமீவர்கள் கருத்து. இது, இஸ்லாத்தை அத்வைதம் என நிரூபிக்க எடுத்த முயற்சியாகும். ஆனால், குர்ஆன் இவ்வசனத்தை மேற்படி கருத்தில் கூறவில்லை. இறைகட்டளை என்ன? என்னைத் தியானிப்பதற்கு (திகர் செய்வதற்கு) தொழுகையையே மேற்கொள்ளு என்பதே இறை கட்டளை. அதே தவிர ‘என்னை திகர் செய்ய யோக நிஷ்டைபுரி எனக் கூறவில்லை. அத்வைதிகள் தான், உன்னை திகர் செய்வதற்கு யோகநிஷ்டை செய் என்பர். அல்லாஹ்வோ ‘என்னை திகர் செய்வதற்கு தொழு’ என்கிறான். நாமோ முஸ்லிம்கள். அத்வைதிகள் சொல்வதை செய்வதா? அல்லாஹ் சொல்வதைச் செய்வதா? என்பதை நாம்தான் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதனை முஸ்லிம் வேதாந்திகள் நன்குணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

முடிவுரை

இஸ்லாத்தைத் தவிர்ந்த ஏனைய தத்துவ ஞானங்களெல்லாம் மனோஇச்சையைக் கட்டுப்படுத்தி மனோசக்தியை உருவாக்கி அந்த மனோ இச்சையை, தெய்வமாக வழிபடுவதற்கான யோக வழிமுறை பற்றியே கூறுகின்றன. பல்லாயிரமாண்டுகளாக இம் மனப் பயிற்சிக்கலை, உலகில் பரவலாகக் காணப்பட்டு வருகிறது. இன்றும் இக்கலை, உலகின் பல பாகங்களிலும் அனேகமானோரால் தனிப்பட்ட ரீதியிலும், தத்துவ ஞானங்களின் அடிப்படையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மனப்பயிற்சிக்கலையின் ரகசியமே, மனஇச்சையை கட்டுப்படுத்துவதில்தான் தங்கியிருக்கிறது.

மனஇச்சை என்பது, மனிதனுக்கு இறைவனால் வழங்கப்பட்ட ஒரு சக்தியாகும். இதனை, இச்சா சக்தி என்பர். இச்சக்தியை பயன்படுத்தியே மனிதன், இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். மனிதனில் இச்சை இல்லை என்றால். மரக்கட்டை போன்று இயங்காமலே கிடந்து விடுவான். எல்லா உயிரினங்களின் நிலையும் இதுதான். பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை, எல்லா உயிரினங்களும் இச்சையினால்தான் இயக்கப்படுகின்றன. இச்சக்தியாகிறது, எவ்வளவுக்கு உபயோகிக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்குக் குறைவடையும், வீண்விரயமாகும் என்பர் ஞானிகள். இச்சக்தியை விரயமாக்காது கட்டுப்படுத்துவதால், இது ஒன்று திரண்டு பெரும் மனோ சக்தியாக உருவெடுக்கும் என்பர்.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த யோகிகளும், ஞானிகளும் இவ் இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தினால்; பெரும் சக்தியாக உருவாக்க முடியும் என்ற உண்மையை கண்டனர். அதனைக் கட்டுப்படுத்துவதற் கென்றே சில, யோக முறைகளையும் அமைத்தனர். அந்த, யோகமுறைகளை அனுசரித்து யோகம் புரிந்து, மனோ இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தி, பெரும்சக்தியாக உருவாக்கி, விண்வெளி

யில் நடமாடக்கூடிய ஆற்றல்களையும் வளர்த்துக்கொண்டனர். இஸ்லாம் தவிர்ந்த ஏனைய தத்துவஞானங்களின் பெரும் பகுதியான சாரமே, இதுதான் எனலாம்.

இந்த மனப்பயிற்சிக்கலை, உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல்வேறு தத்துவஞானங்களின் அடிப்படையில் விபரிக்கப்பட்டு, வெவ்வேறான யோகமுறைகளால்கடைப்பிடிக்கப்பட்டும் வந்துள்ளன.

பாரசீக தத்துவஞானிகள் 'சுலூக்' என்னும் யோகப்பயிற்சியால் மனோ இச்சையைக் கட்டுப்படுத்தி, மனோ சக்தியாக மாற்றினர். அதன் மூலம் பல அற்புதங்கள் புரிந்தனர்.

இந்திய ஞானிகளும் யோகிகளும், அட்டாங்க யோகம், ராஜ யோகம், சத் யோகம், சர யோகம் போன்றவற்றாலும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் போன்ற ஆகம காண்டங்களின் யோக நிஷ்டைகளாலும் இச்சையை கட்டுப்படுத்தி, இச்சா சக்தி பெற்று பலசித்துக்களை நிகழ்த்தினர்.

கிரேக்க தத்துவஞானி பிளேட்டோ கூட, ஒருவித யோக முறையால் ஆகாயத்தில் பறந்து திரிந்தான் என வரலாறு கூறுகிறது.

ஜப்பான் நாட்டுத் தத்துவ ஞானம், 'சென்' என்னும் ஒருவித யோகநிஷ்டையைக்கொண்டுள்ளது. இதன் மூலம், ஜப்பான் நாட்டு யோகிகள் இச்சையை அடக்கி, பல அரிய சித்துக்களை நிகழ்த்திக் காட்டினர்.

இந்த யோக முறைகளெல்லாம் ஆரம்பத்தில், ஒரு மனப்பயிற்சிக்கலையாகவே கருதப்பட்டு வந்தது. காலப்போக்கில் இது, மதங்களாகக் கட்டி எழுப்பப்பட்டதே பெரும் புதுமையான விடயம். இதனை சற்று சுருக்கமாக பார்ப்போம்.

இந்த யோகக் கலையை அறிந்த எவருக்கும் அதில்,

ஆர்வம் பிறந்து விடும். அதனால், அனேகர் யோகம்புரிய முற்பட்டு விடுவர். இருப்பினும், ஒரு சிலருக்கே இது கைகூடிவரும். அவர்களே, தங்களுக்குஇந்தயோகமுறை சித்தித்த அளவுக்கேற்ப சிறிய அளவிலோ, அல்லது பெரியளவிலோ அற்புதங்களைநிகழ்த்திக்காட்டிக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள், உலகின் எப்பாகத்தில் இருந்த போதும் அங்குள்ள மக்களால் மிகவும் மதிக்கப்பட்டுவந்தனர். மக்கள், தங்களுக்களித்து வந்த மதிப்பைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திய இந்த யோகிகள், மெதுவாக தங்கள் மனோ இச்சையை (மனோ சக்தியை) இறைவன் என மக்களிடம் அர்முகம் செய்தனர்.

பல அற்புதங்கள் புரியக் கூடிய இந்த மனோ இச்சையைப் பார்த்த மனிதன், காலப்போக்கில் அதனைத் தெய்வமென்றே நம்பி வழிப்படத் தலைப்பட்டான். ஏற்கனவே, இயற்கையின் பல்வேறு படைப்பினங்களை இறைவனாகவும், இறைவனிடம் நெருங்கிச்சேர்ப்பவையாகவும் எண்ணி வணங்கிக் கொண்டிருந்த மனிதனுக்கு, இந்த அற்புத சக்தி கொண்ட மனோ இச்சையை தெய்வமாக வழிபடுவது மிகவும் உயர்வான விடயமாகவே பட்டது. இதனால், அனேகமக்கள் மேற்கூறிய மனோஇச்சைக்கார யோகிகளை 'இறைவன்' என்று கொண்டாடும் அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகி விட்டது.

இந்தயோகிகள், உலகில் அனேகமதங்களில் புகுந்து விளையாட்டு விட்டனர். சிலைகளை வணங்கிய மதத்தவர்களை நெருங்கி, தங்கள் சித்துவிளையாட்டுக்களைக்காட்டி, அவர்களைக் கவர்ந்தனர். சிலைவணங்குபவர்களில் சிலரை தெரிவு செய்து, அவர்களில் தங்கள் மனோ சக்தியை பிரயோகித்து நெருப்பில் நடக்கச் செய்தனர். அவர்களின் இயற்கை உணர்வுகளை மாற்றி விழிப்பிலே வேறு காட்சிகளை காணச்செய்தனர். தாங்களோ, அந்தச்சிலை வணங்கிகளை விடமேலானவர்கள் என்றும், அறியாமை நீங்கிய பரமாத்மா (இறைவன்) என்றும் கூறினர். அந்த சிலை

வணங்கிகளைப் பார்த்து, நீங்களோ உங்களை இறைவன் என்று உணரமுடியாத - அவித்தை நீங்காத - அறிவிலிகள் என்றும் இணை வைப்பவர்கள் என்றும் காட்டினார். ஆனால், உண்மையென்னவென்றால் சிலை வணங்கிகள் சிலைகளை தெய்வமென்று வணங்கும் முஷ்ரீக்குகள்; இந்த யோகிகளோ மனோ இச்சையை தெய்வமென்று வணங்கும் முஷ்ரீக்குகள் (இணை வைப்பாளர்). எவருமே, உண்மையான ஒரே இறைவனை வணங்குபவர்களல்லர்.

இவ்வாறான காலகட்டத்தில், இஸ்லாம் உலகின் பல தேசங்களுக்கும் பரப்பப்பட்ட போது, அனேகர் இஸ்லாத்தை ஏற்று உண்மையான இறைவனுக்கு வணக்கம் செலுத்தினர். இந்த மனோ இச்சைக்கார யோகிகள், மெதுவாக இஸ்லாத்துக்குள் புகுந்து ஏனைய மதங்களில் விட்ட விளையாட்டை இஸ்லாம் மார்க்கத்திலும் விட ஆரம்பித்தனர். ஏனைய எல்லா மதங்களிலும் தாங்களே உயர்வான அந்தஸ்த்துப் பெற்றிருந்ததுபோல முஸ்லீம்கள் மத்தியிலும், உயர் அந்தஸ்த்துப் பெற நாடி, 'உண்மைமுஸ்லீம்கள் இறைவனை வேறாகவும் தங்களை வேறாகவும் கண்டு வணங்கும் இணைவைப்பாளர்கள்' என்று குற்றம் சாட்டினர். (இது பாரசீகம், இந்தியா, கிரேக்கம் போன்ற நாட்டுயோகிகளாலும் ஜஹமிய்யா, ஜபரிய்யா என்னும் இரு பகுத்தறிவுவாத ஞானிகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களாகும்) மேலும், தாங்களோ இறைவன் வேறு: ஆன்மா வேறு என்ற பிரிவுநீங்கிய தெளஹீத் வாதிகள் என்று கதையைக் கொடுத்தனர். இதனைச், சில முட்டாள்கள் நம்பி இவரது கொள்கையை ஏற்றனர். சிலர், சீ நாயே என்று அடித்துத் துரத்தினர்.

இந்த வரிசையில் தான் காலத்துக்குக் காலம் சிலர் தோன்றி, உண்மை முஸ்லீம்களை அறிவிலிகள் என்றும், இணைவைப்பாளர்கள் என்றும் கூறி யோகநிஷ்டைபுரிந்து மன இச்சையை தெய்வமாகக் காணும் தாங்களே தெளஹீத்வாதிகள் என்றும், தம்மைப்போன்று யோகநிஷ்டை

புரிய எல்லாரும் வாருங்கள் என்றும் மக்களை அழைத்து வழி கெடுக்கிறார்கள்.

இதுதான், இந்த மனப்பயிற்சிக்கலை மார்க்கமாகிய விதம். இந்த மனஇச்சை பற்றி இறைவன், திருமறையில் பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

தன்னுடைய மனோ இச்சையை தன்னுடைய தெய்வமாக எடுத்துக் கொண்டவர்களை (நபியே) நீர் பார்த்தீரா? நீர் அவர்களுக்குப் பரிந்துபேசுவராக இருப்பீரா? 25:43

என்பதாக இறைவன் கூறுகிறான்.

‘சுலூக்’ என்ற பாரசீக யோக நிஷ்டை புரிந்து, இந்த மனோ இச்சையை வளர்த்துக் கொண்ட பாரசீக ஞானி ‘ஹல்லாஜ்’ என்பவர், இந்த இச்சை சக்தி மூலம் பல அற்புதச் சித்துக்களைச் செய்து காட்டினார். தன்னை ஓர் இறை நேசர் என அவர் ஒருபோதும் கூறியதில்லை. ‘அனல்ஹக்’ நானே சத்தியம் (நானே இறைவன்) என்றே கூறினார். சில மடையர்கள், அவரை வலிமாரில் (இறை நேசரில்) ஒருவராக எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவரோ, மனோஇச்சையை தெய்வமென நம்பி தன்னை இறைவனெனக் கூறிய முஷ்ரீக். இதனால், இஸ்லாமிய நீதிமன்றம் அந்த இணை வைப்பாளரை சிரச்சேதம் செய்ததை யாவரும் அறிவர்.

அவர் ஒருமுறை ஒரு பிணத்தைப் பார்த்து ‘அல்லாஹ்வின் உத்தரவு கொண்டு எழு’ என்று கூறிய சமயம், அப்பிணம் உயிர் பெற்றெழுவில்லை. ஏனெனில், அல்லாஹ்வின் உத்தரவு கொண்டெழு என்று கூறும் தகுதி ரகூல்மார், நபிமார், வலிமார், மலக்குகள் என்போருக்குத்தான் இறைவனால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹல்லாஜோ, சித்தத்தை சக்திப்படுத்தி, அதனை தெய்வமாக கண்டு, ‘அனல்ஹக்’ நானே சத்தியம், நானே இறைவன் என்று கூறிக்கொண்டிருந்த முஷ்ரீக் என்னும்இணை

வைப்பாளர். இவருக்கு, அல்லாஹ்வின் உத்தரவு கொண்டு
 டெமு என்று உத்தரவிடும் அதிகாரம் கிடையாது. அவ
 ரது சித்தத்துக்கு, இறைவனால் அளிக்கப்பட்டிருந்த
 சித்த தத்துவத்தின் உத்தரவு கொண்டு வேண்டுமானால்
 அவர்பிணத்தை எழுப்பலாம். அல்லது, பிறர் கண்ணில்
 படாது மறையலாம். அதன்படி, 'என்னுடைய உத்தரவு
 கொண்டெழு' என்று பின்னர் அவர் கூறியதும் பிணம்
 உயிர் பெற்றெழுந்தது. இது, ஹக்குடைய உத்தரவென்
 பர் சில பாரசீக முட்டாள்கள். இது, மனோ சக்தியால்
 புரியப்படும் ஒருசித்து (அற்புதம்). இத்தத்துவத்தை சித்
 தத்துக்கு அளித்தவன் இறைவனே.

இச்சையைக் கட்டுப்படுத்துவதால், இச்சை இறை
 வனாகி விடுவதில்லை; சக்தி பெற்று மனோ சக்தியாக, இச்
 சாசக்தியாக உருவெடுக்கும். இந்த இச்சாசக்தி, பல அற்
 புத சித்துக்களைப் புரியும் ஆற்றல் பெறும்; அவ்வளவு
 தான். இதனை, ஒருவர் இறைவன் எனக்கண்டு நான்
 இறைவன் என்று கூறி, தன்னைத்தானே தியானித்துக்
 கொண்டிருப்பதும் ஏனையோர், சூரிய, சந்திர, நட்சத்
 திரங்களையும், நெருப்பையும், மாட்டையும் ஏனைய
 படைப்பினங்களையும் தியானிப்பதும் ஒரே மாதிரியான
 இணைவைத்தலே. மனோ இச்சையும் இறைவனின் ஒரு
 படைப்பே. இறைவன், மன இச்சையாகுவதுமில்லை,
 ஏனைய படைப்பினங்களாவதுமில்லை. படைப்பினங்கள்,
 இறைவனாவதுமில்லை. இருப்பது (உள்ளமை) இல்லாமல்
 (ஆதம்) ஆகிவிட்டால் யாவுமே தலைகீழாகப் புரண்டு
 இறைவனும் அழிந்து விட்டான் என்றாகிவிடும். இது
 அர்த்தமற்ற பேச்சாகும்.

ஹல்லாஜ், 'நான் அவன் என்ற பிரிவு நீங்கிய சேர்
 மானத்தின் தானத்தில் நின்று, என்னுடைய உத்தரவு
 கொண்டு எழு என்று கூறினார். எனவே, அது ஹக்கு
 டைய பேச்சாகும்' எனக் கூறும் பாரசீக முட்டாள்க
 ளுக்கு, ஞானம் என்றால் என்னவென்றே தெரியாது.

என்பது வெள்ளிடைமலை.

அப்து வேறு: நப்பு வேறு: என்று பிரிவாகப் பேசிய இறைநேசர்களின், உண்மையான ஞானத்தை கடைசி வரை புரிந்து கொள்ள முடியாத ஹல்லாஜ், என்ன கூறினார் தெரியுமா? கலிமாவாகிறது, பிரிவு நீக்கும் இறையொருமை பற்றித்தான் போதிக்கிறது. படைப்பினங்கள் யாவும் இறைவனே. நானும் ஹக்குத்தான், நாயும் ஹக்குத்தான் என்றுதான் கூறினார். இதைத்தான் நபிமார்களும் வேதங்களும் போதித்ததாகக் கூறி, சில குர்ஆன் வசனங்களையும் ஹதீஸ்களையும் புரட்டிக்காட்டினார். இந்தப் பாரசீக ஞானத்துத் தாரக மந்திரத்தை அவரால், மீறமுடியவில்லை. இத்தத்துவத்தையே, இந்திய தத்துவ ஞான வேதாந்த, யோக மதங்களும், பகுத்தறிவுவாதிகளாகிய முஹ்தஸிலா, ஜபரிய்யா, ஜஹமிய்யாக்களும் கொண்டிருந்தார்கள். இவையெல்லாம், இஸ்லாம் அல்ல. யோகப் பயிற்சிகளும் தத்துவ ஞானங்களுமாகும். எண்ணெயையும் தண்ணீரையும் ஒன்று சேர்க்க முயற்சிப்பது போன்றதே, கலிமாவையும் ஏனைய தத்துவ ஞானங்களையும் ஒன்றிணைக்க முற்படுவதுமாகும்.

முடிவாக நாம் அறிய வேண்டியதென்னவென்றால்.

முஸ்லிம் அத்வைதிகள் கூறும் வாக்கியமாகிய 'பிரம்மத்துக்குப் புறம்பான ஒரு பொருளுமே கிடையாது' என்ற வாக்கியம், யோகநிஷ்டையால் மனோ இச்சையை தெய்வமாகக் கண்டு, நானே இறைவன், எல்லாம் இறைவன் என்ற முடிவுக்கு வந்த யோகிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட யோக தத்துவமாகும்.

இஸ்லாம் கூறும் 'அல்லாஹ் தவிர இலாஹு இல்லை' என்ற கலிமா வாக்கியமாகிறது, மனோ இச்சையோ ஏனைய படைப்பினங்களோ நாயன் அல்ல என்ற தத்துவத்தை விளக்கி, 'வணக்கத்துக்குரிய நாயன்யாருமில்லை அல்லாஹ்வைத் தவிர' என்னும் உண்மையைக் கூறும் இறைவாக்கியமாகும் என்பதே.

முன்னையது அத்துவைத மூலமொழியும் வேதாந்த
மதத் தொஹீதுமாகும்.

பின்னையது இஸ்லாத்தின் மூலமொழியும் உண்மை
யான தொஹீதுமாகும்.

எனவே 'எல்லாம் அல்லாஹ்' என்பது, ஈமானின்
உண்மையோ, கலிமாவின் உண்மையோ, தொஹீதின்
யதார்த்தமோ அல்ல; என்பதை ஒவ்வொரு முஸ்லிமும்
மரணிக்கும் வரை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும்
எனக் கேட்டு, நிறைவு செய்கிறேன்.

அல்ஹம்து லில்லாஹ்.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
04	05	சத்தி சாயிபாபா	சத்திய சாயிபாபா
18	23	ஏகத்துவம்	ஏகதத்துவம்
23	06	தடுக்கும்	தடுத்தும்
25	13	ஒழுக்	ஒழுக்க
29	24	பின்பற்றுபார்கள்	பின்பற்றுபவர்கள்
31	08	வாமும்	வாமும்
31	23	வேதாந்தக் கொள்கையை	வேதாந்தக் கொள்கை
39	29	அவரது	அவனது
47	28	பரந்ததாகவுகும்	பரந்ததாகவும்
68	11	ஏற்பட்ட	ஏற்பட்ட
88	12	ஆயிரவருடங்கள்	ஆயிரம்வருடங்கள்
116	25	ஆதம்	அதம்

